Registered No. M-4483.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம௵ அக்டோபர்௴ 23௳, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 42

பிரிட்டிஷ் கோட்டை விமானம்

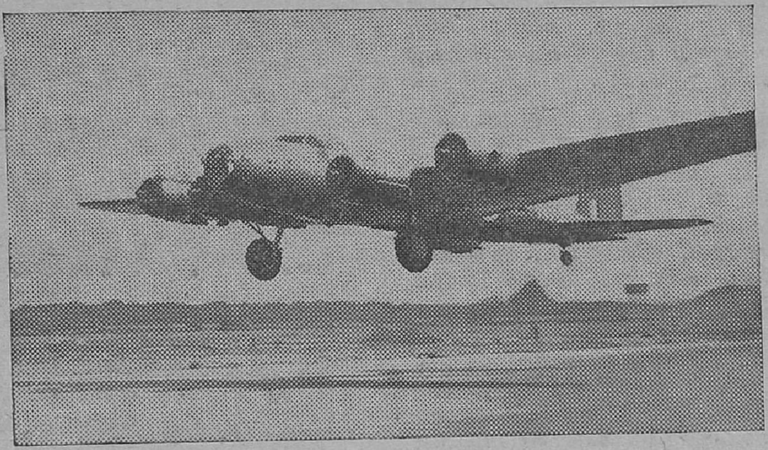

இது அமெரிக்காவில் கட்டப்பட்டது. ப்ரெஸ்ட் நகரத்தைத் தாக்க, பிரிட்டிஷ் விமானப் படையோடு புறப்படுகிறது.

தேசியப் போர்முனை சேர்வீர்!

1. இராகம்—தேசிகம். தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

தேசியப் போர் முனை—சேர்ந்து செய்வீர் வினை
தெளிந்தும் உதவி செய்வீர் தேசமும் வாழவே (தே)

அனுபல்லவி

1. நாசி எனுங் கொடிய நாகங்க ளாலே
நாடு பல விஷங்கொண் டொழிந்தன வாலே
நசுக்கியே கொல்வீர்—நாசியை வெல்லுவீர்
நாளும் உலகம் வாழ நல்வார்த்தை சொல்லுவீர் (தே)

2. பஞ்சமா பாதகங்கள் பலத்தவ தாரம்
பாரில் எடுத்தனபோல் பயங்கரக் கோரம்
படிந்திடும் மேனியர்—இடிந்த ஜப்பானியர்
பதைத்திடவேயவரை வதைத்திடக் கூடுவீர் (தே)

3. நாட்டினில் ஒற்றுமையை நாட்டிட வேண்டும்
நாவலந் தீவில் உள்ளோர் நலம் பெறயாண்டும்
நாளுமே வாயிதம்—நவின்றிட ஆயுதம்
நாடிக்கொண்டெதிரி நாட்டினை யோட்டுவீர் (தே)

உலகப் போக்கு

சீனாவிற்கு பிரிட்டிஷ் தூதுக் கோஷ்டி யொன்று போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பிரபுக்கள் சபை யங்கத்தினர் இருவரும், காமன்ஸ் சபை யங்கத்தினர் இருவரும் சேர்ந்தது இந்தக் கோஷ்டி. சீனத்தலைவர் ஜெனரலிஸிமோ சியாங்-கே-ஷேக் விருப்பப்படி தான் இது சூங்கிங்குக்குப் போகிறது. சென்ற சனிக்கிழமை லிஸ்பன் நகரத்தை இது கடந்து விட்டது.

சீனாவில் பிரிட்டிஷாருக்கும் அமெரிக்கர்களுக்கும் தனித் தனியாக சில பகுதிகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருந்தார்கள். இந்தப் பகுதிகளில் அவர்களுக்கு விசேஷ உரிமைகள் இருந்தன. இவற்றை இப்போது பிரிட்டிஷாரும் அமெரிக்கர்களும் விட்டுக் கொடுத்து விடும் எண்ணத் தோடிருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷாருக்கும் அமெரிக்கர்களுக்கும் சீனர்களிட முள்ள நேசத்திற்கு இது அறி குறியாகும். ஆகவே, சீனர்கள் இந்தக் கோஷ்டியை மிகுந்த உள்ளன்போடு வர வேற்பார்கள் என்பது நிச்சயம்.

1939-ம் ஞு ஜனவரிமீ 14உ, 1940-ம் ஞு ஜூலைமீ 18உ, 1941-ம் ஞு ஜூன்மீ 11உ தேதிகளில் மன்னர்பிரான் அரசாங்கத்தார் சில பிரகடனங்கள் செய்தார்கள். இவற்றை யொட்டி 1942-ம் ஞு அக்டோபர்மீ 10உ ஒரு அறிக்கையை வெளி யிட்டிருக்கிறார்கள். இதன் படி, சீனாவில் தமக்கு உள்ள விசேஷ உரிமைகளை விட்டுக் கொடுப்பதைக் குறித்து, கீழக்கோடி யுத்தம் முடிவடைந்தவுடனே, சீன அரசாங்கத்தாரோடு கலந்து பேசுவார்கள். இது போலவே, அமெரிக்க அரசாங்கமும் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. சீனத் தோழர்களிடம் தமக்குள்ள சிநேகத்தை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. சீனாவில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் பகுதிகளில் அவர்கள் அனுபவிக்கும் விசேஷ உரிமைகளையும் அவர்கள் விட்டுக் கொடுப்பார்கள்.

முக்கியமான 3 விஷயங்கள்.

இந்த அறிக்கையினால் மூன்று விஷயங்கள் தெளிவாகின்றன. 1. பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் சீன அரசாங்கத்திற்கு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத் திருந்தது. அதன்படி இந்த விசேஷ உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வாக்குறுதி இப்போது நிறைவேறப் போகிறது. 2. பசிபிக் நாடுகளில் ஆங்கிலோ அமெரிக்கக் கூட்டுறவைப் பற்றிய ஏற்பாடுகளின் முதல் பிரகடனம் இது தான் 3. ஜப்பான் 'கூட்டு முன்னேற்றக் கொள்கைக்கு' இது முற்றும் முரணானது. ஜப்பானியரை பிரிட்டிஷாரும் அமெரிக்கர்களும் தகுந்த தருணம் பார்த்து தாக்குவார்கள் என்றும் இது அறிவிக்கிறது.

நிற்க, 1926-ம் ஞு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இதன் படி சீனாவிலுள்ள பிரிட்டிஷாரை சீனச் சட்டங்களுக்கு உட்படுத்த இசைந்தார்கள். இதை யொட்டி பிரிட்டிஷார் ஆதிக்கத்தி லிருந்த ஹாங்கோ, சியான் கியாங், கியு கியாங் ஆகிய விசேஷப் பகுதிகளை மீண்டும் சீனாவிற்கே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். இந்த விசேஷ உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து விடுவது திடீரென்று இப்போது ஏற்பட்டக் கொள்கை யல்ல. ஆனால், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் அமெரிக்க அரசாங்கமும் நெடு நாட்களாகச் சாதகமான முறையில் ஆலோசித்து வந்த தோர் விஷயமாகும். இதன் முதல் 'படிதான்' சீனா வையும் சர்வதேச சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொண்டது. இரண்டாவதாக, 'பாக்சர்' பொறுப்பில் சீனாவிற் குள்ள பகுதியை அமெரிக்கா கொடுத்து விட்டது. இதன் பயனாக, சீனாவில் கல்வி முறை நன்கு அமைந்தது. மூன்றாவதாக, 16 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஹாங்கோ முதலிய பிரிட்டிஷ் பகுதிகளைத் திரும்பவும் சீனாவிற்குக் கொடுத்தது. இது பற்றி ஏற் கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

சீனாவில் அந்நிய நாட்டார் தனிப் பகுதிகளில் வாழும்படி அனுமதிக்கப் பட்டனர். தம் வழக்க பழக்கங்களையே அவர்கள் கைக் கொண்டு வந்தார்கள். தாங்கள் வகுத்த சட்டப்படியே நிர்வகித்து வந்தார்கள். இதே முறையை யொட்டித் தான் கிரேக்கர்களையும், ஆர்மீனியர்களையும், துருக்கி அரசாங்கம் பிரித்து தனிப் பகுதிகளில் வசிக்கும்படி செய்தது. துருக்கி சாம்ராஜ்யத்திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் வசித்த போதிலும், தமக்குத் தனியாக சட்ட திட்டங்கள் வகுத்து அவற்றின்படியே நிர்வாகத்தை அவர்களும் நடத்தி வந்தார்கள். துருக்கியின் ஆதிக்கம் குறையத் தலைப் பட்ட வுடனே, விசேஷப் பகுதிகளை அந்நியர்கள் நிர்வகித்து வந்தது, மிகுந்த ஆபத்திற்கு இடமாயிருந்தது. முதலில், நிர்வாகத்தைப் பிரிப்பதனால் தொந்தரவு குறையு மென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அது அரசியலில் இழிவு ஏற்பட, இடமளித்தது.

* * * * * *

வேலியே பயிரை மேய்ந்தது.

இதே நிலைதான் சீனாவிற்கும் ஏற்பட்டது. அந்நிய நாட்டார் தம் நாட்டில் வந்து குடியேறுவதை, சீனர்கள் விரும்ப வில்லை. எனவே அவர்களைத் தனிப் பகுதிகளில் வைத்து விட வேண்டு மென்று விரும்பினார்கள். இதன் பயனாக பல பகுதிகள் அந்நிய நாட்டாருக்கு என்று ஏற்பட்டன. அவர்கள் அங்கே தமக்கு ஆதிக்கத்தைத் தேடிக் கொண்டார்கள். இத்தனையும் சீனாவிற்கும் மத்தியிலேயே. இந்த விசேஷ உரிமைகளால், சாம்ராஜ்ய உரிமைக்கே பாதகம் நேரும் என்று கருத இட மிருந்தது. "வேலியே பயிரை மேய்ந்தது"

அந்நிய நாட்டாருடைய வழக்க பழக்கங்களுக்கும் சட்டங்களுக்கும், உள்நாட்டுச் சீனர்களுடைய வழக்க பழக்கங் களுக்கும் சட்டங்களுக்கும் மிகுந்த வேற்றுமை யிருந்தது. அதனால் தான் அந்நியர்களுக்கு விசேஷ உரிமைகள் அளிக்கப் பட்டன. ஆனால், இந்த வழக்க பழக்கங்களையும் சட்டங்களையும் இணைப்பது தான், தற்காலப் போக்கு. இதற்குக் காரணம், கருத்துக்களைத் தாராளமாகப் பரிமாறிக் கொள்வது தான். ரோமன் சட்டத்தை யொட்டித் தான் நெபோலியன் சட்டம் வகுத்தார். இதை யொட்டித் தான் மற்ற எல்லாச் சட்டங்களும் ஏற்பட்டன. ஆங்கிலோ சாக்ஸன்கள் தவிர, உலகிலுள்ள எல்லா இனத்தாரும் ரோமன் சட்டத்தின் தத்துவங்களை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். முன் கூறிய விசேஷ உரிமைகளை விட்டு விடுவதனால், எல்லோரும் ஒரே சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆகிறார்கள். இதில் இன்னொரு முக்கிய தத்துவமு மிருக்கிறது. அதாவது, இதே முறைப்படி பாரசீகத்திலும் விட்டுக் கொடுத்தால், ரூஸ்வெல்ட் செய்த அட்லான்டிக் பிரகடனம் ஆசியாவுக்கும் பொருந்துவ தாகும். இந்த பிரிட்டிஷ் தூதுக் கோஷ்டி சீனாவிற்கு விஜயம் செய்வதால், இந்த முக்கியமான ஒற்றுமையின் அறி குறியும் நெருங்கிய தொடர்பும் மேலும் உறுதிப் படுகிறன.

யுத்தப் போக்கு

ராய்ட்டர் விசேஷ நிருபர் மாஸ்கோவி லிருந்து கீழ்கண்டவாறு நாளது அக்டோபர் 20-ம் தேதி எழுதுகிறர் :—

ஸ்டாலின்கிராட் யுத்தம் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையி லிருக்கிறது. வட பாகத்தை ஜெர்மனியர்கள் கைப்பற்றிக் கொள்ளுவார்களானல் மத்திய பாகத்தின் நிலைமை சற்று கடினமானதாகி விடும். இந்தப் போரின் பலாபலன் எப்படி யிருந்த போதிலும், ஒரு விஷயம் மட்டும் தெளிவாகிறது. **சோவியத் யூனியனையோ செஞ் சேனையையோ தகர்க்க ஜெர்மனியரால் முடிய வில்லை என்பது உண்மை.** இதை ஜெனரல் டிட்மார் முதலிய இராணுவ நிபுணர்கள் மனமார சமீபத்தில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறர்கள். லெனின்கிராட், மாஸ்கோ பகுதிகளில் போராடியதில், ஜெர்மனியர்களுக்கு மிகுந்த அனுபவமுண்டாகி விட்டது. இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்தப் பனிகாலத்தில் தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலா மென்றும், மேலும் ரஷ்யர்கள் தம்மைத் தாக்காதபடி தற்காத்துக் கொள்ளலா மென்றும் நினைக்கிறர்கள். சென்ற வருஷம் பனி காலத்தில் ஜெர்மானியர்கள் ரிழேவ், ப்ரியான்ஸ்க், வியாஸ்மா, ஓரெல், கார்கோவ் ஆகிய முக்கியமான இடங்களை அரண் செய்து கொண்டார்கள். இந்த அரண்களைச் சுற்றி சுரங்க வெடிகளை யமைத்தார்கள்; பீரங்கி பாட்டரிகளையும் டாங்கி எதிர்ப்பு பட்டரிகளையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள். இவற்றைக் கொண்டு, ரஷ்ய டாங்கிகளோடு கடும் போராடித் தடுத்தார்கள். இதே முறையைத் தான் இப்போதும் கையாளப் போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த வெயில் காலத்திலும் கூட, இதே முறையைத் தான் பின் பற்றினர்கள்.

ஹிட்லர் பீத்துகிறர்!

"ஸ்டாலின்கிராடை ஒரு முறை பிடித்து விட்டால், பிறகு விட மாட்டோம்" என்று ஹிட்லர் பீததிக் கொள்ளுகிறர். இதிலிருந்து ஒரு விஷயம் தெரிகிறது. ஜெர்மனியர்கள் கட்டும் அரண் சுவரை வால்கா வரைக் கட்டிவிடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறர்கள் என்று எண்ண வேண்டி யிருக்கிறது. செஞ் சேனைகள் முன்னேறி வர ஒட்டாதபடி இந்தச் சுவர் தடுக்கும் என்று எண்ணுகிறர்கள். இதன் பயனக இரும்பு, நிலக்கரி, எண்ணெய் ஆகியவை ரஷ்யர்களுக்குக் கிடைக்காமற் செய்து விடலா மென்று ஹிட்லர் மனப் பால் குடிக்கிறர். அன்றியும் ரஷ்யாவில் போராடிக் கொண்டிருக்கும் தன் படைகளையும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு வரலா மென்றும் எதிர் பார்க்கிறர். ஆனல், ஒரு விஷயத்தை அவர் மறந்துவிட்டார். இவை இப்போது இங்கிலாந்தி லிருந்தும் அமெரிக்காவி லிருந்தும் ஏராளமாக ரஷ்யாவிற்கு மர்மான்ஸ், பாரசீகம் வழியாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அன்றியும் ஊரல் பகுதிகளில் இந்தப் பொருள்களை ஏராளமாகக் கையிருப்பு சேர்த்து வைத்திருக்கிறர்கள். ஒருகால், தாம் பின் வாங்க நேர்ந்தால், ஊரல் பகுதிகளுக்குத் தான் பின்வாங்க நேருமென்று எதிர்பார்த்த ரஷ்ய ஜெனரல்கள், இங்கே ஏராளமான கையிருப்புச் சேர்த்து வைத்திருக்கின்றனர். இவை நெடு நாட்களாகச் சேர்க்கப் பட்டவை.

நிற்க, ஜெர்மனியர் திட்டத்தில் இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதாவது ஸ்டாலின்கிராட் வரை தொடர்ச்சியாக பலமான கோட்டைகளைக் கட்டிவிடுவது என்றும், இவற்றின் உதவியால் தெற்கே யுள்ள ரஷ்யப் படைகள் வடக்கே வராதபடி தடுத்து விடலா மென்றும் நினைக்கிறர்கள். இப்படி யமைக்கப்படும் அரண், அநேக மைல்கள் நீளமுள்ளது. இவ்வளவு நீண்ட அரண்களைப் பாதுகாப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, டான் ஆற்றின் வட பகுதியிலும், வாரனேஜுக்குத் தென் பகுதியிலும் ரஷ்யப் படைகள் வெகு இலகுவில் இந்த அரணைத் துளைத்துப் புகுந்து விட முடியு மென்று அவர்கள் கருதாது போய் விட்டார்கள். இந்தப் பகுதிகளில் ரஷியர்கள் பலம் மிகவும் அதிகப் பட்டிருக்கிறது.

மேற்குப் போர் முனையில் நிலைமை.

இனி மேலைப் பகுதி யுத்தத்தைப் பற்றி கவனிப்போம். மேல் ஐரோப்பாவில் தம் எதிரிகள் கடுமையாகத் தாக்குவார்கள் என்று ஜெர்மனியர்கள் எதிர்பார்க்கிறர்கள். ரஷ்யாவில் செய்வதைப் போலவே சங்கிலி கோர்த்தாற் போல, பல அரண்களைக் கட்டிக் கொண்டால், எதிரிகளைத் தடுத்து விடலா மென்று மனப்பால் குடிக்கிறர் ஹிட்லர். ரஷ்யர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான பொருள்கள் கிடைக்க வொட்டாதபடி செய்து வெற்றி பெறலா மென்று நினைப்பது போலவே, இங்கேயும் தன் யு-படகுகளைக் கொண்டு வென்று விடலா மென்று நினைக்கிறர். இப்போது நேச நாட்டுக் கப்பற் படைகளில் புதுப் புது முறைகளைக் கொண்டு கப்பல்கள் கட்டி யிருக்கிறர்கள். அன்றியும் பாதுகாப்புக் கப்பல்கள் மிகவும் பலமாகவும் அதிகமாகவும் இருக்கின்றன.

தம் ஆதிக்கத்திற்குட் பட்ட ஐரோப்பிய மக்களைக் கொண்டு போராட வேண்டு மென்று ஜெர்மானியர்கள் திட்ட மிட்டிருக்கின்றனர். கிழக்கே யிருந்தும் மேற்கே யிருந்தும், தெற்கே மத்திய தரைக் கடலிலிருந்தும் யாரும் நுழையாதபடி ஜெர்மானியர்கள் தடுத்து விட்டார்கள். ரஷ்யாவில் ஊரலவிற்குப் பிடித்து விட்டார்கள். இங்கிருந்து அவர்களுக்கு கோதுமை, இரும்பு, நிலக்கரி, நிக்கல் ஆகியவை கிடைக்கின்றன; ஆனல். எண்ணெய் மட்டும் கிடைக்கவில்லை. சமீபத்தில் கடும் கோபத்தோடு பேசிய கோயரிங் இதைப் பற்றித் தான் குறிப்பிட்டார். அதாவது:—ரஷ்யர்களின் சிறந்த பகுதிகளை நாம் கைப்பற்றி விட்டோம் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். சதுப்பு நிலங்கள் நமக்குத் தேவையில்லை. நமக்கு உபயோகமான பகுதிகளைத் தான் கைப்பற்ற நாம் திட்ட மிட்டிருக்கின்றோம்."

* * *

ஐரோப்பா நாஜி தொழிற் சாலை?

இப்போழுது ஜர்மானியர்களுக்கு ஆட்கள் அதிகம் தேவை. ஐரோப்பா முழுவதையும் அடிமைப் படுத்தி, தம் அடிமைகளைக் கொண்டு நடத்தும் ஒரு நாஜித் தொழிற் சாலையாக ஐரோப்பா முழுவதையும் ஆக்க வேண்டுமென்று ஜெர்மானியர்கள் உறுதி கொண்டிருக்கிறர்கள். போலந்து செக்கொஸ்லோவேகியா, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் இந்த அடிமை நிலையில் தான் இப்பொழுது இருக்கின்றன. நார்வேயிலும் பெல்ஜியத்திலும் மிகக் கொடுமையான மிருகத் தனமான முறையில் பொது மக்களை ஜெர்மானியர்கள் நடத்துகிறர்கள். 1½ தேர்ந்த தொழிலாளிகளை அனுப்ப வேண்டு மென்று பிரான்சுக்கு ஜெர்மன் அரசாங்கம் உத்திர விட்டது. இவர்களைத் திரட்டு வதில் லவால் இப்பொழுது கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறர். நார்வேயிலும் பெல்ஜியத்திலும் நடக்கும் கொடுமைகள் பிரான்சுக்கும் ஏற்படலாம். மேற்கு ஐரோப்பாவில் தாம் கைப்பற்றிய நாடுகளில் உள்ள பொது ஜனங்களைக் கொண்டு தமக்குத் தேவையான அனைத்தும் செய்து கொள்ள வேண்டி, அவர்களைக் கொடுமைப் படுத்தி வைக்க வேண்டு மென்று சரியான திட்டம் போட்டிருக்கிறர்கள் என்று தெரிகிறது. இது பற்றி ஒரு நிபுணர் குறிப்பிட்டதாவது:—

இதனல் ஐரோப்பிய நாடுகள் பல பிரிவுகளாகச் சிதறிப் போகும். எதிர்த்துப் பேசுவோர்கள் அழிய வேண்டியது தான். உபயோக மற்றவர்கள் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டியது தான். உபயோக முள்ளவர்களை ஏராளமாக வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுவார்கள். இப்படிச் செய்து முடிக்கிறவர் ஹிட்லரும் அவருடைய கையாட்களும் தான்.

தாம் கைப்பற்றிய ஐரோப்பிய நாடுகளி லுள்ள மக்களையும், மூலப் பொருள்களையும், உணவுப் பொருள்களையும், தொழிற் சாலைகளையும் மகா கொடிய அநாகரிக முறையில் அடக்கி, தமக்குச் சாதகமான முறையில் பயன் படுத்த ஜெர்மானியர்

(8-ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

பேய்க்கு வாழ்க்கைப் பட்டால்?

பெண் ரொம்ப நல்ல பெண் தான். ஆனல், அவள் தலை விதி சரியாக இல்லை. பெரிய இடத்தில் தான் அவளுக்குக் கலியாண மாகும் என்று எல்லோரும் நினைத்தி ருந்தார்கள். திடுதிப் பென்று பாருங்கள், ஒரு பேய் வந்து அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் விட்டது. அப்புறம் அந்தப் பேயுடனே அவள் காலத்தைத் தள்ள வேண்டி வந்தது. இப்படி இருக்கும் பொழுது ஒரு நாள் அந்தப் பேய், அவளை ஒரு புளிய மரத்தின்மேல் ஏறி, உச்சிக் கொப்புக்கு வரச்சொன்னது. 'ஐயோ நான் மாட்டேன்!' என்று அழுதாள் பெண். பேய் சும்மா விடுமா? அவள் தலையிலே இரண்டு அறை வைத்து மேலே இழுத்துக் கொண்டு போயிற்றும். பெண் பாடு பெரிய அவஸ்தையாகவே போய் விட்டது. தினம் விடிந்தால் புளிய மரத்தின் மீதும், முருங்கை மரத்தின் மீதும் ஏறுவ தென்றால் யாரால் முடியும்? ஆனல் பேய்க்கு வாழ்க்கைப் பட்ட பின், இந்த மரங்களில் ஏறுமல் முடியுமா? அப்புறம் அம்மா என்று அழுதாலும், அப்பா என்று அழுதாலும் அவஸ்தை தீருமா? அழ, அழ இன்னும் இரண்டு அறை தான் விழும். இல்லா விட்டால், மேலே இருந்து கீழே தள்ளி உயிரை வாங்கப் போகிறது பேய்! தினம் விடிந்தால் வயிற்றிலே நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டு தானிருக்க வேண்டும் அல்லவா?

இதே கதி தான், இன்று ஹிட்லரைக் கட்டிக் கொண்டு அழுகிறவர்களுக் கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொதிக்கிற நெய்யை வாயில் எடுத்து ஊற்றிக் கொண்ட பின், அதை முழுங்குவதா அல்லது வெளியே துப்புவதா என்று தெரியாமல் தவிக்கிற பேர் வழிகளைப் போலே, தவிக்கிறார்கள் அவர்கள் எல்லாம். அவர்களைப் பார்த்தால் நமக்கெல்லாம் பரிதாப மாகத் தானிருக்கிறது. நேற்றுவரை நன்றாக இருந்தவர்கள் தான், விதிக் கோளாறால் இன்று ஹிட்லருடன் தங்கள் வாழ்க்கையைப் பிணைத்துக் கொண்டு, காலந் தள்ள நேர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் ஹிட்லரையும், அவரது கையாட்களையும் பூண்டில்லாமல் ஒழித்தால் தான், மேற்கண்ட நல்ல ஆத்மாக்களுக்கு கதிமோக்ஷம் ஏற்படும். அதுவரை அவர்கள் பாடு அவஸ்தை தான்!

பிரான்ஸை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அது எப்படிப்பட்ட நாடு? ஆனல் அது இன்று ஹிட்லரின் ஆதிக்கத்தி லிருக்கிறது. அதன் வீர மக்களில் பல்லாயிரவர் ஜெர்மனியிலே கைதிகளாக இருக்கிறார்கள்.

தற்சமயம் ஹிட்லருக்கு, ஜெர்மானிய தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்ய எண்ணற்ற ஆட்கள் வேண்டி யிருக்கிறது. ஸ்டாலின்கிராட் நகரும், ருஷ்யாவில் உள்ள மற்ற போர் அரங்கங்களும், பிரிட்டிஷாரும் அமெரிக்கரும் எடுத்துக் கொண்ட கடுமையான நடவடிக்கைகளும், ஜெர்மனியின் ராணுவ பலத்தையும், ஆயுத பலத்தையும், நீர் மூழ்கிக் கப்பற் படைகளின் பலத்தையும், அளவு மீறிப் பலியாகக் கொண்டு விட்டன. அது காரணமாக, தொழிற்சாலைகளில் இருந்த வேலையாட்களையும் போர் முனைக்கு அனுப்ப வேண்டி வந்து விட்டது.

ஆனல், இவ்வாறு ஆட்களை அனுப்பி விட்டு தொழிற்சாலைகளை மூடி வைத்திருக்க முடியுமா? போர் முனையில் உள்ளவர்களுக்கு மேலும் மேலும் விமானங்களையும், டாங்குகளையும், பீரங்கிகளையும், பீரங்கி மருந்துகளையும், லாரிகளையும், ஆகாரத்தையும் அனுப்ப வேண்டாமா? மேலும் மேலும் நீர்மூழ்கிகளையும், யுத்தக் கப்பல்களையும் கட்ட வேண்டாமா? இதற்காக நல்ல தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது ஜெர்மனிக்கு வெகு அவசியமாக இருக்கிறது.

பிரான்ஸிலே ஏராளமாகத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே, 'ஒன்றரை லக்ஷம் பேர்களை உடனே ஜெர்மனிக்குப் பிடித்து அனுப்பு!' என்று ஹிட்லர் பிரான்ஸின் தலைவராக உள்ள லவாலுக்கு உத்திர விட்டார். அவ்வாறு ஒன்றரை லக்ஷம் பேர்களை அனுப்பினல், ஜெர்மனியில் கைதியாகி இருப்பவர்களில் பலரை தான் விடுதலை செய்வதாகவும் ஹிட்லர் சொன்னர்.

லவால் என்ன செய்வார் பாவம்! ஏதோ அதிகார மோகத்தாலே, 'நீங்க சொல்றபடி யெல்லாம் செய்கிறேன்' என்று ஹிட்லருக்கு வாக்குக் கொடுத்து விட்டார். இப்பொழுது பின் வாங்கினல் எப்படி?

பிரான்ஸில் இருப்பவர்கள் மனேபாவம் எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? தினேதினே அங்கு நாஸிகள் படுத்தும் பாடு அவர்களால் சகிக்கவே முடிய வில்லை. உள்ளூரக் குமுறிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக் கெல்லாம் தக்க சந்தர்ப்பம் வந்ததும், 'குபீர்' என்று கிளம்பி விட வேண்டு மென் றிருக்கிறார்கள். பாரிஸ் நகரிலே ரகசியமாக எத்தனை ஜெர்மனிய சோல்ஜர்களது தலைகளை 'அபேஸ்' செய்து கொண்டு போய் விட்டார்கள். தினம் விடிந்தால் அந்நகர் நதியில் பல ஜெர்மனிய முண்டங்கள் மிதந்து கொண்டிருக்கும்.

சுதந்திரத் தோடு வாழ்ந்த மக்கள். சுகத்திலேயே மூழ்கிக் கிடந்தவர்கள். கலா ஞானத்தில் சிறந்தவர்கள். இன்று கால் கட்டோடு கிடந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பாவம்! இத்தகைய மக்களை, 'ஜெர்மனிக்குப் போ' என்றால் எப்படி யிருக்கும்?

ஆனல், இதை யெல்லாம் ஹிட்லர் கவனிக்கப் போகிறாரா என்ன? 'என்ன மேன் சும்மா இருக்கிறே? ஆள் கேட்டேனே, ஆள் எங்கே? என்று கெடுபிடி செய்யத் தான் போகிறார் அவர். எப்படியாவது ஆள் பிடித்தனுப்பும் கங்காணிப் பிழைப்புப் பிழைக்க வேண்டி வந்துவிட்டது லவால் துரைக்கு.

'யார் யார் ஜெர்மனிக்குப் போகப் போகிறார்கள்? அவர்களுக் கெல்லாம் அங்கு நல்ல சம்பளமும் வயிறார உணவும் அளிக்கப்படும்' என்று லவால் அறிவித்தார். பிரான்ஸிலே முன்போல் தாராளமாக உணவு கிடைப்ப தில்லை தான். இந்த ஜெர்மன் பிடுங்காசுரன் தான், தான் கை வைத்த இடத்தை யெல்லாம் சுரண்டிக் காலி செய்து விடுகிறானே! ஆகவே, ஜெர்மனியிலே வயிறார ஆகாரம் அளிக்கப் படும் என்று சொன்னல் ஒரே யடியாக ஒரு வேளை பிரஞ்சு மக்கள் கிளம்பி விடக் கூடும் என்று நினைத்தார் போலிருக்கிறது லவால்.

ஆனல் மேற்கண்ட அறிக்கையை வெளியிட்டு, பல நாட்களாகியும் எதிர்பார்த்தபடி ஆட்கள் முன் வரவே யில்லை. என்ன செய்வது? நீங்கள் 'ஜெர்மனிக்குச் சென்றால் தான், அங்கு கைதியாக இருக்கும் நம்மவர்களுக்குக் கதி மோக்ஷம் பிறக்கும்' என்பதையும் எடுத்துச் சொன்னர். அதுவும் பயன் பட வில்லை. கடைசியாக, கட்டாயப் படுத்தியே ஆள் சேர்க்க வேண்டிய நிலைமை வந்து விட்டது. 'பதி னெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டு ஐம்பது வயதுக் குள்ளவர்கள்; அதிலே வாரத்திற்கு முப்பது மணி நேரங்களுக்குக் குறைவாகவே, வேலைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் தங்கள் பெயரை சர்க்காரிடம், பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும், என்ற உத்திரவு பிறந்தது.

இந்த உத்திரவை இப்பொழுது அமுல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல நாட்களாகியும் எதிர் பார்த்த எண்ணிக்கை சேரவில்லை. பிரஞ்சு சர்க்காரும், பத்திரிகைகளும் (இவை ஜெர்மானியரது கட்டுப் பாட்டிலே அடங்கி நடப்பவை) பொது ஜனங்களிடம் கெஞ்சுகிறார்கள். ஹிட்லர் வைத்த கெடு, தீரப் போகிறது. கெடுபிடியும் அதிக மாகிறது. ஹிட்லர் கேட்ட எண்ணிக்கையை, குறித்த காலத்திற்குள் கொடா விட்டால், ஹிட்லரின் கோபத்திற்கு லவால் குறியாவார். அவர் கேட்டபடி கொடுத்து விட வேண்டுமானல், பயங்கரமான தண்டனைகளை விதிப்பேன் என்று கூறி, தன் நாட்டு மக்களை உபத்திரவப் படுத்த வேண்டும். இரண்டு வழிகளும் ஆபத்தான வழிகள் தான். ஒரு புறம் எரி நெருப்பு; மற்றொரு புறம் பாம்பு பயம் என்றால் ஒரு மனுஷன் என்ன தான் செய்வான்? நரக வேதனை தான் அவனுக்கு. என்ன செய்வது? ஹிட்லரோடு குலவாட வேண்டுமானல் இந்த கதி தான்.

பிரான்ஸ் விஷயம் இப்படி யாச்சா? ருமேனியா, இத்தலி, மற்றும் ஆக்ரமிக்கப் பெற்ற சிறு நாடுகளில்

இருப்பவர்கள் பாடு ரொம்ப மோசம் தான். ஆழந்தெரியாமல் ருஷ்யாவில் காலை வைத்து விட்டார் ஹிட்லர். இனி இங்கே பேசாதிருப்பதோ, பின் வாங்க நினைப்பதுவோ, ஹிட்லரின் ஆட்சிக்கே முற்றுப் புள்ளி குத்துவது போலாகும். அதை நன்ருக உணர்ந்த ஹிட்லர் மேலும் மேலும் படைகளை கிழக்குப் போர் முனைக்கு அனுப்பிக் கொண்டே யிருக்கிருர்.

ஜெர்மனியிலே உள்ளவர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் பயிற்சி பெற்று வரும் வரை ருஷ்யர்கள் காத்திருக்கப் போகிருர்களா என்ன ? ஹிட்லர் அகலக் கால் வைத்து விட்டார். பிரான்ஸ் தேசத்தின் கடற்கரையைப் பலப்படுத்த வேண்டி யிருக்கிறது. டென்மார்க்கிலே உள்ள டேனிஷ் துருப்புகளை முக்யமான பிரதேசங்களிலிருந்து நவம்பர் மாத மத்திக்குள் வெளியேற்றி விட, ஹிட்லர் திட்டம் போட்டிருக்கிருர். நார்வேயில் ஏராளமான படையை வைத்திருக்கிருர். ஐரோப்பாவின் மேல் கரையிலே, பல இடங்களில் பெரிய பீரங்கிகளை வைக்கச் செய்திருக்கிருர். அந்த பீரங்கிகளில் சில, பிரான்ஸின் கரையி லிருக்கின்றன. அவை பிரிட்டனை நோக்கியும் சுடும் ; அவசியம் வந்தால், மறுபக்கம் திரும்பி பிரான்ஸைப் பார்த்தும் சுட்டுக் கொளுத்துமாம். இந்த ஏற்பாடுகளை எல்லாம், ஹிட்லர் தாமாகவே பார்க்கிருராம்.

இதற்கெல்லாம் நம்பிக்கையான ஜெர்மன் வீரர்களை வைத்திருக்க வேண்டும். ஆனல், ருஷ்யப் போரரங்கம் சாதாரணமானதாக இல்லையே ! ஹிட்லர் செய்த பெருந் தவறுகளில் அவர் ருஷியா மீது படையெடுக்கத் தீர்மானித்தது மகா மகா மகா மகாப் பெரிய தவருகும். அதைப் பற்றி இப்பொழுது நினைத் தென்ன பிரயோசனம் ? எதிரி எத்தனைக்கெத்தனை அதிக தவறுகள் செய்கிருனே, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நமக்கு லாபம் தானே ? அதே போல ஹிட்லர் செய்த பிசகுகள் எல்லாம் பிரிட்டனுக்கும், நேச தேசத்தாருக்கும் ன்மையாகவே இருந்தன.

ருஷ்யச் சண்டை லேசிலே முடியக் காணும். வருஷம் ஒன்றரை ஆகப் போகிறது அது ஆரம்பமாகி. இன்னும் அந்த ஹிட்லர் மலைப் பாம்பு, ருஷ்யாவிலே ஒருக் ' காலை ' க் கூட விழுங்கித் தீர்க்க வில்லை. ஆனல் இதற்குள்ளாக, மகா சூராதி சூரர்கள் பலரை ருஷ்ய மண்ணிற்கு பலி கொடுத்து விட்டாரவர்.

இப்பொழுது ஸ்டாலின் கிராடில் நடந்து வரும் கோர யுத்தத்தில் அவர் எப்படியாவது வெற்றி பெறப் பார்க்கிருர். ஆனல், அவரது படைகள் பாறையா லாகிய தோர் கோட்டை மீது மோதுவது போல் தான். இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக அந்நகரைத் தாக்கி, வெற்றி காண திருக்கிருர்கள். இதற்குள் ஆயிரக் கணக்கிலே டாங்கிகளும், விமானங்களும் அங்கு நொறுங்கலாச்சு. ஆயுதங்களையாவது தயாரித்து விடலாம். அவற்றைத் திறமையோடு கையாள, ஆட்கள் வேண்டாமா ?

அதைத் தான் ருமேனியாவி லிருந்தும், இத்தலியிலிருந்தும் அனுப்பு என்கிருர் ஹிட்லர். முஸோலினி என்ருல் அந்தப் பெயரை மதித்து செப்புக் காசு கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள் போலிருக்கிறது இனி யாரும். பாவம் ! இந்த மனுஷன் ஒரு காலத்தில் படுத்திய பாடும், செய்த ஆர்ப்பாட்டமும் கொஞ்ச நஞ்சமா ? இப்பொழுது ஆடிப் பாடி அயர்ந்து போய் விட்டார் இந்த ஆத்மா. ஹிட்லர் ஏவ வேண்டியது தான், ' அச்சா சர்க்கார் ! ' என்பது போல், அதன்படியே நடக்க முயலுகிருர். லக்ஷக் கணக்கில் அங்கிருந்தும் ருஷியாவிற்கும், வட ஆபிரிக்காவிற்கும் படைகள் போயாச்சு. இன்னும் போத வில்லை ஹிட் லருக்கு.

ருமேனியாவின் உதவியையும் பெரிதும் நாடுகிருர் ஹிட்லர். ருமேனியா தனக்கு ஆள் கொடுத்து உதவினல், அதற்கு பக்கத்து நாட்டி லிருந்து கொஞ்சம் கருவிக் கொடுப்பதாக வாக்குக் கொடுக்கிருர் அவர். ஆனல் அது காரணமாக ருமேனியாவிற்கும், பக்கத்து நாட்டுக்கும் பிய்த்துக் கொள்ளும் போலிருக்கிறது. ருமேனியாவிலே, ஹிட்லர் போல் சர்வாதிகாரம் பெற்ற அன்டனஸ்கு என்ெருருவர் இருக்கிருர். அவர் அட்டகாசம் தான் செய்கிருர். ஆனலும், ருமேனிய மக்களுக்கு ஜெர்மானியரைக் கண்டால் வெறுப்பாகத் தானிருக்கிறது. அங்கு ஒரு பெரிய கொரில்லாப் படை அதி தீரமான செயல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் ஐரோப்பாவில் யாருக்குமே மன நிம்மதி யில்லை. என்ன செய்வது ? பேய்க்கு வாழ்க்கைப் பட்டது மாதிரி தானிருக்கிருர்கள் அவர்கள்.

அனைவரது கவனமும் இப்பொழுது ஸ்டாலின் கிராடு மீதிலேயே தானிருக்கிறது. அங்கு நாஸிகளின் கை வலுவாகத் தானிருக்கிறது. ஆனலும் ருஷ்யர்கள் சளைக்க வில்லை. ' நாங்கள் நாஸிகளுக்குச் சரணடைய மாட்டோம் ' என்று ஸ்டாலின்கிராடில் சிக்கி, பயங்கரமாகப் போராடுகிறவர்கள், ஜெர்மானியரது முற்றுகைக்குள் ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகச் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் லெனின்கிராடு வாசிகளுக்கு ஒரு செய்தியனுப்பி யிருக்கிருர்கள். அங்குள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் சோல்ஜராக மாறி விட்டான். குண்டு மழையிலும் தொழிற்சாலையில் நடத்தும் வேலையை நிறுத்துவ தில்லை. தங்களுக்குள் ஒரு போட்டி ஏற்படுத்திக் கொண்டு, யார் யார் அதிகப் படியான ஜெர்மானியரைக் கொல்லுகிருர்களோ அவர்களுக்குப் பரிசு என்று வைத்துக் கொண்டு, உத்சாகத் தோடு வேலை செய்கிருர்கள்.

ஹிட்லர் ருஷ்யா மீது படை யெடுக்கத் தீர்மானித்த போது, ருஷ்யாவின் ஆயுத பலத்தையோ, யுத்த ஏற்பாடுகளையோ தவருகக் கணக்கிட வில்லை. ஆனல், ருஷ்ய மக்களின் மனேதிடத்தையும், படு ஆபத்திலும் அவர்கள் கொள்ளக்கூடிய உற்சாகத்தையும், அவர்களின் பிடிவாதமான எதிர்ப்பு சக்தியையுமே தவருகக் கணக்கிட்டு விட்டார். அது காரணமாக, ஆப்பைப் பிடுங்கப் போன குரங்கு போல், சிக்கிக் கொண்டிருக்கிருர்.

ஸ்டாலின் கிராட்போரின் கடைசிக் கட்டம் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பயங்கரமான காவுகளைக் கொடுத்து, முக்யமான பிரதேசங்களை ஜெர்மானியர் கொடுத்து வருகிருர்கள். அவர்களிடமுள்ள விமான பலம் ருஷ்யாவின் விமான பலத்தை விட அதிகமா யிருப்பதால், ஸ்டாலின்கிராடு நகரத்திலிருந்து போராடும் சூரர்களுக்கு எதிர் பார்த்தபடி ஏராளமான உதவியை விடாது அனுப்பிக் கொடுக்க வசதி யில்லாம லிருக்கிறது. தங்களுடைய ராக்ஷஸ பலத்தால் ஜெர்மானியர் இந்நகரைப் பிடித்தாலும் அது வெறும் பாழ் நகரமாகவே இருக்கப் போகிறது. ஆனல், அதன் பின் தென் ருஷ்யாவுடன் வட ருஷ்யாவை இணைக்கும் நடுச் சங்கிலி அறுபட்டது போலாகி விடும். அதனலேயே ருஷ்யர்கள் இதைக் காக்க இவ்வளவு பாடு படுகிருர்கள். நாஸிகளும் விடமாட்டேனென்கிருர்கள். என்ன நடக்கிறதோ பார்க்கலாம் !

சிப்பாய் இராமலிங்கம் திருமணம்

மாலை வேளை. தயங்கித் தயங்கித் தவித்து மறைகிறான் சூரியன் மேல் திசையில். கிராமத்தின் கிணற்றங் கரையில் கன்னிப்பர்கள் படை. இவர்கள் கைக் கொண்ட ஆயுதங்கள் மண் குடமும் பனை யோலைக் குவளையுந் தான். இந்தக் குவளைகளைக் கொண்டு தான் கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் மொள்ளுகிறார்கள். கன்னியர் கூடினால் கேட்கவும் வேண்டுமா? சிரிப்பு, விளையாட்டு, இரகசியங்கள், கிண்டல்கள், நையாண்டிகள் இவை தான் அதிகம். உலகம் முழுவதிலும் 2, 3, பெண்கள் சேர்ந்து விட்டால், இந்த நிலை தான் ஏற்படும். இவர்களில் கண்ணம்மாள் தான் முக்கியமானவள். நல்லஅழகி. கன்னிகள் அனைவருக்கும் அவளே தலைவியாக விளங்கினாள்.

கண்ண்ம்மாளின் சிறப்புக்களைக் குறித்து இன்னும் கொஞ்சம் சொல்லலாம். திரண்ட உருவம். உருவத்திற் கேற்ற உயரம். பொன்னிறம். நீண்டு இயற்கையாகவே நெளிந்த முடி. வேல் போல் மின்னிச் சேல் போல் பாயுங் கண்கள். இரட்டைத் தாமரை பூத்தது போன்ற கன்னங்கள். எள்ளின் பூவோடு உறவு கொண்ட மூக்கு. கோவையினும் சிவந்த உதடுகள், முல்லைப் பூவைவிட வெண்மையான பற்கள், சுருங்கச் சொன்னால், இயற்கையில் தோன்றி, இயற்கையில் வளர்ந்து, இயற்கையாய் இலங்கும், இளம் கன்னி. இவள் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்த வளல்ல. என்றாலும் அவள் முகத்தில் அறிவுக் கலை, ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடியது. தன் காதல் நாதன் யார்? என்று வருவார்? என்று ஏக்கங் கொண்டு அவள் கனவு காண்பது முண்டு.

இராமலிங்கம் ஒரு இளைஞன். விவசாயி, நேர்மையானவன். கடுமையான உழைப்பாளி. என்றாலும் சுத்தமாக இருப்பவன். பெருமை என்பது திவலையும் அவனிடம் கிடையாது. தான் மிகவும் ஏழை என்று அவன் நன்றாக உணர்ந் திருந்தான். இவனுக்குச் சொந்த நிலம் கிடையாது. எனவே, வயிறுப் பிழைப்பதற்காகத் தானும் தன் தந்தையும் உழைக்க வேண்டி யிருந்தது. இவர்கள் கொஞ்சம் கடன் பட்டிருந்தார்கள். இதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வழி யல்லை. இந்தக் கடன் தொல்லையினின்று நீங்க, இராமலிங்கத்திற்கு வழி தோன்றவில்லை. ஆயு ளெல்லாம் உழைத்துக் கடனைத் தீர்க்க வேண்டும் என்னும் முடிவிற்குத் தான் வந்தான். கடைசியாக மழை யில்லை. இவன் கவலையும் அதிகப்பட்டது. வேலை கிடைப்பதும் அரிதாகி விட்டது. கிடைத்தாலும் கட்டைக் கூலி. இவன் உள்ளத்தில் காதல் பூத்தது. கண்ணம்மாள் அவனுடைய மன வீதியில் உலவினாள். அந்தக் கிராமத்து இளைஞர்களில், எவர் தான் அவளுடைய காதலைப் பெற தவங் கிடக்க மாட்டார்கள்?

தன் காதலுக்குப் போட்டியாக வேறொருவன் கிளம்பி விட்டான் என்று உண்மையாகவே இராமலிங்கம் உணர்ந்தான். அதுவும் கடுமையான போட்டி. அந்தக் கிராம வாசிகளில் இவன் கொஞ்சம் பணக்காரன். அவன் பெயர் முத்துச்சாமி. இரட்டைக் காளை கட்டை வண்டி யொன்று அவனுக்குச் சொந்தம். கொஞ்சம் நிலமும் உண்டு. இதில் சாகுபடியாவது அவனுக்குப் போதுமானது. அவன் வீடு மண் வீடு; என்றாலும், மேலே ஓடு வேயப் பட்டது. அந்த கிராமத்து இளைஞர்கள் பீடி தான் பிடிப்பார்கள். ஆனால் முத்துச் சாமிக்குக் 'குஷி' பிறந்து விட்டால், சிகரெட்டுத் தான் பிடிப் ான். மற்றவர்கள் இவனைப் பார்த்துப் பொறாமை கொள்ளுவார்கள். சிகரெட்டு வாங்கிப் பிடிக்க இவர்களுக்குப் பணம் இல்லை இவனைக் கண்டு அந்தக் கிராமக் கன்னிகள் அவன் மேல் காதல் கொள்ளுவது, இயற்கை தான். அவன் இடுப்பில் சாய வேஷ்டி கட்டி யிருந்தான் அது கிழியாமலும், சுத்தமாகவும் இருந்தது. முக்கியமான சந்தர்பங்களில் அவன் ஒரு ஷர்ட் போட்டுக் கொள்ளுவதும் உண்டு. அவன் தலைக்குத் தடவிய எண்ணெய், நெற்றியில் வழிந்து கொண்டிருக்கும். அவன் சுவைத்த வெற்றிலைச் சாயம் அவன் பற்களில் பற்றிக் கொண்டிருந்தது. சமீபத்தில் வெளியான சினிமா பாட்டுகளைக் கூட அவன் பாடுவான். அவனைக் கணவனாகப் பெறுகிறவள் பாக்கிய சாலி தான். ஆனால் அந்தக் காதற் கள்ளனின் கருத் தெல்லாம், கண்ணம்மாள் மேலே தான் கவிந் திருந்தது.

கன்னிய ரெல்லாம் கிணற்றங் கரையி லிருந்தனர் என்று முன்பே சொன்னோம். கண்ணம்மாளும் கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆடு மாடுகள் தம் மேய்ச்சல் தலத்தி லிருந்து கட்டுத் துறைகளுக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தன. இவற்றின் கழுத்தில் கட்டப் பட்டிருந்த மணிகள் கண கண வென்று

உங்களுக்கு ஜப்பான் மொழி தெரியுமா?

பலருக்குத் தெரியும்.

பொய் வதந்திகளை இவர்கள் பரப்புகிறார்கள்

இதனால்,

கலவரத்தையும் பெருந்துன்பத்தையும் உண்டாக்குகிறார்கள்

இந்தப்

பொய் வதந்திகள் ஜப்பானி லிருந்து தான் கிளம்புகின்றன.

இவற்றை

இலட்சியம் செய்யாதீர்கள்!

பிறருக்கும்

சொல்லாதீர்கள்!

பொய் வதந்திகளை நம்பாதீர்கள்!

ஜப்பானியரை எதிர்க்க தேசீயப் போர் முனையை அமையுங்கள்!

ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. இராமலிங்கம் வயலி லிருந்து வந்தான். நீராடிக் கரை யேறினன், அவன் தந்தையைக் கண்டான். அவர் முகத்தில் துயரம் தாண்டவ மாடியது. தன் மகனைப் பார்த்து, " அப்பா ராமு! செட்டியாரிடம் போய் இன்னும் ஒரு மாதத் தவணையில் தொகையை கட்டி விடுவோம் என்று சொல்லி, தவணைப் பெற்று வா " என்று கோரினர். கடன் பட்ட ராமலிங்கம் கலங்கினன். பய னென்ன? தந்தையின் கட்டளையை நிறை வேற்ற இளம்பினன். துயரம் அவன் உள்ளத்தை துளைத் தது. ஊர்ப் புரத்திலுள்ள கிணறு அவனுக்கு எதிர்ப் பட்டது. கண்ணம்மாள் காட்சி தந்தாள் அங்கே. தன் துயரத்தை ஒருவாறு மறந்தான். காதல் சிந்தனையில் கவிந் திருந்தன். இந்த இன்பத்தில் இளைத் திருக்க இயல வில்லை அவனல். கண்டான் முத்துச்சாமியும் ஒரு மரத்தின் மேல் சாய்ந்து கொண்டிருப்பதை.

II

ஒரு சிறு குட்டி "மாடு! மாடு!" என்று ஒரு கூச் சல் போட்டாள். மதி மயங்கி நின்றிருந்த இராமலிங் கம் ஒரே தாண்டாகத் தாண்டிக் குதித்தான். தண் ணீர் நிறைந்த தொட்டி யொன்றில். அவன் கால் மாட்டியது. கீழே விழுந்தான் மட் குடத்தின் மேல். குடம் ஆயிரம் சுக்கல்களாக நொறுங்கியது. அது கண்ணம்மாளின் குடம். பெண்க ளெல்லாம் கை கொட்டி கெக்கலி செய்து வானமே இடிந்து விழு வது போலச் சிரித்தார்கள். ஒவ்வொருத்தியும் தன் மனம் போனபடி யெல்லாம் அவனைக் கேலி செய் தனள். தன் காலில் உண்டான வலியை விட தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை அவன் தாங்கக் கூட வில்லை. " அவனுக்கு கண் தெரிய வில்லை; மஞ் சள் காமாலை நோயோ என்னவோ" என்ருள் ஒருத்தி; "சுத்த கோழை" என்ருள் இன்னெ ருத்தி; "இப்படியும் பயப்படுவான ஒரு ஆண் பிள்ளை" என்பாள் மற்றெருத்தி. " நீ தான் தூக்கி விடே ண்டி! பாவம! எழுந்திருக்க கூட முடிய வில்லை:" என்பாள் வேறெருத்தி. " அவன் ஒரு பெண் அல்லவே" என்ருள் மற்று மொருத்தி. இவற் றை எல்லாம் கேட்ட இராமலிங்கம் வெட்கத்தால் தலை குனிந்தான். அங்கே மாடு எதுவும் வர வில்லை யென்றும், விளையாட்டிற்காகவே அச்சிறுமி கூவினள் என்றும் கேட்ட இராமலிங்கம், மேலும் வெட்க மடைந்தான்.

தலை கவிழ்ந்த இராமலிங்கம் அவர்களைத் தாண் டிப் போக ஆரம்பித்தான். கூச்சலுக்கு மேலே இளம்பியது கண்ணம்மாளின் குரல். " ஏய்! என் குடத்திற்கு என்ன வழி? உடைத்து விட்டு மெதுவாக நழுவுகிருயே! விட மாட்டேன் உன்னை. என் குடத் தின் விலை இரண்டணு. கொடுத்தால் தான் விடு வேன்" என்ருள். கன்னியர் படை கவிந்தது இராம லிங்கத்தைச் சுற்றி அவன் அடைந்த வெட்கத்தை விட, இந்தக் கேள்வி அவனைப் பெரிதும் திகைக்கச் செய்தது. பெண்க ளெல்லாம் பெருங் குர லெடுத்துச் சிரித்தனர். அவர்கள் சிரிப்புக்கு மேல் கேட்டது முத்துச்சாமியின் சிரிப்பு. அங்கிருந்த எல்லோரும் கூடி பஞ்சாயத்து செய்து "அவன் இரண்டணு கொடுக் கத் தான் வேண்டும்" என்று முடிவு கட்டினர். மன முடைந்து சுற்றிப் பார்த்தான் இராமலிங்கம். தன் இடுப்பில் கை வைத்தான். தன் வேஷ்டியின் நுனி யில் முடிந் திருந்த ஒரு முடிச்சை அவிழ்த்தான். அதிலிருந்த செப்பு நாணயங்களை கண்ணம்மாள் கையில் கொடுத்தான். பெண்க ளெல்லோரும் கேலி செய்வதைக் காதில் வாங்கிக் கொண்டே, தன் நிலை மைக்கு வெட்கப் பட்டுக் கொண்டு நடந்தான்.

ஒரு நாள் நடு இரவு. " திருடன், திருடன்! விடாதே! பிடி! பிடி!" என்ற கூக்குரல் இளம் பியது. திருடன் தப்பி யோடப் பார்த்தான். வீர இளைஞர்கள் அவனைப் பிடிக்க விரைந்து ஓடினர். அப்போது முத்துச்சாமி தன் வீட்டுத் திண்ணை மேல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவன் விழித் தெழுந்து, கண் களைக் கசக்கிக் கொண்டே திண்ணையை விட்டு இறங் கினன். திருடன் இருட்டில் தடுமாறி அவன் மேல் விழுந்தான். இருவரும் விழுந்தனர். விரட்டிக் கொண்டு வந்த இளைஞர்கள் திருடனைப் பிடித்துக் கொண்டனர். ஆனல், ஊரெல்லாம் திருடனைப் பிடித்தவன் முத்துச்சாமி என்ற பேச்சுத் தான்.

மறுநாள் காலை வழக்கம் போல இராமலிங்கம் தன் வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான். அப் போது கண்ணம்மாளும் முத்துச்சாமியும் ஒரு மரத் தடியில் நின்று பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண் டான். அப்போது ஒரு வீரனைப் போலவே முத்துச் சாமி நடந்து கொண்டான். கண்ணம்மாளும் மிகவும் அவனிடம் அக்கரை கொண்டிருப்பது போல அவ ளுடைய முகக் குறி காட்டியது. இனி இந்தப் பேர ழகியின் காதல் தனக்குக் கிடைக்கா தென்று முடிவு கட்டி விட்டான் இராமலிங்கம்.

III

அன்று மாலை வேலையி லிருந்து வந்தான். கிரா மத்தில் ஏதோ ஆர்ப்பாட்டமாக இருந்தது. தெரு வில் கூட்டம் கூடி விட்டது. ஷர்ட்டும், கோட்டும் போட்ட ஒருவர் கூட்டத்தா ரோடு பேசிக் கொண்டிருந் தார். இராமலிங்கமும் நெருங்கிப் போய் அவர் சொல்லுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவர் படைகளுக்கு ஆள் சேர்க்கிறவர் என்று தெரிந்து கொண்டான். இது வரை ஒருவராவது அந்தக் கிரா மத்தி லிருந்து பட்டாளத்திற்குப் போன தில்லை. ஆகையால் அந்த நாட்டுப் புரத்தா ரெல்லாரும் பின் வாங்கினர்கள். பட்டாளத்தில் சேருவதனல் ஏற்படக் கூடிய வசதிகளைக் குறித்து அந்த ஏஜெண்டு தெளி வாக எடுத்துக் கூறினர். "உணவு, உடுப்பு, பணம் எல்லாம் கிடைக்கும், புதுப் புது ஊர்களைப் பார்க்கலாம். பட்டாளம் கலைக்கப் படும் போது அர சாங்கத்தார் கொடுக்கும் வெகுமதி ஆகியவற்றைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் திரும்ப வரும் போது ஒரு புதிய மனித ராகத் தான் வருவீர் கள். உங்களை இவ்வூரார் பெரிதும் மதிப்பார்கள்" என்று அவர் கூறினர்.

கூட்டம் கலைந்தது. இராமலிங்கம் மட்டும் போக வில்லை. அவன் மனதில் ஒரு யோசனை திடீரெனத் தோன்றியது. அந்த ஏஜெண்டோடு பேசுவது என்று முடிவு செய்து கொண்டான். அந்த ஏஜெண்டும் தன் கூரிய கண்களால் இவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். புன் சிரிப்போடு இவனுக்கு ஒரு சிகரெட்டு கொடுத் தார். இருவரும் அந்தத் திண்ணையின் மேல் உட் கார்ந்தனர். "**நீ சுத்தமாகவும் புத்திசாலித் தன மாகவும் இருக்கிருய். கடுமையாகவும் உழைக்கிருய். உன்னைப் போன்றவர்கள் தான் பட்டாளத்திற்கு ஏற்றவர்கள். பல புதிய விஷயங்களையும் சிறந்த விஷயங்களையும் உனக்கு அங்கே சொல்லிக் கொடுப் பார்கள். உன் கௌரவத்தை உயர்த்துவார்கள். உன் பையில் நிறைய பண மிருக்கும். உன் கடன் எல்லாம் ஒழிந்து போகும்.**" என்று ஏஜெண்டு கூறி ஞர். ஏஜெண்டின் முயற்சி பலித்தது. இராமலிங் கம் அங்கேயே முடிவு செய்து விட்டான். " நல்லது, நான் வருகிறேன், என் தகப்பனரிடம் போவோம்" என்ருன்.

பொழுது விடிந்தது. கிணற்றங் கரையி லிருந்து இளம்பியது செய்தி. " இராமலிங்கம் பட்டாளத் திற்கு போய் விட்டான்" இதே ஊரெங்கும் பேச்சா யிருந்தது.

" இப்படிச் செய்வா னென்று யார் நினைத்தது? ஐயோ பாவம்! அவன் அங்கே சந்தோஷமாகவா இருக்கப் போகிருன்" என்று வருந்தினள் கண்ணம் மாள். இது பெண்களின் இயல்பு. என்ருலும் அவள் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையிலிருந்தாள். ஏனென்ருல், இன்னரைத் தான் கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டு மென்று அவள் அது வரை முடிவு செய்ய வில்லை. என்ருலும், வழக்கப்படி இவள் கிணற்றிற்குப் போகும் போதெல்லாம் முத்துச்சாமி மரத்தில் சாய்ந்து கொண்டிருப்பான். அவனைக் காணும் போதெல்லாம், அவனை அருவருத்தாள். அவள் வாழ் நாளிலேயே அப்போது தான் அக்கரை யோடு ஆலோசிக்க ஆரம்பித்தாள்.

படை திரட்டும் ஆபீசுக்குப் புறப்பட்டு விட்டான் இராமலிங்கம். போகிற வழியில், ' இது தான் எனக் குச் சிறந்த வழி; நான் கடுமையாக உழைத்து என் கவலைகளை மறந்து விடுகிறேன்; என் கடனைத்

தீர்க்க ஒரு வழி ஏற்பட்டது பற்றி ரொம்பச் சந்தோஷம்; தகப்பனாரும் சந்தோஷப் படுவார்' என்று எண்ண மிட்டுக் கொண்டே போனான்.

IV

மூன்று மாதங்கள் கடந்தன. இராமலிங்கத்திற்கு இராணுவப் பயிற்சி முடிந்தது. லீவும் கிடைத்தது. தன் கிராமத்திற்குத் திரும்பி வந்தான். இந்த 3 மாதங்களுக்குள்ள மிகவும் உபயோகமான விஷயங்கள் பலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டான். தன் உடுப்புக்களை எப்படிப் போட்டுக் கொள்ளுவ தென்றும், சற்று எழுதவும் படிக்கவும் கற்றுக் கொண்டான். ஆண்மை மிக்கவனாகத் தோன்றினான். அவன் நடை மிகவும் உறுதியா யிருந்தது.

இராமலிங்கம் திரும்ப வந்திருக்கிறான் என்ற செய்தி கிணற்றங் கரையினின்று கிளம்பியது. அவன் எப்படி இருக்கிறான்? என்ன உடுத்தி யிருந்தான்? கிணற்றங் கரைக்கு வருவானா? அல்லது ரொம்பப் பெருமையா யிருக்கிறானா? என் றெல்லாம் கிணற்றங் கரைப் பெண்கள் ஒருவரை யொருவர் கேட்டுக் கொண்டனர். கண்ணம்மாள் இக்கேள்விகளைத் தன் மனதிற் குள்ளேயே கேட்டுக் கொண்டாள்.

இல்லை. இராமலிங்கம் பெருமைக்கார னல்ல. தன் உடுப்பைக் குறித்து மட்டும் பெருமை கொள்ளுகிறான். அதைப் போட்டுக் கொண்டு அவன் எங்கு வேண்டு மானாலும் போகலாம் போலிருக்கிறது. இப்போது அவனுடைய போக்கில் எந்த விதக் கால தாமதமும் கிடையாது. அவனுடைய குரல் கனத்து உரத்திருக்கிறது. அவன் வெகு தெளிவாகக் காண்கிறான். அவனுடைய உடுப்புகள் அவனுக்கு மிக அழகாகப் பொருந்தி யிருக்கின்றன. அந்தக் கிராமத்தார் அனைவரையும் விட மிகுந்த அனுபவசாலியாக நடந்து கொள்ளுகிறான். அவன் கனத்த இராணுவ பூட்சைக் காலில் போட்டுக் கொண்டு நேராக நிமிர்ந்து நடக்கிறான். அவனுடைய இனிய முகத்தில் புன் சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் விளங்குகின்றன. கையில் ஒரு சிறு பிரம்பைச் சுழற்றிக் கொண்டே சிகிரெட் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

அந்தக் கிணற்றங் கரையில், இந்த அளவிற்குப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசப் பட்டவர் அந்தக் கிராம சரித்திரத்திலேயே வேறு யாரும் இல்லை. அவன் கிணற்றங் கரைக்கு வநது சாதாரணமாக நின்று சிறிது சிரித்துக் கொண்டே, "ஓ! என்ன கண்ணம்மா!" என்றான். கண்டாள் கண்ணம்மாள். அவள் கண்ணிமைகள் தாழ்ந்தன. விவரிக்க முடியாத ஒரு மன எழுச்சி அவளுக்கு உண்டானது. "இவனன்றோ என் கருத்தைக் கவர்ந்த க தலுக்குரிய கண்ணாளன்!" என்று தனக் குள்ளாகவே சொல்லிக் கொண்டாள்.

"சற்று பொறு"! என்று கூறிய கண்ணம்மாள் தன் தாவணி நுனியில் முடி யிட்டிருந்த முடிச்சையவிழ்த்து, அதிலிருந்த துட்டை இராமலிங்கத் திடம் நீட்டிக் கொண்டே, "என் குடத்தை உடைத்ததற்கு நீ கொடுத்த நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்" என்றாள்.

இராமலிங்கம் வெள்ளை மனதோடு உரக்கச் சிரித்தான். கண்ணம்மாளும் மற்ற பெண்களும் கூடச் சிரித்தார்கள். கண்ணம்மா! உனக்கு நான் வாழ்த்துக் கூற வேண்டும். நீ முத்துச்சாமியை எப்போது கலியாணம் செய்து கொண்டா யென்று எனக்குத் தெரியாது, என்றான் இராமலிங்கம்.

மீண்டும் எல்லாப் பெண்களும் சிரித்தார்கள். "கண்ணம்மாள் முத்துச்சாமியைக் கலியாணம் செய்து கொண்டா ளென்று உனக்கு யார் சொன்னார்கள்? அவள் தான் மறுத்து விட்டாளே" என்று எல்லாப் பெண்களும் கேட்டனர் இராமலிங்கத்தை. "ஏன் மறுத்து விட்டாள்?" என்று, திகைப்போடு கேட்டான். இதற்குள் கண்ணம்மாளும் தண்ணீர்க் குடத்தைத் தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு கிளம்பினாள். இருவரும் பேசிக் கொண்டே கிளம்பினார்கள் வீடு நோக்கி.

இராம:—"உங்கள் இருவருக்குள் முடிவு செய்து கொண்டீர்கள் என்றல்லவா நான் நினைத்தேன்?

கண்ணம்:—இந்தக் குடத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு உன்னோடு பேசுவது சற்று கஷ்டமா யிருக்கிறது. நீ வீட்டிற்கு வாயேன்!

இரண்டு வாரங்கள் கடந்தன. இராமலிங்கத்திற்கு லீவ் முடிந்து ஊருக்குப் புறப்பட்டான். அவனுடைய தந்தையும் புது மனைவி கண்ணம்மாளும் வழி யனுப்பினார்கள். தன் மன்னருக்கும் நாட்டிற்கும் இப்போது இந்தியாவில் 'எங்கோ ஓரிடத்தில்' சேவகம் செய்து கொண்டிருக்கிறான் இராமலிங்கம்.

(3-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

கள் விரும்புகிறார்கள் பிரிட்டிஷாரும் அமெரிக்கர்களும் ஜெர்மனியை முற்றுகை யிட்டால், அதைத் தாங்கத் தக்க அளவிற்கு ஜெர்மனியைப் பலப்படுத்திக் கொள்ள ஹிட்லர் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கிறார். தாம் தாக்கி வென்ற நாடுகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டி, கடுமையான பர்துகாப்பு முறைகளை அவர்கள் கையாள வேண்டி யிருக்கிறது.

சமீபத்தில் ஹிட்லர் செய்த பிரசங்கத்தில் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாக ஒப்புக் கொண்டு விட்டார். ஒவ்வொரு எதிரியையும் தனித் தனியே போராடித் தன்னால் வெல்ல முடிய வில்லை என்று தெளிவாகக் கூறி விட்டார். இனி பாதுகாப்பு முறைகளைத் தான் கையாள வேண்டி யிருக்கிற தென்றும் குறிப்பிடுகிறார். நேச நாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரை, அவர்களுக்கு இருந்த ஆபத்துக் காலம் கடந்து விட்டது. இது பற்றி எல்லோரும் திருப்தி கொள்ளத் தான் செய்வார்கள். இதைக் கொண்டு, நாம் வென்று விட்ட தாகக் கருத முடியாது. பிரிட்டிஷ் அமெரிக்க இராணுவ அதிகாரிகள் ஒன்றுபட்டு ஜெர்மனியின் கையையும் காலையும் ஒடித்து விடத் தக்க திட்டத்தை வகுத்து அதை வெற்றி பெற நடத்துவார்கள். அதனால் தான் நாம் வெற்றி பெறக் கூடும். அந்த நாளை நாம் ஆவலோடு எதிர் நோக்குவோமாக!

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF WAR PUBLICITY, "VICTORY HOUSE", MOUNT ROAD, MADRAS.

Registered No. M-4483.

விசேஷப் படை மலர்

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம்௵ அக்டோபர்மீ 23உ, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 42

தாக்குக!

விசேஷப் படை மலர்

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 23உ, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 42

அட்டவணை

	பக்கம்
பட்டாளத்தில் புதிதாகச் சேருதல்	3
இராணுவ வாழ்வின் சிறப்பு	5
மூன்று மாத அனுபவங்கள்	8
இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் பயிற்சி	9
தென்னிந்தியப் பட்டாளப் பயிற்சிகள்	12
இந்திய வீரர்களின் தீரச் செயல்கள்	14
நெருப்புக்கு முன்னும் நிம்மதி	16
சென்னை நகரப் படைப் பூர்வீகச் சரித்திரம்	17
சென்னை இராணுவப் பயிற்சி சாலை	19
படையில் சேருவதின் அனுகூலங்கள்	20
சென்னைப் படை ஆரம்ப விழா	21
இராணுவ வீரர் வாழ்வின் உயர்வு	23
மகாராஜாவும் வேலையாளும்	24
'எல் ஆதம்' கோட்டை யுத்த சம்பவங்கள்	26
பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை	28

படங்களின் அட்டவணை

புது ரிக்ரூட்டுகளுக்குத் துப்பாக்கிப் பயிற்சி	3
38 அங்குல மார்பு அளவு! பேஷ்!	4
புதிய ரிக்ரூட்டுகள் உடற் பயிற்சி செய்கிறார்கள்	5
எதிரியைத் தாக்கும் பயிற்சி: முள் வேலியைத் தாண்ட முயற்சி.	6
எதிரி தாக்கினால், புகை வாயுவைக் கொண்டு தடுக்கும் பயிற்சி.	7
தடைப் பந்தயம்: ஒரே மூச்சில் தட்டியையும் தண்ணீரையும் தாண்டுகிறார்.	7
தடைப் பந்தயம்: நீண்ட கோலை ஊன்றி குட்டையைத் தாண்டுகிறார்.	7
சிப்பாய் வாழ்க்கையே சுக வாழ்க்கை!	11
போலிப் போராட்டத்தில் காலாட் படை முன்னேறுகிறது	12
போலிப் போராட்டத்திற்குப் போகும் காலாட் படை	13
டாங்கிப் போர் நடை பெறுகிறது	13
போலிப் போராட்டத்திற்குப் போகும் டாங்கி	13
புகழ் பெற்ற சாப்பர்கள் வாத்தியக் கோஷ்டி	14
படை வீட்டைச் சுற்றி கட்டப் படும் காவல் கூடங்களில் ஒன்று.	15
முள் வேலி போடுகிறார்கள்	17
செய்தி கொண்டு போகும் தூதர்கள்	18
சென்னைக் காவலர்கள் ஆற்றைக் கடக்கிறார்கள்	19
தென்னிந்தியப் படைத் தலைவர் லெப்டினெண்ட் ஜெனரல் சர் நோயல் பெரஸ்போர்ட் பியர்சும் மே. த. சென்னை கவர்னரும்.	21
பழைய படை வீரர்களோடு சென்னை கவர்னர்	22
கேசவ பாஸ்லே	24
பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்தியப் படையினரும் நீந்துகின்றனர்.	28

பட்டாளத்தில் புதிதாகச் சேருதல்.

சிப்பாய்கள் ஆக விரும்புகிறவர்கள், செய்ய வேண்டியவை,

இராணுவச் சேவையின் அனுகூலங்கள்.

புதிதாக படையில் வந்து சேருகிறவர் தான் 'ரிக்ரூட்'. அவரைத் திடீரென்று அவருடைய கிராமத்திலே யிருந்து பிடித்துக் கொண்டு வந்து விடுவதில்லை. படைகளுக்கு ஆள் திரட்டும் பிரசாரக்காரர்கள் பேசுவதை அவர் பல மாதங்களாகக் கேட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது சுவரொட்டி விளம்பரங்களைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். அல்லது அவருடைய கிராமத்தி லிருந்து படையில் சேர்ந்திருந்து, திரும்பி வந்தவர் யாரேனும் தம் அனுபவத்தையும் இராணுவ வாழ்க்கையின் ஆச்சரியங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்க வேண்டும்.

பிறகு, தானும் படையில் சேருவ தென்று முடிவு செய்து கொள்கிறார். தன் குடும்ப விஷயங்களை யெல்லாம் ஒருவாறு முடிவு செய்து கொள்ளுகிறார். நேரே கிராம முனிசீப்பிடமாவது, படைக்கு ஆள்திரட்டும் எஜெண்டிடமாவது போகிறார். நூற்றுக் கணக்காக இந்த எஜெண்டுகள் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள பல கிராமங்களுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமவாசிகள் இவர்களை இலகுவில் அடையாளம் கண்டு கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் காக்கி உடுப்பு அணிந் திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டைக் கையில் ஒரு பச்சை நிறப் பட்டை இருக்கிறது. இவரைக் கண்ட உடனே, அவருக்குப் படையில் சேருவதனால் உண்டாகும் நன்மைகளைக் குறித்தும், சம்பள விவரங்களைக் குறித்தும் அவர் தெரிவிக்கிறார். அவருடைய சம்மதியின் பேரில், எக்ஸ்ட்ரா உதவி ரிக்ரூட்டிங் ஆபீசுக்கு அவரை அந்த எஜெண்டு அழைத்துப் போகிறார்.

தான் படையில் சேருவ தென்று தீர்மானம் செய்தது முதல் அவருக்கு எஜெண்டு தான் சாப்பாடு போடுகிறார். பணத்தைக் குறித்து அவர் கவலைப் பட வேண்டியதே கிடையாது. சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு எக்ஸ்ட்ரா அஸிஸ்டெண்ட் ரிக்ரூட்டிங் ஆபீஸ் இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் 2 அல்லது 3 ஆபீசுகளும் இருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு ரிக்ரூட் தன் கிராமத்திலிருந்து ஒரு ரிக்ரூட்டிங் ஆபீசுக்குப் போக 70 மைல்களுக்கு மேல் போகும்படி இருக்காது. எக்ஸ்ட்ரா அஸிஸ்டெண்ட் ரிக்ரூட்டிங் ஆபீசர் சதா சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டு தான் இருப்பார். ஆகையால், தன் சொந்தக் கிராமத்துக்கு அவர் வரும் போதே, ஒரு ரிக்ரூட் நேரில் அவர் முன் ஆஜராகி படையில் சேர, தான் விரும்புவதாக அறிவிக்கலாம்.

இந்த உத்தியோகஸ்தர் ஒரு சுபேதாராகவோ, சுபேதார் மேஜராகவோ, ஒரு தாசில்தாராகவோ இருக்கலாம். இவர் ரிக்ரூட்டின் கருத்தை யறிய வேண்டி சில கேள்விகள் கேட்கிறார். அளந்து பார்க்கிறார். நிறுத்துப் பார்க்கிறார். ஒரு டாக்டரைக்

புது ரிக்ரூட்டுகளுக்குத் துப்பாக்கிப் பயிற்சி.

கொண்டு பரிட்சித்துப் பார்க்கிறார். பிறகு இராணுவத்தில் இன்ன வேலைக்குத் தான் அந்த ரிக்ரூட் தகுந்தவா என்று அந்த உத்தியோகஸ்தர் தெரிவிக்கிறார். அந்த ஆபீசிலேயே அந்த ரிக்ரூட் தங்கியிருக்கிறார். அநேக ரிக்ரூட்டுகள் சேர்ந்த வுடனே அவர்களை எல்லம் ஒரு பஸ் மூலமாகவோ, ரயில் மூலமாகவோ அஸிஸ்டெண்ட் ரிக்ரூட்டிங் ஆபீஸரின் தலைமை ஆபீசுக்கு அந்த ஆள் சேர்க்கும் ஏஜெண்ட் அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்.

இங்கே, ரிக்ரூட்டுகள் தங்குவதற்கு விடுதிகள் இருக்கின்றன. குளிப்பதற்கும் சமைப்பதற்கும் தனித் தனி யிடங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே தான் இராணுவத்தார் கொடுக்கும் ஏராளமான உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு சமைத்துச் சாப்பிடுகிறார்கள். இங்கே தான் இராணுவ ஆரம்பக் கட்டு திட்டங்களுக்கு ரிக்ரூட்டுகள் ஆளாகிறார்கள். குழல் ஊதிய உடனே, கவாத்துக்குத் தயாராகி விட வேண்டும். அப்போது அஸிஸ்டெண்ட் ரிக்ரூட்டிங் ஆபீஸர் இவர்களைப் பார்வை யிடுவதும் உண்டு. மூன்று மூன்று பேர்களாக அணி வகுத்து இராணுவ முறைப்படி நடந்து போகவும், வரிசைப் படி நிற்கவும் ஆரம்பப் பயிற்சி ஆரம்பமாகிறது. விளையாட்டுகளும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்.

அஸிஸ்டெண்ட் ரிக்ரூடிங் ஆபீசர்கள் இந்தியர்களாகவோ, ஐரோப்பியர்களாகவோ தான் இருக்கிறார்கள். அவரவர்கள் வேலை செய்யும் ஜில்லாக்களைக் குறித்த எல்லா விவரங்களையும் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அந்த ஜில்லாக்களில் பேசப் படும் மொழிகளையும் பேசுகிறார்கள். இவர்களுடைய தலைமைக் காரியாலயத்தில் ஒவ்வொரு ரிக்ரூட்டையும் மீண்டும் டாக்டர் சோதிக்கிறார். உயரம், எடை, கல்வி முதலியவை பற்றியும் தணிக்கை செய்கிறார்கள். கடைசியாக அவரை இன்ன படைக்குத் தகுதியானவர் என்று அந்த உத்தியோகஸ்தர் தானே நேரில் நியமிக்கிறார். இதில் ரிக்ரூட்களின் கருத்தையும் ஒட்டித் தான் நியமிக்கிறார்.

உடல் வலிமை, கல்வித் தகுதி இவ் விரண்டையும் ஒட்டித் தான் ஒவ்வொரு ரிக்ரூட்டையும் இன்ன பதவிக்குத் தகுதி யுடையவர் என்று முடிவு கட்டுகிறார்கள். உயரமாகவும் பருத்தும் இருக்கிறவர்களை பீரங்கிப் படைக்கும், மற்றவர்களை ஆர்.ஐ.ஏ.எஸ். ஸியைச் சேர்ந்த எம்.டி. பகுதிக்கும், சென்னை சாப்பர்ஸ் அன்ட் மைனர்ஸைச் சேர்ந்த காலாட் படைக் காவது, க்யு.வி.ஓ. வாகவாவது சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். படித்தவர்களாக விருந்தால் அதாவது 6-வது வகுப்பு தேறி, கொஞ்சம் இங்கிலீஷ் பேசக் கூடியவர்களாக இருந்தால், நானகமிஷன் உத்தியோக மாணவர்களாகவோ கடற்படையில் ஸ்டோக்கர்களாகவோ சீமென்களாகவோ சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இதற்கு அடுத்தபடி, பட்டாளத்தில் தாக்கலாவது. இதற்குச் சில சடங்குகள் இருக்கின்றன. ரிக்ரூட்டுகள் எல்லோரையும் வரிசையாக நிறுத்துகிறார்கள். 13 கேள்விகளுக்கு அவர்கள் விடை சொல்லவேண்டும். இந்தக் கேள்விகளை ரிக்ரூட்டுகள் உணர்ந்து கொண்டு அவற்றிற்குத் தகுந்த விடைகளைக் கூறி விட்டார்கள் என்று அந்த உத்தியோகஸ்தர் திருப்தி கொண்டாரானால், தாக்கல் பத்திரத்தில் கையெழுத்துப் போடுகிறார். அது முதல் அந்த ரிக்ரூட் இந்தியப் படையைச் சேர்ந்தவராகிறார்.

10 முதல் 100 ரிக்ரூட்கள் சேர்ந்த பிறகு, அவர்களை ரயிலேற்றி படைகள் உள்ள ஊர்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். ரயிலில் இவர்களுக் கென்று தனிப் பெட்டிகள் ரிசர்வ் செய்கிறார்கள். படைக்கு ஆள் சேர்க்கும் ஏஜெண்டும் அவர்களுடனே போய் படை அதிகாரிகள் வசம் அவர்களை ஒப்புவித்து விடுகிறார். பிறகு தான், படைப் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு ரஜாவில் படை வீரர் திரும்பி வருகிறார். அப்போது, தான் அணிந்து கொண்டு வரும் இராணுவ உடுப்புக்களைக் குறித்துப் பெருமை யடைகிறார். பையில் பணம் கலகலக்கிறது. இராணுவத்தில் சேருவதனால் உண்டாகும் சிறப்புக்களைக் குறித்து அடிக்கடி தன் கிராமத்தாருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி ரஜாவில் தம் ஊர்களுக்குத் திரும்பி வரும் படை வீரர்கள் தான், இந்திய ராணுவத்தைக் குறித்தும், படைகளுக்கு ஆள் சேர்ப்பதைக் குறித்தும் சிறந்த முறையில் பிரசாரம் செய்யக் கூடியவர்கள்.

38 அங்குல மார்பு அளவு! பேஷ்!

இராணுவ வாழ்வின் சிறப்பு

கல்வியும் ஒழுக்கமும் வேண்டும்

படையின் தனிப் பெருமை

ஒருவர் போர் வீரராக விருந்தால், அவரைப் பற்றி சிலர் எவ்வளவு தப்பெண்ணங்கள் கொள்ளுகிறார்கள் தெரியுமா ? இந்த மகா யுத்தம் ஆரம்பமாகி 3 வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகுங் கூட, ஒரு போர் வீரராகவோ சிப்பாயாகவோ இருப்பது பற்றி சிலர் பயப்படுகிறார்கள். அது, ஒரு கேவலமான வேலை யென்றும், துப்பாக்கியைக் கையில் தூக்கிக் கொண்டு போக வேண்டியதைத் தவிர வேறு வேலை கிடையாதென்றும் நினைக்கிறார்கள். இந்தத் தப்பிதமான எண்ணத்தினால், எவ்வளவு மகத்தான கேடு உண்டாகியிருககிற தென்று, இந்த யுத்தம் வெகு தெளிவாக நமக்கு எடுத்துக் காட்டி யிரு கிறது. ஏனென்றால், இன்றையப் படை வீரர், சிறந்த புத்திசாலிகளாகவும், நடக்க முடியும். வழியில் உண்டாகும் தடைகள் எல்லாம் அப்போது ஒரு பொருட் டல்ல. நெடுந் தூரமானாலும் லட்சிய மில்லை. முகத்தில் ஒரு இன்பக் குறி தாண்டவ மாடுகிறது. கண்களில் ஒளி வீசுகிறது. தன் நம்பிக்கை யுண்டாகிறது. எல்லா வித படை ஆயுதங்களையும் கையாளுவதில் மிகவும் திறமை யுண்டாகிறது. கடும் வெயிலிலும் மணிக் கணக்காக ஓயாமல் பள்ளங்களைத் தோண்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடும். இடையில் அவர் சிகரெட் பிடிப்ப தில்லை; தண்ணீர் குடிப்ப தில்லை. அது போலவே மணிக் கணக்காக இரும்பு முள் வேலிகள் அடைக்கலாம். விஷ வாயு தன்னைத் தாக்காத படி தடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்படிப் பட்டவர், எதிரியை எங்கே தாக்கலாமென்று தேடிக் கொண்டிருப்பார். எப்போதும் எச்சரிக்கையாகவே

புதிய ரிக்ரூட்டுகள் உடற் பயிற்சி செய்கிறார்கள்.

கற்று தேர்ந்தவர்களாகவும், பெரிதும் முன்னேற்றமடைந்தவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஒரு ரிக்ரூட் பெறும் பயிற்சி, ஒரு மனோகரமான கல்வி; உடல் நிலையைத் திருத்தி யமைப்பது; ஒழுக்க முறையைச் சீர் படுத்துவது. படை வீரருக்குரிய எல்லாத் தகுதிகளும் பெற்றவர் தான் உண்மைப் படை வீரர். பின் வாங்காது போர் புரியும் திறமை இவருக்கு இருக்க வேண்டும். இதற்கு, கல்வியின் உண்மையான நுட்பங்களை அவர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அடுத் தடுத்து நேர்ந்த பல சம்பவங்களை ஒன்றாகத் தொகுத்து, சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் செய்தி எழுதி யனுப்ப அவர் திறமை வாய்ந்தவராய் இருக்க வேண்டும். நன்றாகப் படித்துத் தேறியவர்கள் கூட, இதைச் சரிவர எழுதுவதில்லை. ஒரு தேசப் படத்தைக் கொண்டு, தான் உள்ள இடத்தையும், தான் போக வேண்டிய பாதையையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது பற்றி தெளிவாக அறிக்கை எழுதி அனுப்பும் திறமையும் அவருக்கு வேண்டும். இவற்றிற்கு, படிக்கவும், எழுதவும், கணக்குப் போடவும், பூகோளமும் நன்றாகப் படித் திருக்க வேண்டும்.

உடல் நன்றாகத் தேறி, பலமாகவும் கட்டாகவும் இருந்தால், கைகளையும் கால்களையும் நன்றாக வீசி இருப்பார். இவை எல்லாவற்றையும் விட, மிகவும் முக்கியமான தோர் பழக்கம் அவருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதாவது, மேல் **அதிகாரிகள் எப்படிப்பட்ட கட்டளை யிட்டாலும் கொஞ்சங் கூடத் தாமதிக்காமல், முழு மனதோடு, சந்தோஷமாக, உடனே அதை நிறை வேற்ற வேண்டும்.**

இப்படிச் செய்ய எல்லா ரிக்ரூட்டுகளாலும் முடியாது. அதனால் மிகவும் சிறந்த தகுதி யுள்ளவர்களைத் தான் இப்போது சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் தகுதிகள் எல்லாம் ஒரு ரிக்ரூட்டுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிற தென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அப்போது சிவில் வாழ்வி லுள்ள அநேகரை விட, இவர் மிகவும் மேலானவராகவும், அதிக சுகாதாரத்தோடும், மிகவும் சந்தோஷமாகவும் இருப்பார்.

ரிக்ரூட்கள். இந்தப் பயிற்சி பெறுங் காலத்தில், தாம் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேள்விப் பட்டு அவர் மனங் குழம்பிப் போவது முண்டு. ஆனால், அவர்களுக்கு அங்கே நல்ல உணவு கிடைக்கிறது. சிறந்த முறையில் அவர்களை நடத்துகிறார்கள். இவர்களுடைய உபாத்தியாயர்களும் மிகவும் ஊக்கத் தோடும் புத்திசாலித் தனமாகவும், இவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றனர். இவற்றால்

அவருடைய மனக் குழப்பம் மாறுகிறது. மனம் உறுதிப் படுகிறது. மகிழ்ச்சி யோடும் ஊக்கத் தோடும் பயிற்சியில் முன்னேறுகிறார்.

> "ஒழுக்க"த்தைப் பற்றி இந்த யுத்தத்தில் நாம் வெகுவாகக் கேள்விப் படுகிறோம். ஒழுக்கத் தில் உயர்ந்துள்ள ஒரு படை, ஒழுக்க மில்லாத அதே எண்ணிக்கையுள்ள மற்றொரு படையை வெகு எளிதில் வென்று விரட்டி விட முடியும்.

வங்காளத்தில் ப்ளாஸி யுத்தத்தில் 50,000 பேர் களைக் கொண்ட பெரும் படையை 3,000 பேர்களைக் கொண்ட சென்னைப் படையினரைக் கொண்டு க்ளைவ் பிரபு வெல்ல வில்லையா ? அவருடைய உத் வேகத்தாலும் ஊக்கத்தாலும், இவருடைய படை யின் ஒழுக்க நிலை மிகவும் ஓங்கி யிருந்தது. தம் தலைவர் கட்டளை எதுவானாலும், அதை நிறை வேற்ற அவர்கள் அனைவரும் ஆயத்தமா யிருந்தனர். ப்ளாஸி யுத்தம் நடை பெற்ற போது கடும் மழை, மின்னல், இடி, இவ்வளவு கஷ்டத்திலும் சென்னைப் படையினர் திடுக்கிடத் தக்கபடி வெற்றி பெற்றனர்.

படையின் தனிச் சிறப்பு.

ஒவ்வொரு படைக்கும் தனிப் பெருமை யுண்டு. இது பற்றி அந்தப் படையினர் பெரு மை யடைகிறார்கள். இதற்கும் அந்தப் படையின் ஒழுக்கத்திற் கும் சம்பந்த முண்டு. இதனால் தான் ரிக்ரூட்களுக்கு அவரவர் படைகளின் சரித்திரத்தையும் சொல்லிக் கொடுக் கிறார்கள். எப்போதும் ஒவ்வொரு இராணுவ உத்தி யோகஸ்தருக்கும் உயர்ந்த நோக்கம் ஒன்று உண்டு. மற்ற படைகளை விட, தன் படை, ஒழுக்கத்திலும் போராட வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சியிலும், மிக வும் உயர்ந் திருக்க வேண்டு மென்று விரும்புவது தான் அந்த நோக்கம்.

சலாம் செய்வது, தம் உடுப்புக்களைச் சுத்தமாக மடிப்பு குலையாமல் முறைப்படி வைத்திருப்பது, நாள் தோறும் காலையில் க்ஷவரம் செய்து கொள்ளு வது, தாம் இன்ன படையைச் சேர்ந்தவர் என்பது பற்றி பெருமை கொள்ளுவது ஆகியவைவையும் இராணுவத்தார் ஒழுக்கம் என்று தான் கூறு கிறார்கள். இது ஆச்சரியந் தான்.

தம் படையின் ஒழுக்கத்தை புதிய ரிக்ரூட்கள் வெகு விரைவில் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். புகழ் பெற்ற பட்டாளங்களைப் பல துண்டுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவோடும் பல ரிக்ரூட்களைச் சேர்த்து, தனித் தனிப் படைகளாக அமைத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அந்த மூலப் படைக்குப் புகழ் தேடித் தந்த வீரர்களைப் போலவே, இந்தப் பிரிவுப் படைக ளின் வீரர்களும் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அந்தப் படை யுணர்ச்சி தான்.

கடும் உழைப்பைத் தாங்கத் தக்க உடற் பயிற்சி யும், மனம் உறுதி யடையத் தக்க பயிற்சியும் மட்டும் போதுமா ? போர் முறைப் பயிற்சியும் வெகுவாக அளிக்கப் படுகிறது. இவை மட்டு மன்றி வழக்கம் போல வகுப்புக்களில் நடை பெறும் பாடங்களும், சந்தர்ப்பங்களில் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான பயிற்சிகளும் தற்காலப் போர் முறைகளைக் குறித்த பாடங்களும் சினிமாப் படங்களைக் கொண்டு சொல்லிக் கொடுக்கப் படுகின் றன. யுத்தத்தின் போக்கைக் குறித்து கேள்விகள் கேட்கவும் விவாதிக்கவும் பள்ளிக்கூட நேரத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். அப்போது, இரா ணுவ நிலைமையைக் குறித்தும், அரசியல் நிலைமை யைக் குறித்தும் இராணுவப் பயிற்சியையும் கொள் கையையும் குறித்த எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் விவாதித்துப் பேசலாம். பெங்களூர் பள்ளிக் கூடம் உள்ளிட, எல்லா இராணுவப் பள்ளிக் கூடங்களி லும் தற்கால இராணுவ சம்பந்தமான புத்தகங்களும் அரசியல் சம்பந்தமான புத்தகங்களும் கொண்ட சிறந்த புத்தகசாலைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இன் னும் பல காதற் கதைப் புத்தகங்களும், மற்ற பல வகைப் புத்தகங்களும் அங்கே உண்டு.

திறமை யுள்ள கமிஷன் உத்தியோகஸ்தராக ஒரு வர் ஆக வேண்டுமானால் 6 மாத காலப் பயிற்சி மிக வும் கொஞ்சம் தான். எல்லோரும் நல் லெண்ணத் தோடு கடுமையாக உழைத்தால் தான், இப்பயிற்சி வெற்றி தரும். இந்தப் பயிற்சி எல்லா வகைகளி லும் மிகவும் பரந்தது. திறமை சாலியாய் இருந் தால் மட்டுந் தான் இதில் மீள முடியும்.

இந்த யுத்தத்தில் நாம் வெல்ல வேண்டு மானால், நம் படைகளைத் தலைமை வகித்து நடத்திப் போகுந் திறமைசாலிகள் தான் வேண்டும்.

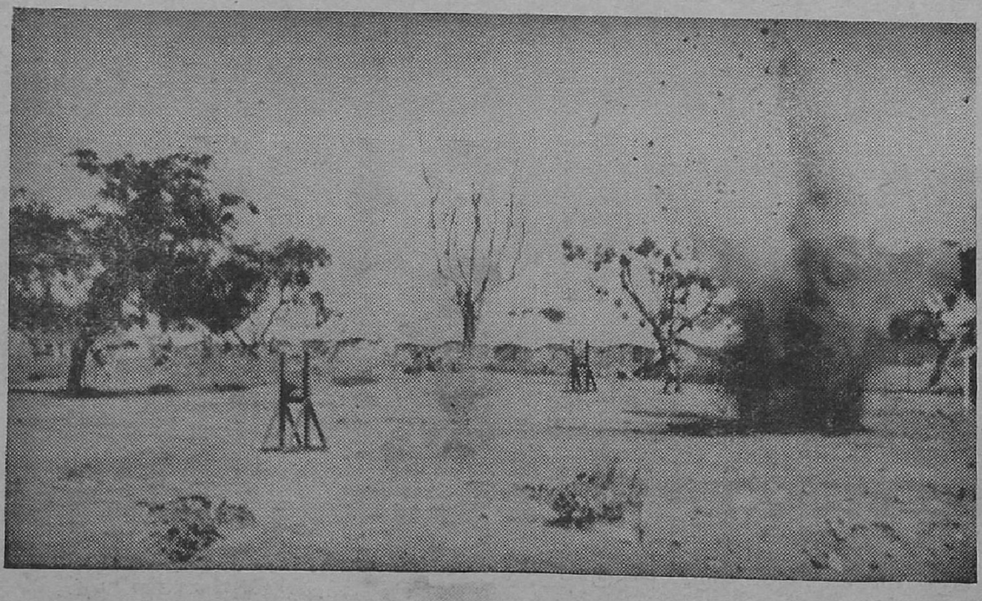

எதிரியைத் தாக்கும் பயிற்சி : முள் வேலியைத் தாண்ட முயற்சி,.

எதிரி தாக்கினால், புகை வாயுவைக் கொண்டு தடுக்கும் பயிற்சி.

தடைப் பந்தயம்—ஒரே மூச்சில் தட்டியையும் தண்ணீரையும் தாண்டுகிறார்.

தடைப் பந்தயம்——நீண்ட கோலை ஊன்றி குட்டையைத் தாண்டுகிறார்.

மூன்று மாத அனுபவங்கள்.

சிப்பாயின் வாழ்க்கையின் சிறப்பு.

ஒரு ஹவில்தார். படையில் சேர்ந்து 3 மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. தன் அனுபவத்தை இவர் கீழ்க் கண்டவாறு எழுதுகிறார் :—

நான் என் படையுடன் போய்ச் சேரும் பொருட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். வழியில் அந்தப் படையைச் சேர்ந்த குமாஸ்தாவும் என்னுடன் வந்து சேர்ந்தார். நான் போராடும் படையில் சேருவதானால், எனக்கு மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கும் என்றும், மிகக் கடுமையான கட்டு திட்டங்களுக்குத் தக்கபடி நான் என் போக்கை மாற்றி யமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படு மென்றும், ஏதேனும் சிறு குற்றம் செய்து விட்டாலுங் கூட, இராணுவ விசாரணைக்கு உள்ளாக நேரு மென்றும் என்னிடம் அவர் கூறினார். இதைக் கேட்டு உண்மையிலேயே நான் கொஞ்சம் அச்சங் கொண்டேன். இங்கிலாந்தில் முன் காலத்தில் நடை பெற்ற இராணுவ விசாரணைகளைப் பற்றிய கதைகளை நான் படித்திருக்கிறேன். குற்றவாளிகளை முக்கோணத்தில் கட்டி சவுக்கினால் அடித்ததாக நான் படித்ததுண்டு. அவர் கூறியது போலவும், நான் பயந்தது போலவும், இங்குள்ள நிலைமை இல்லை யென்று நான் இங்கே வந்த பிறகு தான், எனக்குத் தெரிகிறது.

எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதானாலும், அதற்கு வேளை, இடம், செய்முறை ஆகியவை தனித் தனியே இருக்கின்றன. ஆகையால் ஒழுங்கு முறை, கூட்டுணர்ச்சி, கடமையை நிறை வேற்ற வேண்டும் என்னும் பொறுப்புணர்ச்சி, ஆகிய சிறந்த குணங்கள் இராணுவ வாழ்க்கையால் ஏற்படுகின்றன. புத்தியும் அலசிப் பார்க்கும் தன்மையு முடைய எவரும் இதை ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் பொதுவாக ஜனங்கள் என்ன நினைக்கின்றார்கள் : படையில் சேருவ தென்றால் யம லோகத்திற்குள் நுழைவது போலத் தான். கட்டளை பிறந்த வுடனேயே இரக்க மில்லாமல் சுட்டுத் தள்ளும் தன்மை இவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் கொடியவர்களாகத் தான் இருப்பார்கள் என்று தான் நினைக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் சரியான கருத்துக்கள் அல்ல என்பது தான் என் எண்ணம். இப்படிப் பட்ட தவறான எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணம், பெரும்பாலும் நம்மவர்களுக்கு இராணுவ உணர்ச்சி யில்லாதது தான். பழைய காலத்தில் சாதாரண ஒரு சிப்பாய்க்கு ரூ. 7, 9, தான் சம்பளம். இப்போதோ ரூ. 16 சம்பளம். அக்காலத்தில் சாதாரண சிப்பாய்களாகச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகம் பேர் இப்போது தென்னிந்திய உத்தியோகஸ்தர்களாக இராணுவத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையைப் பொதுவாக ஜனங்கள் உணருவார்களானால், அவர்களுடைய அச்ச மெல்லாம் நீங்கி விடும்.

நெடு நாள் ஊழியத்தினாலும், தம் இராணுவக் கடமைகளைத் திறமையோடு நிறை வேற்றியதனாலும் தான், இவர்கள் இந்தப் பதவிகளை யடைந்தார்களே யொழிய, பள்ளிக் கூடங்களிலோ காலேஜிகளிலோ படித்துத் தேறியதனால் அல்ல. பள்ளிக் கூடங்களில் படித்துத் தேறுத காரணத்தினால் தான், பொது ஜனங்க ளோடு அவர்கள் நெருங்கிப் பழகியுங் கூட, அவர்கள் மனதில் படும்படி இராணுவ வாழ்க்கையின் சாதக பாதகங்களை எடுத்துச் சொல்ல அவர்களால் கூடுவ தில்லை. இதனால் தான் இராணுவ வாழ்க்கையின் பாங்கை பொது ஜனங்கள் செவ்வையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாமற் போயிற்று. இங்கே இப்போது அநேக இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லா இனத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நன்கு கற்று தேறியவர்கள். இவர்களுடைய சம்பளமும் உயர்ந் திருக்கிறது.

என் சொந்த அனுபவங்களைத் தான் எடுத்துச் சொல்ல முன் வந்தேன். ஆனால், அதை விட்டு, முன் காலத்திலும், இந்தக் காலத்திலும் இராணுவப் போக்கிலுள்ள வேற்றுமைகளைப் பற்றியே சொல்லிக் கொண்டிருந்து விட்டேன். இப்போது ஒரு கிராமத்தில் நான் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறேன். இது பற்றி எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். இந்தக் கிராமத்திற்கும் அடுத்துள்ள கிராமத்திற்கும் 5 மைல்கள் தூரம் இருக்கிறது. இந்தக் கிராமத்தின் சீதோஷ்ண நிலைமை உடலுக்கு மிகவும் ஏற்றது. நான் இயற்கையின் அழகில் ஈடுபட்டிருப்பவன். ஆகையால் இயற்கை யோடு இயைந்திருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நான் மிகவும் விரும்பினேன். எங்கள் முகாம் இருந்த இடத்தைச் சுற்றி ஒரு பெரிய வெளி. புகையை கக்கும் பட்டணங்கள் அங்கே இல்லை.

எனக்கும் என் கூட்டாளிகளுக்கும் ஒரு சிறந்த வசதி யிருந்தது. அதாவது, எங்களை, படை வீர குமாஸ்தாக்கள் என்று அழைத்தார்கள். நாங்கள் பேனாவைக் கொண்டும் துப்பாக்கிகளைக் கொண்டும் வேலை செய்தோம். பேனா மிகுந்த பலமுள்ளது. அதன் கனம் அரை ரூபாய் எடை தான். பல வருஷங்களாகப் பேனாவையே கையாண்டு வந்தோம். இப்போது 10 பவுண்ட் கனமுள்ள துப்பாக்கியைக் கையாள வேண்டி யிருக்கிறது. இது சற்று கஷ்டந் தான்.

நான் ஒரு போர் வீரன் என்னும் முறையில் நாள் தோறும் உடற் பயிற்சிக் கவாத்தும் இராணுவக் கவாத்தும் செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. உடற் பயிற்சிக் கவாத்தாலும் மிகவும் நன்மை யுண்டு.

நாள் தோறும் உடுத்திக் கொள்ளுவதற்கு முழு செட் உடுப்புக்கள் எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குளிர் காலத்தில் போட்டுக் கொள்ள தடித்த கம்பளியால் தைக்கப் பட்ட நெடுஞ் சட்டையும், சாதாரணமாக அணிந்து கொள்ளுவதற்கு ஒரு செட் இந்துஸ்தானி உடுப்புக்களும் கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சாதாரண உடுப்புகளை யணிந்து கொண்டு கவாத்து செய்யக் கூட நாங்கள் போகலாம். எங்கள் படையின் கர்னல் கூட இதே உடைகளைத் தான் அணிந்து கொண்டு கவாத்துக்கு வருவார். எந்தக் கமிஷன் உத்தியோகஸ்தரையாவது, அவருக்குக் கீழ்ப் பட்ட உத்தியோகஸ்தரையாவது படை வீரரையாவது கண்டால், இராணுவ விதிகளின்படி சலாம் செய்ய வேண்டும். அது போலவே அந்த உத்தியோகஸ்தர்களும் திரும்பச் சலாம் செய்கிறார்கள். ஆனால், தமக்குக் கீழ்ப் பட்ட நிலைமையி லுள்ளவர்கள் தம்மை சலாம் செய்தால், உயர் நிலையி லுள்ள சிவில் உத்தியோகஸ்தர்கள் தலையசைப்பது, புன் சிரிப்புப் புரிதல், கை விரல் ஒன்றை மட்டும் உயர்த்துவது, வழக்கம். அப்படி இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்ய மாட்டார்கள்.

படையில் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி உணவு தான் அளிக்கப் படுகிறது. படை வீரர்களுக்குக் காலா காலத்தில் சரியானபடி உணவு அளிக்கப்படுகிறதா என்றும், குறை சொல்லுவதற்கே இடம் இருக்கப்படா தென்றும் உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகுந்த அக்கரை கொள்ளுகிறார்கள்.

வைத்தியமும் மிகவும் நல்ல முறையில் தான் நடக்கிறது என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஒவ்வொருவரும் நோய் வராமல் தடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நோய்க்கு இடங் கொடுத்து அதை வளர்க்கவே கூடாது. உண்மையாகவே ஏதேனும் நோயுண்டானால், கட்டாயமாக அவர் உடனே வைத்தியம் செய்து கொள்ளத் தான் வேண்டும். சீக்கு லீவ் கொடுக்கப் பட வேண்டு மென்று வைத்தியர்கள் சிபார்சு செய்வார்களானால், முழுச் சம்பளத் தோடு

(10-ம் பக்கம்—பார்க்க.)

இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் பயிற்சி.

இராணுவப் பள்ளிக் கூடங்களின் நோக்கம்.

வாழ்க்கை முறையைத் திருத்தக் கூடியது.

இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களின் பயிற்சி சாலை யொன்று பெங்களூரில் இருக்கிறது. அதன் இரண்டாவது ஆண்டு விழா சமீபத்தில் தான் நடை பெற்றது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இதில் 400 மாணவர்கள் தான் பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள். இபபோது 1,400 மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இனி இவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையுமென்று கருத இட மில்லை.

பொது ஜனங்களின் எண்ணிக்கை நாளு கு நாள் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இவர்கள் இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் பயிற்சி சாலையைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளுவார்கள். இந்தப் பள்ளிக் கூடங்களைப் பற்றி உண்மையான நிலைமையை எடுத்து பொது ஜனங்களுக்கு உணர்த்துவது என்பது சற்று கஷ்டந் தான். இரண்டு வகையினருக்குத் தான் இதைப் பற்றி தெரியும் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இரண்டு மாறு பட்ட நிலைகளி லிரு து அவர்களுடைய கருத்துக்கள் அமைகின்றன. இவ்விரு வகையினர், அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தி லுள்ள ஆசிரியரும், மாணவகர்களுந் தான்.

இந்தப் பயிற்சி இப்போது வர வர கடுமையானதாகவும், விரிவானதாகவும் ஆகி விட்டது. வேலை நேரமும் அதிகம். உழைப்பும் சற்று கடுமையானதாகி விட்டது. இந்தப் பள்ளியில் ஒருவர் படித்துத் தேறிய பிறகு தான், 'எமர்ஜென்ஸி கமிஷன் ஆபீசர்' என்னும் உயர்ந்த உத்தியோகத்திற்குத் தகுதியுடையவர் ஆகிறார். மாணக்கர் நிலையை விட, இந்த உத்தியோக நிலை மிகவும் இன்பமானது தான். மாணக்கர்களா யிருக்கும் போது, அவர்களுடைய முறைகள் எல்லாம் ஒழுங்கு படுத்தப் படுகிறது. ஆகவே, தாம் மாணக்கர்களாக இப் பயிற்சி சாலையில் இருந்த போது மிகுந்த இன்பத் தோடிருந்ததாக, கமிஷன் பெற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் கருத மாட்டார்கள். இராணுவ முறைகளைப் பற்றி யாதொன்றும் தெரியாதவர்களும், எந்த வித ஒழுக்க முறைக்கும் கட்டுப் படா திருந்தவர்களுக்குந் தான் இராணுவப் பயிற்சியின் கட்டுப் பாடுகள் சற்று கடினமாகத் தோன்றும். எனெனில், இப்படிப் பட்ட வாழ்க்கை அவர்கள் இது வரை வாழ்ந்ததே கிடையாது. அந்த நிலைமை இங்கே மாறி விடும் எபபடி என்றால் இப் பயிற்சி சாலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் முன்பு அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப் பண்படுத்த வேண்டி, ஆரம்பப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இராணுவ உத்தியோகத்தின் பலா பலன்களைக் குறித்து எதுவும் தெரியாதவர்கள், அதற்கு, தாம் ஏற்றவர்கள் தானா, என்று தெரிந்து கொள்ள இது சந்தர்ப்பம் அளிக்கும்.

பெங்களூரிலும் மற்ற ஊர்களிலு முள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் பயிற்சி சாலைகளின் மூலம், நாம் என்ன சாதிக்க முடியும்? காலாட் படை உத்தியோகஸ்தர்களாகப் போகிறவர்கள் தவிர, மற்றவர்களுக்கு, பீரங்கிக்காரர்களாகவும், சிக்னல்காரர்களாகவும், ஆர். ஐ ஏ. எஸ். சி.காரர்களாகவும் விசேஷப் பயிற்சி யளிக்கப் படுகிறது. இவர்கள் பயிற்சி காலமோ மிகச் சுருக்கம். இதற்குள் சுருக்கமாக, இராணுவ வாழ்க்கையின் போக்கை விளக்க வேண்டும் என்பது தான் எமது நோக்கம். காலாட் படையில் சேருகிறவர்களை, தம் பட்டாளத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தக் கூடிய அளவிற்குப் போதுமான அறிவும் பயிற்சியும் உடையவர்களாகச் செய்வது தான், எமது நோக்கம். இவர்கள் தம் படைகளில் சேர்ந்த உடனேயே, இரண்டாவது தலைமை ஸ்தானத்தை வகிக்க வேண்டியவர்கள். அதாவது தம் படைத் தலைவருக்குப் பதிலாக எந்த நிமிஷத்திலும் வேலை செய்யக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்க வேண்டும்.

இப்பயிற்சி சாலைகளில் பயிலும் மாணக்கர்கள் எல்லாம், தேசப் படங்களைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவும், யுத்த தந்திரத்திலும், தலைமைத் தன்மையிலும் கெட்டிக் காரர்களாக வேண்டு மென்று தான் குறிப்பாக எதிர் பார்க்கப் படுகிறார்கள். இவற்றில் தேறாத மாணவர்கள் இராணுவத்திற்குத் தகுதியான நிலைமையை யடைவது கஷ்டம். பள்ளிக் கூடங்களிலும் கலாசாலைகளிலும் மிகத் திறமையோடு படித்துத் தேறியவர்களில் சிலர், தலைமை தாங்கி அடக்கி யாளும் திறமை யில்லாதவர்களா யிருக்கிறார்கள். இந்தத் திறமைகள் இல்லாதவர்களுடைய கையில், யுத்த களத்தில் போராடும் இவருடைய படை வீரர்களுடைய உயிர்களை ஒப்படைப்பது என்பது, முடியாத கரியம்.

தலைமை வகித்து நடத்தும் தன்மை தமக் குண்டு என்று மெய்ப்பிப்பதற்கு இம்மாணவர்களுக்குக் கூடிய வரை அநேக சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப் படுகின்றன. ஒரு பிரிவுப் படை முதல், முழுப் படை வரை தலைமை தாங்கி நடத்த அவர்களுக்குச் சநதர்ப்பங்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன. படை வீடுகளில் நாள் தோறும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளிலும், போர்க் களத்தில் தந்திரத்தைக் கையாள வேண்டிய வேலைகளிலும், பயிற்சி பெற மிகவும் இடம் உண்டு. இவற்றில் மிகவும் உயர்ந்த அளவிற்குப் பயிற்சி பெற வேண்டு மென்பது அவசிய மில்லை. இவற்றில் கொஞ்சங் கூட தகுதி யில்லாதவர்கள் மட்டுந் தான் தேறாமற் போவார்கள். சுறுசுறுப்பும் மன உறுதியும் ஓரளவிற்குத் தேவையா யிருக்கிறது. தடைப் பந்தய ஓட்டப் பயிற்சியும், தாக்கும் பயிற்சியும், மாணக்கர்களின் மன உறுதியின் நிலைமையையும், மன தைரியத்தையும் விளக்குகின்றன. இவ்விரண்டும் போதுமான அளவிற்கு இல்லையானால், அவர்கள் ஒரு படைக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தும் திறமை அற்றவர்க ளாவார்கள். இவர்கள் மிக உயர்ந்த முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கப் பட மாட்டாது. அவர்கள் மன உறுதி தான் சோதிக்கப் படும். அப்போது தான், அவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாகக் களைத் திருந்த போதிலும், தம் வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யக் கூடியவர்களா யிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாணக்கரும் தன் இராணுவ உடுப்புக்களையும் ஆயுதங்களையும் அணிந்து கொண்டு தடைப் பந்தய ஓட்டத்தில் ஓடி வந்த வுடனேயே, இராணுவ அணி வகுப் போடு வேகமாக நடந்து போய், அந்த உடுப்புக்களுடனும் ஆயுதங்களுடனும் நீந்தும் பரீட்சைக்கும் உள்ளாக வேண்டும். இவ்வளவு கடுமையான உழைப்புக்களுக் கெல்லாம் தகுதி யுள்ளவராக ஒவ்வொரு இளம் உத்தியோகஸ்தரும் இருக்க வேண்டும்.

இராணுவ விளையாட்டுகள், வாத்தியங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள், இராணுவ வழக்க பழக்கங்கள், முதலியவற்றாலும் இராணுவ உணர்ச்சி வளருகிறது. அன்றியும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வாரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், படை வீரர்களுக்கும் நேர் முகமாக ஏற்படும் சம்பந்தத்தாலும் இந்த உணர்ச்சி வளருகிறது.

யுத்தம் முடிந்த பிறகு, படையினர், தம் இராணுவ வாழ்க்கையை விட்டு பழைய சிவில் வாழ்வு நடத்தும்படி நேரும். ரிக்ரூட்களாகச் சேரும் போது அவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததை விட, மிகவும் உபயோகமான முறையில் அவர்கள் வாழ்க்கை அமையும்படி செய்ய வேண்டியது ஒவ்வொரு படைத் தலைவரின் நோக்கமா யிருக்க வேண்டும். யுத்த காலத்தில், சிவில் வாழ்விற்கான பயிற்சி எதுவும் அவர் கொடுக்க முடியாது. என்றாலும், அவர் கொடுக்கும் மனப் பழக்கம், படை வீரர்களின் வாழ் நாள் முழுதுக்கும் பயன படும்.

கட்டளைகளைக் கீழ்ப் படியக் கற்றுக் கொள்ளும் ஒருவர், கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கவும் வெகு எளிதில் கற்றுக் கொள்ளுகிறார். அதாவது எந்த விஷயத்தைக் குறித்தும் நன்றாக ஆலோசிக்கவும், தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளவும் அவர் மனம் பக்குவப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், அவருக்கு எந்த மாதிரி வேலை கிடைத்தாலும் அதற் கேற்றபடி நடந்து கொள்ள, அவரால் முடியும்,

இந்த வகையில் தான், புதிய படைகளுக்கும் பழைய படைகளுக்கும் வேற்றுமை யுண்டு. இந்தப் படைகளைக் குறித்து இன்னும் தப்பான கருத்தைத் தான் பலர் கொண்டிருக்கிறார்கள். போன வழியிலேயே போக வேண்டும் என்னும் கட்டுப் பாடு இப்போது இராணுவத்தில் கிடையாது. சொந்த அறிவைக் கொண்டு செய்யப் படும் வேலையைப் பெரிதும் ஆதரிக்கிறார்கள். யுத்தம் ஏற்பட்ட போது ஒவ்வொரு படை வீரனும் தன் சிந்தனா சக்தியைப் பயன் படுத்த வேண்டும். தன் எதிரியை வெல்லுவதற்கு எந்த விதமான தந்திரத்தையும் கையாள வேண்டும்.

அறிவில்லாதவர்களை அறிவாளிகள் எப்போதும் வென்று விடலாம். திடீரெனத் தாக்கும் 'கமாண்டோ' படைகளுக்கு, முரட்டுத் தனமுள்ள துஷ்டர்கள் கொஞ்சங் கூடத் தகுதி யில்லை. எல்லா வகை கொரில்லா சண்டைக்கும் கமாண்டோ சண்டைக்கும், உயர்தரமான கட்டுப் பாடும் கல்வி யறிவும் மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால், இங்கே அறிவைக் கொண்டு தான் போராட வேண்டும். அறிவு உள்ளவர்கள் தம் உடற் கட்டை நன்றாக அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஒரு இளம் படை வீரனுக்கு அளிக்கப்படும் தற்கால இராணுவப் பயிற்சியினால் என்ன பலன் ஏற்படுகிறது ?

அவருடைய அனுபவங்களிலே அது தான் மிகச் சிறந்த அனுபவம். இதில், சாரணர்களின் சிறப்பு, எந்தக் காரியத்தையும் ஒத்திருந்து செய்யும் தன்மை, தம் தலைவர்களிடத்திலும், தாம் எந்த இலட்சியத்திற்காகப் போராடுகிறார்களோ அதிலும், முழு நம்பிக்கை கொண்டிருப்பது, நல்ல தோழமை ஆகியவை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந் தமைந்தது தான் இந்த அனுபவம். கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு சமாதானம் உண்டாகும். அது இன்ப மயமாகவே யிருக்கும்; பல நன்மைகளை அது தரும். அக் காலத்தில் உண்மை யுள்ளவர்களாகவும், உடல் பலம் உள்ளவர்களாகவும், சந்தோஷமாகவும், மிகச் சிறந்த பிரஜைகளாகவும் வாழ, இவர்களுக்கு இந்த அனுபவம் பெரிதும் உதவும்.

நாள் தோறும் அநேகம் பேர்கள் படைகளில் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். படை வீரர்கள் என்றால், பழைய காலத்தில் 5½ அடி உயர முள்ளவர்கள் என்று தான் அருத்தம். என் உயரம் அதை விடக் குறைவு. என்னோடு, இப்போது புதிதாகச் சேருகிறவர்களை ஒப்பிட்டால், சித்திரக் குள்ளர்கள் என்று தான் அவர்களைச் சொல்ல வேண்டும். இவர்களில் அநேகர் நாட்டுப் புரத்தார்கள். இவர்கள் சாதாரணமாக இடுப்பில் ஒற்றை வேஷ்டி யோடு மட்டுந் தான் இருப்பார்கள். சிலர் கிழிந்த சட்டை போட்டிருப்பதுமுண்டு. இவர்களுக்கு வசதியான படுக்கை கிடைக்கிறது. 2 செட் இராணுவ உடுப்புகள், 3 வகை பூட்சுகள், ஒரு கம்பளி நெடுஞ் சட்டை ஆகியவை கிடைக்கின்றன. அவற்றை செவ்வையாக, உடுத்திக் கொள்ள அவர்கள் முயலுகிறார்கள். சிலர் இரவும் பகலும் இவ் வுடுப்புக்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்க ஆசைப் படுகிறார்கள். சிலர் இரவில் தூங்கும் போதுங் கூட, இதே உடுப்புக்களைப் போட்டுக் கொண்டே தூங்குகிறார்கள். கவாத்திற்குப் போகிற நேரந் தவிர, மற்ற எல்லா வேளைகளிலும் நெடுஞ் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெடுஞ் சட்டை யோடு கவாத்துச் செய்ய அனுமதிப்ப தில்லை ஓயாது சிகிரெட்டு பிடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். தம் கிராமத்தை விட்டு வெளி யேறி விட்ட படியால், தம் இஷ்டம் போல் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று கருதுகிறார்கள். எனவே, இவர்களுடைய மேல் உத்தியோகஸ்தர்கள் பாடு கஷ்டம் ஆகி விடுகிறது. உண்மையான விவரங்களை அவர்கள் உணரும்படி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. திறமை வாய்ந்த போர் வீரர்களாகவும் அவர்களை ஆக்க வேண்டி யிருக்கிறது. படைக்கு ஆட் சேர்க்கும் ஆபீஸில் இவர்களைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் போது, அவர்களுக்கு உணவும் துணியும் கிடைக்கும்; அதிக வேலை யிராது என்று அவர்கள் கனாக் கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். இங்குள்ள கட்டுப் பாடுகளைக் கண்டு சிலர் ஓடி விடுகின்றனர். அவர்கள் தாமாகவே படையில் சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்த பிறகு விட்டு விட்டு ஓடி விடக் கூடாது. ஓடினால் தண்டனை கிடைக்கும். இவற்றை அவர்கள் உணருவ தில்லை. சிலர் தான் இப்படித் தண்டனை யடைகிறார்கள். அதுவும் வேலைக்குப் பயந்து கொண்டு ஓடுகிறவர்களுக்குத் தான் தண்டனை.

எவருடைய மதமும் அங்கே பாதிக்கப் படுவ தில்லை. இராணுவக் கடமைகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத முறையில், மத விஷயங்களில் அக்கரை கொள்ளும்படி படை வீரர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுகிறார்கள் படை வீரர்கள் எல்லோரும் உருதுவும் ஆரம்ப இங்கிலீஷும் படித்துக் கொள்ள வேண்டும். மேல் பதவிகளுக்கு உயர்வதும் அரி தல்ல. தகுதி யுள்ளவர்கள் வெகு விரைவில் படிப் படியாக உயர்ந்த பதவிகளுக்கு மாற்றப் படுகிறார்கள்.

இந்தக் கட்டுரையை மேலும் வளர்த்த எனக்கு விருப்ப மில்லை. இதை முடிக்கும் முன்பு, நான் உங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நான் இச்சகம் பேசுவோன் அல்ல. எங்கள் படையில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் ஊக்கமும் அன்பும் உள்ளவர்கள். ஒழுக்கத் தவறுகள் ஏதேனும் நேர்ந்தால், சகிக்க மாட்டார்கள்.

சுறு சுறுப்பாகவும் எல்லா வகைகளிலும் தகுதி யோடும் இருக்க விரும்பும் ஒவ்வொரு இளைஞரும் படையில் சேருவது நல்லது. அங்கே நல்ல பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுவார்கள். எதிர் காலத்தில் அவை அவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன் படும்.

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லீவ் கொடுக்கப் படுகிறது. சர்க்கார் செலவிலேயே தன் சொந்த ஊருக்குப் போய் வரவும் அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள். இது மட்டு மன்றி, சில குறிப் பிட்ட காலத்திற் கொரு முறை அவரவர்கள் சொந்த ஊர்களுக்குச் சர்க்கார் செலவில் போய் வரும்படி அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள். காஷுயல் லீவில் தம் ஊர்களுக்குப் போய் வருகிறவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரயாணச் செலவில் ஒரு பாதியை அரசாங்கத்தார் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

விளையாடவும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் உண்டு. உத்தியோகஸ்தர்களும் விளையாட்டுகளில் கலந்து கொண்டு படை வீரர்களுக்கு மிகவும் ஊக்கந் தருகிறார்கள். அன்றியும் படை வீரர்களின் நன்மையை முன்னிட்டு, ரேடியோ, மந்திர வேடிக்கை, காட்சிகள் முதலியவற்றிற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்கள்.

சிப்பாய் வாழ்க்கையே சுக வாழ்க்கை!

தென்னிந்திய பட்டாளப் பயிற்சிகள்

நேரில் கண்டவர் அனுபவங்கள்

ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தேன். சமையற்காரப் பையன் வந்து சத்தம் கொடுத்தான். படுக்கையை விட்டு எழுந்தேன். காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டேன். சாப்பிட்டேன். இவ்வளவு அவசரம் என்னவென்று நீங்கள் கேட்பீர்க ளல்லவா? ஆம். இன்று கடுமையான போராட்டம் நடக்கப் போகிறது. இதைக் காண நம் மேன்மை தங்கிய கவர்னா சர் ஆர்தர் ஹோப் அவர்களும் ஆலோசகர்களும் புறப்படுகிறார்கள். குண்டு எதுவும் அவர்கள் மேல் பாய்ந்து விடக் கூடாதே என்று கவலைப் படுகிறீர்களா? நியாயந் தான். இந்தச் சண்டை ஒரு போலிச் சண்டை தானே யொழிய, ஒருவரை யொருவர் கொன்று மடித்துக் கொள்ளும் சண்டை யல்ல. ஆக வ போராடுகிறவர்களுக்கும், வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களுக்கும் ஆபத்துக் கிடையாது. ஆகவே, போர் முனைக்குப் போய், போர் நடை பெறுவது எப்படி என்று தெரிந்து கொள்ளுவதை விட, இந்த போலிப் போர் மூலமும் தெரிந்து கொள்ளலா மல்லவா? அதனால் தான் நானும் புறப்பட்டேன் அங்கே போக.

நாங்கள் கலாவிக்கு அருகில் போனோம். அங்கே ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இருந்தார். மூன்று இரவு பகல் அவர் உறங்கவே யில்லையாம். நாங்கள் விரைவாகப் போனால், டாங்கிப் போர் நடப்பதைக் காணலா மென்று அவர் சொன்னார். இது ஒரு மகத்தான காட்சி என்றும் கூறினார். அவருக்கு நன்றி கூறி விட்டு, வேகமாகக் கிளம்பினோம். ரஸ்தாவில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகம். புழுதியும் ஏராளம். ஆகையால் நாங்கள் ஏறிப் போன மாட்டார் வண்டி குதித்துக் குதித்துப் பாய்ந்து கொண்டு போனது. தெரு வெல்லாம் ஒரே மட்டாகப் புழுதி கிளம்பி விட்டது. நவம்பர் மாதத்தில் லண்டனில் உண்டாகும் மூடு பனியைப் போல் இந்தப் புழுதி யிருந்த தென்று எங்கள் டிரைவர் சொன்னார். 'போர்க்கள'த்திற்கு நாங்கள் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

போர்க் கள அமைப்பு. இந்த போலிப் போரில் எதிரிகளாக நடித்தவர்கள் ஜட் படையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் நீல உடை யணிந்திருந்தனர். முகங்களில் மூடி யணிந்திருந்தனர். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களும், அரசாங்க ஆலோசகர்களும் மற்ற முக்கியஸ்தர்களும் நின்று கொண்டிருந்த இடம், சற்று உயர மானது. இதற்கு முன்பு பள்ளங்கள். இங்கே தான் 'எதிரி' படைகள் பதுங்கி யிருந்தன. செலவில்லாமல், ஆபத்திற்கிட மில்லாமல் கண் கொள்ளாக் காட்சியைக் காணும் பாக்கியம் அன்று எனக்குக் கிடைத்தது.

கொஞ்ச தூரத்திற்கு அப்பால், ஒரு அடர்ந்த தோப்பு. அதிலிருந்து சில டாங்கிகள் கிளம்பின. உலகமே நடுங்கத் தக்க வீராவேசத்தோடு இவை ஒன்றின் பின் ஒன்றாகப் போர் முனைக்குப் புறப்பட்டன. எத்தனை டாங்கிகள் என்று எண்ணத் தொலையாது. இவை, விசிறியை வீசியது போல, பல திசைகளிலும் பரவின. இவற்றிற்குப் பின் காலாட் படையும் கிளம்பி வந்தது.

டாங்கிகள் சிவப்புப் பச்சை துண்டுகளைக் கொண்டு 'எதிரி'களைச் சுட்டன. எதிரிகள் தம் துப்பாக்கிகளைக் கொண்டு, 'படபட'வென்று சுட்டார்கள். என்றாலும்,

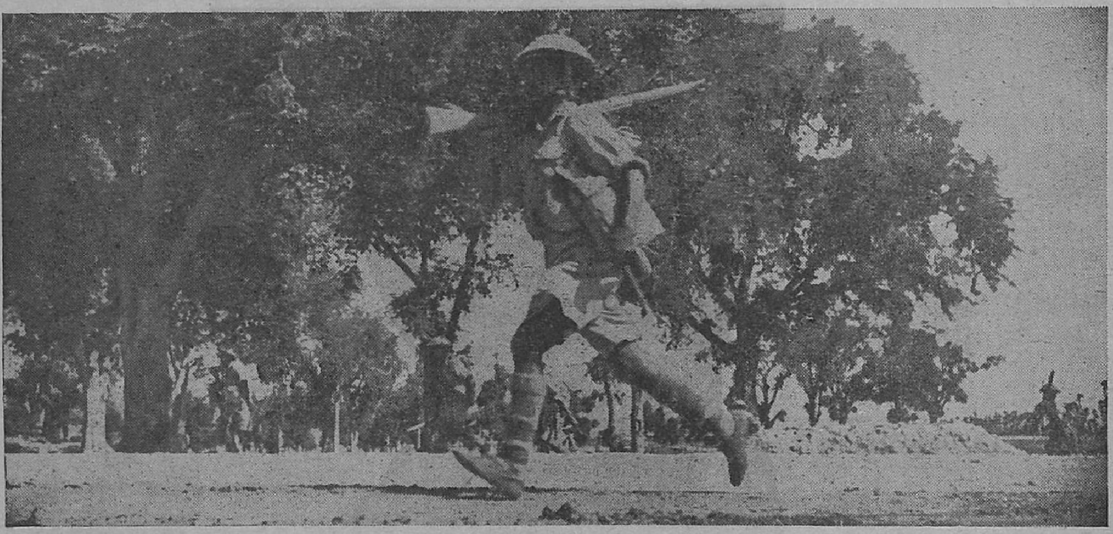

போலிப் போராட்டத்தில் காலாட் படை முன்னேறுகிறது.

இந்த நீல உடைப் படைகள் தடுமாறி சிதறி ஓடிப் போனார்கள். இந்த 'எதிரி'ப் படையின் பக்கங்களிலும் மத்தியிலும் டாங்கிகள் புகுந்து எதிரிகளைப் பிடித்தனர். பிறகு தான், மரங்களுக்குக் கீழே நிழலில் உட்கார்ந்து இளைப்பாறி சிகரெட் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இந்த வெற்றி வீரர்கள்.

அன்று டாங்கிகள் வெற்றி பெற்றன. அவை மகத்தானவை யல்லவா? மலையும் சமவெளியும் ஆறுகளும் அவற்றை தடை செய்ய முடிய வில்லை. வெற்றியை நாடி வேகமாகப் பாய்ந்து சென்றன.

மாலை வேளை. நாங்கள் திமிரி ரோட் வழியே போய்க் கொண்டிருந்தோம். அங்கே பிரிட்டிஷ் படைகளைப் பார்த்தோம். அங்கே அவைகள் அந்த இடத்தைச் சுத்தம் செய்து 'எதிரி'கள் கரை யோரத்திற்குப் போக ஒட்டாதபடி தடுத்தன. அந்தப் படை வீரர்கள் உடம்பிலும் உடையிலும் புழுதி ஏராளமாய்ப் படிந் திருந்தது. மிகவும் களைப் படைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் க்ஷவரம் செய்திருக்க வில்லை. அவர்கள் முகத்தி லிருந்து வேர்வை சொட்டிக் கொண்டிருந்தது. அடுத்த முகாமுக்கு அவர்கள் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். தலையில் எஃகுத் தொப்பியும் மூக்கில் கண்ணாடியு மணிந்து மோட்டார் சைகில் வீரர்கள் விரைந்து போய்க் கொண்டிருந்தனர். அதனாலும் புழுதி கிளம்பியது. சாமான்களை ஏற்றிப் போகும் சப்ளை வண்டிகளும்

(22-ம் பக்கம் பார்க்க.)

போலிப் போராட்டத்திற்குப் போகும் காலாட் படை.

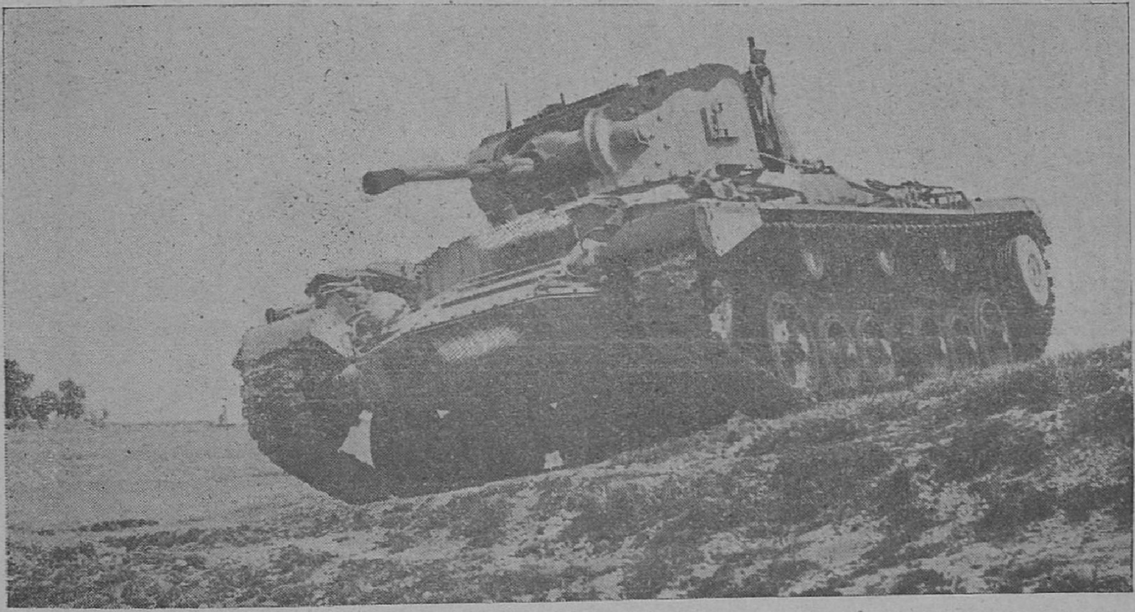

டாங்கிப் போர் நடை பெறுகிறது.

போலிப் போராட்டத்திற்குப் போகும் டாங்கி.

இந்திய வீரர்களின் தீரச் செயல்கள்

குண்டுகளுக்கு கிடையிலும் கடமையில் தவற வில்லை

பெரும் புகழுக்கு உரியவர்கள்

மல்லிகார்ச்சுனர் பொறுப்பு.

சென்ற ஜனவரி மாதம் 30-ம் தேதி வெள்ளிக் கிழமை ஒரு சென்னை சாப்பார்ஸ் அன்ட் மைனர்கள் படையைச் சேர்ந்த ஒரு கம்பெனிக்கு, ஒரு காபிதன் தலைமை வகித்தார். அந்தப் படையைச் சேர்ந்த 3-ம் பகுதிக்கு, ஜமேதார் மல்லிகார்ச்சுனர் தலைவர். இவர், அந்தக் காபிதன் ஆணைக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டியவர். இந்த 3-ம் பகுதியை, கம்பெனியை விட்டுப் பிரித்து, மோல்மீனில் சி.ஆர். இ. கட்டளைப் படி கட்டிடங்களை இடிக்கவும் மற்றும் முக்கியமான பல வேலைகளைச் செய்யவும் இவரை அனுப்பினார்கள். இந்தப் பகுதிப் படை தன் வேலையை முடித்தது. திருப்பி அனுப்பும் பொருட்டு அந்தப் படையினரை கரையி லிருந்த ஸ்டீம் படகில் ஏறும்படி உத்திர விட்டார் காபிதன். வெள்ளிக்

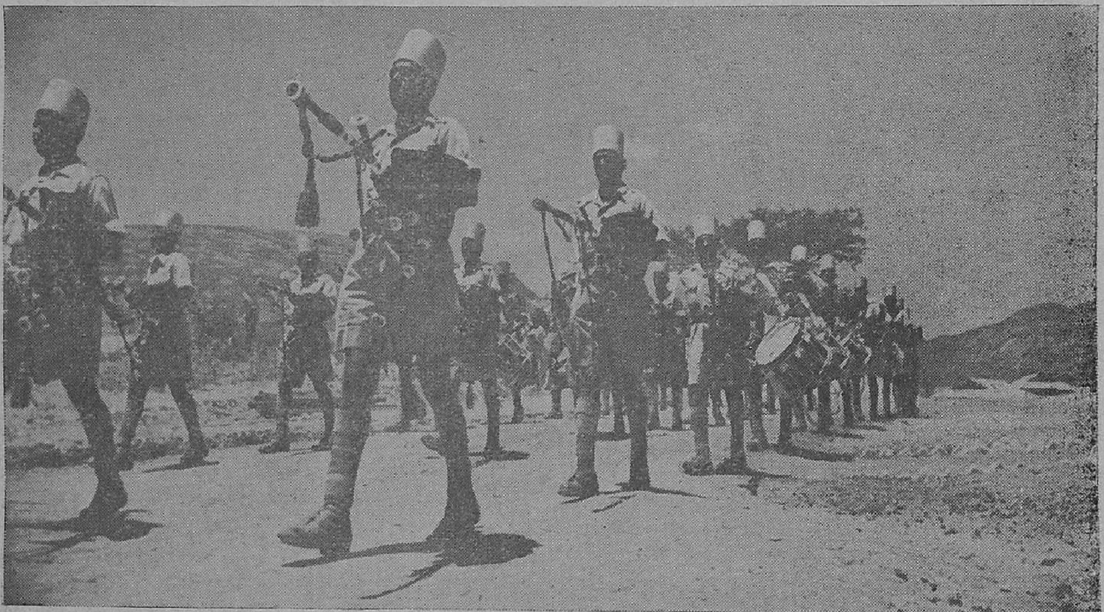

புகழ் பெற்ற சாப்பர்கள் வாத்தியக் கோஷ்டி.

கிழமை இரவு ஜமேதார் உள்ளிட படையினர் அனைவரும் ஏறினார்கள். திரும்ப மார்தபானுக்குப் புறப்படுகிற வேளை. ஜப்பானியர்கள் அப்போது தான் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வந்திறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் சிதறிப் போன நம் மற்ற படையினர் வந்து அங்கே சேர்ந்தார்கள். இந்தப் படகில் ஏறிய படையினர் அனைவரும் உடனே இறங்கி துறைமுகத்தைக் காக்கும்படி பிரிகேட் மேஜர், காபிதனுக்கு உத்திர விட்டார். சிதறிக் கிடந்து பிறகு ஒன்று சேர்ந்த படையினரை அந்தப் படகில் ஏற்றி அனுப்பி விட்டார். ஜமேதார் மல்லிகார்ச்சுனரும் அந்தப் படையினரும் துறைமுகத்தின் உச்சியைக் காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அருகி லிருந்த ஒரு மோட்டார் லாரியில் படுக்கைகள் சுருட்டிக் கிடந்தன. அவற்றை யெல்லாம் சேர்த்து ஒரு அணையைத் துறை முகத்திற்கு மேலே கட்டிக் கொண்டார்கள். கொஞ்ச நேரத்திற் கெல்லாம் காபிதன் காயப்பட்டு இறந்து போனார். உடனே ஜமேதார் மல்லிகார்ச்சுனர் அந்தப் படைத் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டார். கொஞ்ச நேரத்திற் கெல்லாம், 'புரிபை'ச் சேர்ந்த பூரிஜ் ஓ.சி. படைத் தலைவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அதன் பிறகு அங்கு என்ன நடந்த தென்று அவர் சி. ஆர். இ. யிடம் கீழ்க் கண்டவாறு கூறினார் :—

" ஸ்டீம் படகு திரும்பி வர வில்லை யென்று எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும் வரை அந்த அணைக்குக் கீழேயே தங்கி, எதிரி வர ஒட்டாதபடி பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எல்லை யில்லாமல் எந் நேரம் நாங்கள் அங்கேயே இருப்பது ? ஆகவே, நானும், ஜமேதாரும், அவருடைய படையினரும் முழங்கால் வரை சகதியில் பதிந் திருக்க, துறை முகத்தை யடுத்துள்ள அணைக்குப் பின்புரம் மறைந்து கொண் டிருந்தோம். ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, ஜப்பானியர்கள் தம் பீரங்கிகளை துறைமுகத்தின் மேல் நிறுத்தினார்கள். அதற்குக் கீழே தான் நாங்கள் பதுங்கி யிருந்தோம். நாங்கள் எங்கேனும் நகர்ந்து போவோ மானால் எங்களை எதிரிகள் கண்டு கொள்ளுவார்கள். தம் பீரங்கிகளைக் கொண்டு எதிரிகள் மார்தபானைத் தாக்கினார்கள். மாலை வந்தது. இருள் சூழ்ந்தது. நாங்கள் இருந்த இடத்திற்கு அருகில் ஸ்டீல் ப்ரதர்ஸ் தொழிற்சாலை இருந்தது. அந்தக் கடற் கரை யோரத்தில் இருந்து, ஒரு வகைச் சத்தம் கிளம்பியதைக் கேட்டேன். சுற்றிப் பார்த்தேன். ஜமேதாரையும் படையினரையும் காண வில்லை. அவர்கள் ஒருக்கால் தப்பி யோட முயற்சித்து எதிரிகள் அவர்களைக் கண்டு பிடித் திருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். மேலும் அச் சத்தம் கேட்டது. அதன் காரணத்தை அறிய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தேன். மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு நான் முன் நோக்கிப் போனேன். அங்கிருந்த சுவற்றின் மறைவி லிருந்து கொண்டு நான் மெல்ல எட்டிப் பார்த்தேன். நான் கண்ட காட்சி என்ன ! நம் படையினர் பீப்பாய்க்களைக் கொண்டு ஒரு படகு கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜமேதார் பாக்கிங் பெட்டி மீது நின்று கொண்டு தாழ்ந்த குரலில் அவர்களிடம் வேலை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார். படகு கட்டி முடிந்தது. தண்ணீரில் அதை இறக்கினார்கள். ஜமேதாருக்குத் திருப்தி யில்லை. கட்டிய படகை மறுபடியும் பிரிக்கச் சொன்னார். அதில் சேர்த்திருந்த ஓட்டைப் பீப்பாயை எடுத்து விட்டு மீண்டும் அதைக் கட்டச் சொன்னார். கட்டி முடிந்தது. தண்ணீரில் இறக்கினார்கள். அவருக்குத் திருப்தி யில்லை. மறுபடியும் அதைப் பிரித்துக் கட்டச் செய்தார். மூன்றுவது முறை கட்டி முடிந்தது. அவருடைய

முகமும் மலர்ந்தது. நேரே என்னிடம் வந்தார். சுறுசுறுப்பாக எனக்குச் சலாம் செய்தார். "படகு தயாராகி விட்டது துரைகளே!" என்று எனக்கு அறிவித்தார். நாங்கள் படகில் ஏறினோம். தடிகளைக் கொண்டு அப்படகைத் தண்ணீரில் இறக்கினால் சத்தம் எதிரிகள் காதில் விழுந்து விடக் கூடும். எனவே, அவர், தன் படையினரின் உடுப்புக்களை அவிழ்த்து, ஒன்ருகக் கட்டி, அதைக் கொண்டு அப்படகை தண்ணீரில் இறக்கினார்கள். நாங்கள் அந்தப் படகில் ஏறித் தப்பினோம்.

எதிரிகளுக்கு இரையாகக் கூடிய சமயத்திலேயுங் கூட, கொஞ்சங் கூட கலவரமில்லாமலும் பொறுமையோடும் ஜமேதார் மல்லிகார்ச்சுனன் தெளிவாக ஆலோசனை செய்து உண்மையிலேயே புகழ் பெற்ருர். தன் படையினருக்குச் சிறந்த முன் மாதிரியாயிருந்து, தன் சொந்த முயற்சியால், என்னையும், இன்னும் இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களையும் அவருடைய படையினரையும் எதிரிகளிட மிருந்து காப்பாற்றினார்.

* * *

சேர்ந்த போது, ஒரே குழப்பந் தான் ஏற்பட்டது. படகுகளில் விரைவில் இறங்கித் தப்பிக் கொள்ள வேண்டி ஒருவரை யொருவர் பிடித்துத் தள்ளி முந்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தத் துறைமுகத்தையும் ஜப்பானியர்கள் வெடி குண்டுகளால் தாக்கினார்கள். சில நிமிஷங்களுக்கு முன்பு ஒரே கலவரமாகவும் குழப்பமாகவும் இருந்த இடத்தில், அப்போது அமைதி நிலவியது. அந்த இடம் முழுதும் சுத்தமானது. ஒருவரை யாவது காணக் கூட வில்லை. படகுகளிலிருந்து இறங்கிய சாப்பர்களில் எத்தனைப் பேரைத் திரட்டக் கூடுமோ அத்தனைப் பேர்களைத் திரட்டினேன். எங்கள் கம்பெனிக்கு அழைத்துப் போனேன். ஐ.எப். கம்பெனி படகுகளை அழிக்கவும் துறைமுகத்தை இடிக்கவும் வேண்டி, இந்தப் படையினரை நான் அங்கே அழைத்துப் போனேன். அப்போது ஒரு படகின் சமையல் அறையில் 1851 ஐ.டி. சமையல்கார லட்சுமணன் பருப்பும் சாதமும் சுடச் சுட கொண்டு வந்ததைக் கண்டு, நான் மிகவும் ஆச்சரியப் பட்டேன். அங்கு அன்று காலை நடந்த கலவரங்களிலும் குழப்பங்களிலும் அவர் தன் அறையிலேயே இருந்து தன் கடமைகளைச் சரிவர நிறை வேற்றிக்

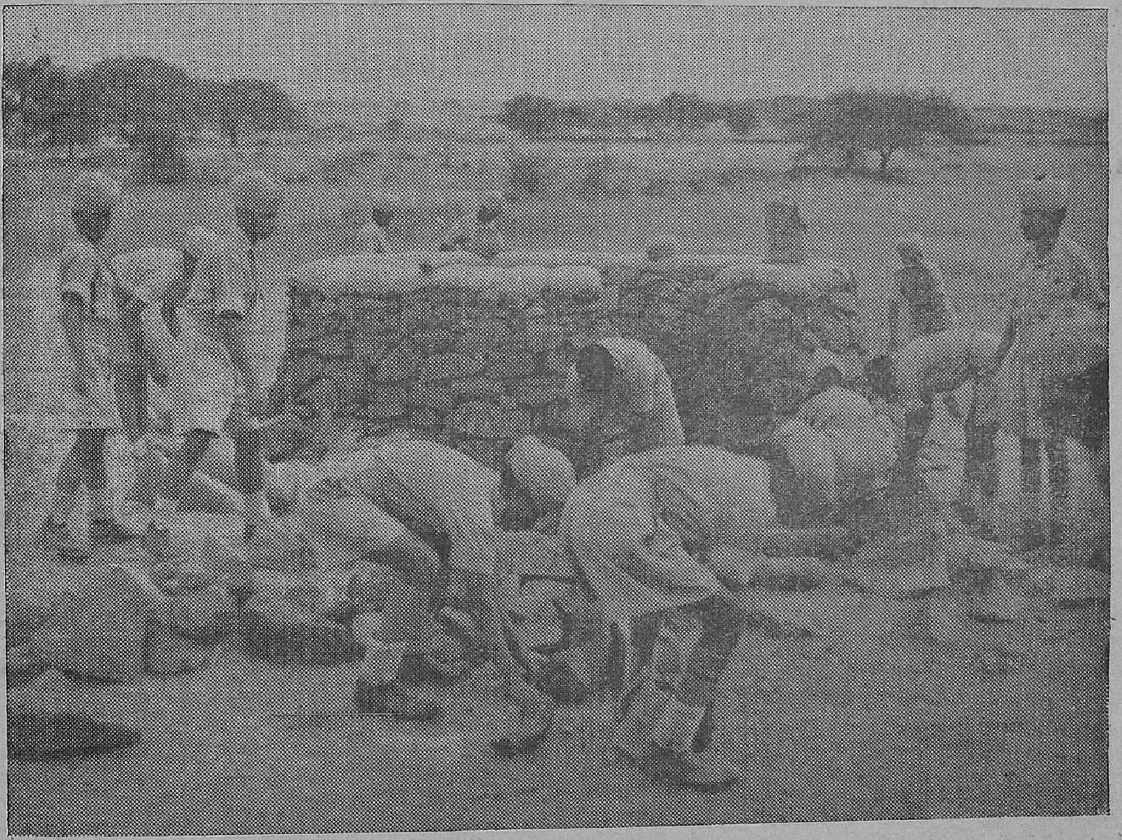

படை வீட்டைச் சுற்றிக் கட்டப்படும் காவல் கூடங்களில் ஒன்று.

சமையல்கார லட்சுமணன் தீரம்.

ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி காலையில் மோல்மீனை விட்டு கடைசியாக படை வாபீஸானது. அப்போது கம்பெனி தலைமைக் காரியாலயமும், கம்பெனியின் 2-வது பகுதியும் சென்னை சாப்பர்ஸ் அன்ட் மைனர்ஸ் படையுந் தான் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்தன. மோல்மீனுக்குப் போக வர அநேக படகுகள் இருந்தன. அவற்றில் சமையல் அறைகளும் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. படையிலிருந்து சிதறிப் போய் வந்து சேருகிறவர்களுக்கும் சிவில் ஜனங்களுக்கும் இங்கே உணவு அளிக்கப் பட்டது. 1851-ம் நெம்பர் சமையற்கார லட்சுமணன் 6 நாட்களாக வருகிறவர்கள் அனைவருக்கும் உணவு சமைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். இத்துடன், தான் சேர்ந்துள்ள படையினருக்கும் சமைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். கடைசியாக மோல்மீனை விட்டுப் புறப்பட்டு வரும் படகுகள் மீது எதிரிகள் பீரங்கிகளைக் கொண்டு சுட்டார்கள். படகுகள் மார்த்தபான் வந்து

கொண்டிருந்தார். அவரைக் கண்டதும், 'சபாஷ்!', என்று என்னையும் அறியாமலேயே கூவினேன். எங்கள் படை வீட்டிற்கு அவரை அழைத்துப் போனேன். அப்போது எங்கள் கம்பெனியைச் சேர்ந்த எல்லாவற்றையும் 4 ரயில் வண்டிகளில் போட வேண்டி யிருந்தது. இந்த வேலையைச் செய்ய என்னிடம் சாப்பர்கள் 6 பேர்கள் தான் இருந்தனர். மற்றவர்கள் எல்லோரையும் துறைமுகத்தை இடிக்கும்படி அனுப்பி விட்டேன். இந்த 6 பேர்களுக்கு உதவியாக, லட்சுமணனும் சேர்ந்தார். எங்கள் படை வீடுகளின் மீது எதிரிகளின் வெடி குண்டுகள் வந்து விழுந்த வண்ணமா யிருந்தன. என்ருலும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ரயில் வண்டிகளில் எல்லாச் சாமான்களையும் இவர்கள் ஏற்றி விட்டார்கள்.

1851-ம் நம்பர் லட்சுமணன் குண்டு மாரி பெய்து கொண்டிருக்கும் போது கூட, தன் இடத்தை விட்டுப் பெயராது தன் கடமைகளை நிறை வேற்றி பெரும் புகழ் பெற்ருர்.

"நெருப்புக்கு முன்னும் நிம்மதி"

சென்னைப் படையின் சரித்திரம்

1780-ம் வருஷத்தில் சென்னை பீரங்கிப் படைக்குத் தலைவரா யிருந்தவர் லெப்டினென்ட் மூர்ஹௌஸ். இவர் ஸ்டோர் கமிஸ்ஸாருங் கூட. இவருக்கு ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனியார் ஒரு கட்டளை கொடுத்தார்கள். அதன்படி 2 கம்பெனி பயனியர் படைகளைத் திரட்ட வேண்டும். ஒவ்வொரு கம்பெனியிலும் 115 பேர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வேலை, முக்கியமாக ரோடு போடுவதும் ஆரம்ப வேலைகளும் தான். அப்போது கோட்டைகளின் எண்ணிக்கை வெகு அதிகம். அவற்றைக் குறைக்க வேண்டி, அவற்றில் பலவற்றை முற்றுகை யிடும் போதும், இந்தப் படை உதவியா யிருக்க வேண்டுமென்பது தான் அவர்கள் நோக்கம். இதற்கு முன்பு இருந்த படை வீரர்களுக்கு "மண் வெட்டிக்காரர்கள்" என்று பெயர். இந்தப் படையைத் தேவைக்கு ஏற்றபடி திரட்டிக் கொள்ளுவது வழக்கம். அது தற்காலீகமானது. 1780-ம் வருஷம் இந்தப் படையை நிரந்தரப் படுத்திஞர்கள். மற்ற பீரங்கிப் படைகளிலிருந்தும் லைன் 'ரிஜிமென்டி' லிருந்தும், இந்தப் படைகளைத் தலைமை வகித்து நடத்த உத்தியோகஸ்தர்களும் நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களும் நியமிக்கப் பட்டார்கள்.

இந்தப் பயனியர் படை பெருகியது. 1823-ம் வருஷம் 2 பட்டாளங்கள் இருந்தன. ஒவ்வொன்றிலும் 8 கம்பெனிகள் சேர்ந்திருந்தன. மொத்தத்தில் 2,400 பேர்கள் இருந்தனர். இதற் குள்ளாக அதன் வேலையின் போக்கும் அதிகப் பட்டது. ஆகவே உத்தியோகஸ்தர்களும் படை வீரரும் தொழில் திறமையில் சிறந் திருக்க வேண்டி படையைச் சேர்ந்த 8 கம்பெனிகளை மட்டும் மாற்றி யமைத்தார்கள். 1833-ம் வருஷம் வரையில் மற்ருெரு பட்டாளத்தைச் சேர்ந்த கம்பெனி பயனியர் படையாகத் தான் இருந்தது. இந்தக் கம்பெனியையும் புதுப்படையோடு 1833-ம் வருஷம் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

இந்தப் புதிய படைக்குத் தலைவராக சென்னை இஞ்சினீர்களுள் ஒருவரான காப்டன் லாவை நியமித்தார்கள். மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களையும் சென்னை இஞ்சினீர்களாகவே நியமிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிஞர்கள். இதன் படியே முதலில் இஞ்சினீர்களையே நியமித்தார்கள். பிறகு, இஞ்சினீர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டது. ஆகவே, மீண்டும் மற்ற படைகளி லிருந்து உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் படியான அவசியம் ஏற்பட்டது. ராயல் இஞ்சினீர்களை இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமிக்கும் வழக்கம் 1885-ம் வருஷம் அடியோடு நின்று விட்டது.

இராணுவத்தை 1831-ம் வருஷம் மாற்றி யமைத்தது முதல், படையினருக்கு தொழில் பயிற்சியும் ஏற்பட்டது. தலைமைக் காரியாலயத்திலும் கம்பெனிகளிலும், இதன் பொருட்டு, தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்ற மேஸ்திரிகளை நியமித்தார்கள். பிறகு படிப் படியாக தேவையான ஆயுதங்களை யெல்லாம் அதிகப் படுத்தினர். பாலங்கள் கட்டவும், ரோடுகள் அமைத்தல் முதலிய பல வேலைகளைச் செய்யவும் கற்றுக் கொண்டு வரும்படி 1861-ம் வருஷம் வரை அடிக்கடி நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களை சாதாமுக்கு—இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு நகரம்—அனுப்பிஞர்கள். இங்கே தேர்ந்தவர்களைத் தான், ராயல் இஞ்சினீர்களுக்குப் பதிலாக நியமித்தார்கள்.

1876-ம் வருஷம், மாட்சிமை தங்கிய விக்டோரியா மகாராணியார் "க்வீன்ஸ் ஓன்" என்னும் பட்டத்தை இப்படைக்கு வழங்கிஞர். அந்தப் படைச் சின்னத்தில் தனது சின்னத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி அனுமதித்தார். அதே சமயத்தில், வேல்ஸ் இளவரசரை இந்தப் படையின் கௌரவ கர்னலாக நியமித்தார். 1903-ம் வருஷம் வரை, இப்பதவியை அவர் வகித்து வந்தார். இவர் மன்னர்பிரான் ஆன பிறகு, 1903-ம் வருஷத்தில் தலைமைக் கர்னலாக ஆகிக் கொண்டார். இந்தப் படையின் பெயரில் அவ்வப்போது சிறு சிறு மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இவை எல்லாவற்றிலும் "க்வீன் விக்டோரியாஸ் ஓன் சாப்பர்ஸ் அன்ட் மைனர்ஸ்" என்னும் பெயர் தான் மிகச் சிறந்தது. 1923-ம் வருஷந் தான் இந்தப் பெயர் ஏற்பட்டது. இதோடு "க்ரூப் இந்தியன் இஞ்சினீர்ஸ்" என்னும் படையும் சேர்ந்தது. 1933-ம் வருஷ முதல் இந்திய இஞ்சினீர் படையில் இந்தியர்களையும் சேர்க்கிருர்கள்.

1933-ம் வருஷம் சென்னைப் பயனியர் படையைக் கலைத்தார்கள். அந்தப் படையைச் சேர்ந்த சின்னங்களை, இணைக்கப் பட்ட இந்தப் படையிடம் ஒப்புவித்தார்கள். கலைக்கப் பட்ட பயனியர் படையைச் சேர்ந்த 930 பேர்களை இந்தப் படையில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

இந்தப் படையின் கம்பெனிகள் 162 வருஷங்கள் சேவகம் செய்திருக்கின்றன. மூன்று கண்டங்களில் உழைத் திருக்கின்றன. 1840–42 வருஷங்களில் நடை பெற்ற சீன யுத்தத்தில் இந்தப் படையும் போராடியது. இந்தச் சேவையைப் பாராட்டி, "முடி சூடிய பறக்கும் பாம்புச் சின்னத்தை" அணிந்து கொள்ள, இந்தப் படையினர் அனுமதிக்கப் பெற்றனர். நிற்க, 1901-ம்ஞூ எகிப்தில் போர் நடந்தது. அதற்குத் தலைமை வகித்து நடத்தியவர் சர். ஆர். அபெர் க்ராம்பி. இங்கேயும் இந்தப் படை சேவை செய்தது. இதைப் பாராட்டி எகிப்திய உருவச் சின்னமொன்றை அணிந்து கொள்ள இந்தப் படைக்கு அனுமதி கிடைத்தது. பிரிட்டிஷ் படைகள் தவிர வேறெந்தப் படைக்கும் இந்தப் பெருமை கிடைத்ததில்லை.

இவை மட்டு மன்றி, கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனியார் நடத்திய பல யுத்தங்களிலும், பர்மா யுத்தத்திலும், சிப்பாய்க் கலகத்தை ஒடுக்குவதிலும், ஆப்கானிஸ்தான் யுத்தத்திலும், வடமேற்கு எல்லைப்புர மாகாணங்களில் நடந்த கலவரங்களை அடக்குவதிலும் இந்தப் படையின் கம்பெனிகள், சிறந்த சேவை செய்தன. 1914–18-ல் நடைபெற்ற மகா யுத்தத்திலும் கூட, இந்தப் படையின் பகுதிகள் பிரான்சு, பிளான்டர்ஸ், எகிப்து, பாலஸ்தீனம், ஈராக், கிழக்காபிரிகா, வட மேற்கு எல்லைப்புரம் ஆகிய இடங்களில சிறந்த சேவை செய்திருக்கின்றன.

1780-ம்ஞூத்தில் இந்தப் படையில் ஏறக்குறைய 250 பேர்கள் இருந்தார்கள். 1914–18-ம் வருஷங்களில் நடை பெற்ற மகா யுத்த காலத்தில் 1816-லிருந்து 7,000 பேர்களாக இவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகப் பட்டது. இப்போது இந்தியப் படைகள் போராடும் எல்லாப் போர்முனைகளிலும் இந்தப் படையின் பகுதிகள் இருக்கின்றன. 1939-ம்ஞூ செப்டெம்பர் மீ 3-ம்வ 3,300 பேர்கள் தான் இதில் இருந்தார்கள். இப்போது அவர்களுடைய எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகப் பட்டு விட்டது.

இதற்குச் சென்னை மாகாணத்தின் பல பாகங்களிலுமிருந்தும் ஆட்களைச் சேர்க்கிருர்கள். இவர்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சியும் போர்க் கள 'இஞ்சினீரிங்' பயிற்சியும் கொடுப்ப தோடு, ஒரு கைத்தொழிலும் கற்றுக் கொடுக்கிருர்கள். தொழிலை கவனத்தோடு கற்றுக் கொள்கிறவர்களுக்கு சிற்பமும் சொல்லிக் கொடுக்கிருர்கள். ஒரு சிலருக்கு மோட்டார் ஓட்டவும் கற்றுக் கொடுக்கிருர்கள்.

சிறந்த புகழ் பெறும் பாக்கியம் இந்தப் படைக்குக் கிடைத்தது. இதற்கு காரணம் அதிலிருந்த இந்திய உத்தியோகஸ்தர்களும், நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களும் படை வீரர்களும் செய்த அருமையான சேவை தான். 1888-ம்ஞூ ஜெனரல் வைகவுண்ட் உல்ஸ்லி கூறிய புகழுரையைத் தான் இவர்களுக்கும் கூற வேண்டும். அதாவது :—

> **"நான் இந்தியாவில் வேலை பார்த்தேன். பல இந்தியப் படைவீரர்கள் என்னிடம் வேலை பார்த்தார்கள். இவர்கள் அனைவரிலும் சென்னை சாப்பர்கள் தான் எல்லா வகைகளிலும் கெட்டிக் காரர்கள். நெருப்புக்கு முன்பும் நிம்மதி யோடிருக்கிருர்கள். ஆபத்துக்களை அலட்சியம் செய்கிருர்கள். இவர்களுடைய ஒழுக்கத்தி லிருந்தும் படைப் பெருமையிலிருந்தும், இவர்கள் முதல் தரமான படை வீரர்கள் என்று எளிதில் முடிவு கட்டி விடலாம்."**

சென்னை நகரப்படை—பூர்வீகச் சரித்திரம்.

சென்னைக்கு அருகில் சென்தோம் இருக்கிறது. 420 வருஷங்களுக்கு முன்பு இங்கே தான் முதல் முதல் போர்த்துக்கீசியர்கள் வந்து குடி யேறினார்கள். 320 வருஷங்களுக்கு முன்பு தான் பிரான்ஸிஸ் டே என்னும் ஆங்கிலேயர் கூவம் ஆற்றிற் கருகிலுள்ள ஒடுக்கமும் நீளமுமான கடற் கரையில் வந்திறங்கினார். அப்போது சந்திரகிரி அரசர் கிழக் கிந்தியா கம்பெனியாருக்குக் கொடுத்த அந்த இடத்தில், ஒரு கோட்டை கட்டிக் கொண்டார். அந்தக் காலம் முதல், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் முக்கியமான வேலைக ளெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். தென் இந்தியா விருத்தி யடைவதற்கு இவர்கள் செய்துள்ள தொண்டு கொஞ்ச மல்ல. பல யுத்தங்களிலும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் சிறந்த புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள். (பழைய) வெல்லிங்டன் காலத்தில் தான், தென்னிந்தியாவில் சமாதானம் நிலவியது. அது வரை அவர்கள் அரும் பாடு பட்டிருக்கிறார்கள். அது முதல் எல்லா வகை நிர்வாகங்களிலும், தொழில்களிலும், போலீசிலும், ரயில் வேயிலும், வியாபாரத்திலும் இந்தியாவில் குடியேறியுள்ள ஐ ராப்பியர்களும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களும் நல்ல பதவி வகித்து வந்தார்கள். சாம்ராஜ்யப் படைகளிலும் தகுந்த பதவிகளை வகிக்க அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆசை கொஞ்ச மல்ல.

1857-ம் வருஷம் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அப்பொது ஹாரிஸ் பிரபு சென்னை கவர்னராக விருந்தார். சென்னையில் ஒரு 'வாலின்டியர்' படையை அமைக்க வேண்டியது அவசியம் என்று அவர் கருதினார். அப்போது சென்னையி லிருந்த ஐரோப்பியர்களைக் கொண்டு ஒரு வாலின்டியர் படையை அந்த வருஷம் ஜுலை மாதம் 2-ம் தேதி ஏற்படுத்தினார். இந்தியாவிலே தோன்றிய முதல் 'வாலின்டியர்' படை இது தான். பிற்காலத்தில் இதன் பெயர் பல முறை மாறியது. "சென்னை இன்பென்ட்ரி வாலின்டியர் படை" யென்றும், "இன்பென்ட்ரி வாலின்டியர் கார்ட்" என்றும் மாறின. சமீபத்தில் இதற்கு "சென்னைக் காவலர்கள்" என்று பெயரிட்டார்கள். இதில் வெகு நாட்களாகவே ஐரோப்பியர்களும் ஆங்கிலோ இந்தியர்களும் தான் இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து பல முக்கியமான படைகள் தோன்றின.

1870-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு பக்கிங்ஹாம் அன்ட் சான்டர்ஸ் பிரபு சென்னை கவர்னரா யிருந்தார். அப்போது தான் "சென்னை ஆர்டில்லெரி வாலின்டியர் படை" ஏற்பட்டது. இதற்கு "டியூக்ஸ் ஒன்" (பிரபுவின் சொந்தப்) படை யென்று பெயர். அதினின்று ஏற் பட்ட "சென்னை கடற் கரை பாட்டரி" க்கும் கூட 'டியூக்ஸ் ஒன்' என்னும் பெயர் இன்னும் இருந்து வருகிறது.

சென்னைக் காவலர்களின் குதிரைப் படைப் பகுதியை 1910-ம் வருஷம் தனியாகப் பிரித்து "சதர்ன் பிரவின்ஸெஸ் மௌண்டெட் ரைபில்ஸ்" என்று பெயரிட்டனர்.

இந்தப் படையி னின்று தோன்றியது தான் 'சென்னை சிக்னல் கம்பெனி.' 15 வருஷங்களுக்கு முன் 'ஆர்டில்லெரி' படையி லிருந்து இதைப் பிரித்து விட்டார்கள்.

பழைய காலத்தில் சைகில் படையினர்களைக் கொண்டது "ஏ" கம்பெனி. இதில் பெரும்பாலும்

முள் வேலி போடுகிறார்கள்.

வைத்தியக் கலை மாணவர்கள் தான் இருந்தார்கள். ஆனால் 1904-ம் வருஷத்தில் இது சைகில் படைக் கம்பெனியாக இல்லை. வைத்தியம் படிக்கும் இராணுவ மாணவர்கள் தான் சென்னைக் 'காவலர்' படையில் அதிகமா யிருந்தார்கள். அதைச் சேர்ந்த ஐ.எம்.டி. உத்தியோகஸ்தர்கள் பலர் இப்போது மிருக்கக் கூடும். தம் படையின் இன்பமான வாழ்க்கையை இவர்கள் இன்னும் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுவார்கள்.

ஐரோப்பியர்களை மட்டும் கொண்ட பகுதி தான் "பி" கம்பெனி. "சி", "டி", "இ" கம்பெனிகளில் எல்லோரும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களே. இன்றும் இந்தப் படையில் உள்ள அத்தனைப் பேரும் ஐரோப்பியர்களும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களும் தான். திறமையையே தம் குறியாகக் கொண்டு இவர்கள் சந்தோஷமாகக் கலந்து வேலை செய்கிறார்கள்.

இந்தப் படையைச் சேர்ந்த பலர் தனித் தனியாக ஆபிரிக்கா யுத்தத்திற்குப் போய்ப் போராடினார்கள். சென்னையை ஜெர்மன் க்ரூய்சர் படகு 'எம்டென்' தாக்கிய வுடனேயே சென்னைக் காவலர்கள் இரண்டு கம்பெனிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த இரண்டு கம்பெனிகளும் யுத்தம் முடிகிற வரைக்கும் சேவை செய்து வந்தன. இந்தப் படையின் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேறு வேலைகளும் செய்து கொண்டு இதைக் குறை நேர வேலையாகச் செய்து வந்தார்கள். இந்தக் கம்பெனியில் இடங்கள் காலியானால் உடனுக் குடனே புதிய ஆட்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர். இந்தக் கம்பெனிகளைச் சேர்ந்த தனிப் பட்ட நபர்கள் போராடப் போனவர்களே யொழிய, இவற்றின் பகுதி எதுவும் போர்முனைக்குப் போக வில்லை. என்றாலும், இந்தியாவி லிருந்து ஒரு ஆங்கிலோ - இந்திய பாட்டரி மெசொபடோமியாவில் போராடிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் படையில் இறந்து போனவர்களுக்கும் காயப் பட்டவர்களுக்கும் பதிலாக சென்னை ஆர்டிலெரி வாலன்டியர்ஸ், ஒரு பகுதியை அனுப்பியது.

1898-ம் வருஷம் சென்னைக் காவலர்களின் தலைமைக் காரியாலயம் சேப்பாக்கத்தி லிருந்தது. 1903 ம் வருஷம் இதற் கென்று அரசாங்கத்தாரிட மிருந்து கடன் வாங்கி எழும்பூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு கட்டிடத்தை விலைக்கு வாங்கினார்கள். சமீபத்தில் இந்தக் கட்டிடத்தை போலீஸ் ஆபீசுக்காக எடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்போது சென்னைக் காவலர் காரியாலயம் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைக்குள் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.

செய்தி கொண்டு போகும் தூதர்கள்.

இந்த இராணுவ சரித்திரத்திலேயே முக்கியமான பகுதி என்ன வென்றால் வெங்கிடகிரி மகாராஜாவும் இதில் சேர்ந்திருந்தது தான்.

இந்த யுத்தத்தினாலே முதன் முதலாக இந்தப் புகழ் பெற்ற காலாட் படை வெகுவாக விருத்தியடைந் திருக்கிறது.

முழுப் பட்டாளம் ஏற்பட்டதனால், போராடப் போக வேண்டும் என்னும் ஆசையை அது மூட்டி விட்டது. ஆங்கிலோ-இந்தியர்களின் நெடு நாள் ஆசையும் இது தான். ஏறக்குறைய மூன்று வருஷங்களாகப் பெற்ற கடுமையான பயிற்சியும் ஒழுக்கமும், நல்ல பலனளித்தது. இன்னும் பெரிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய காலம் வரும் போது, இந்தப் படையினர் அனைவரும் கொஞ்சங் கூடத் தயங்காமல் அவற்றை செய்து முடிப்பார்கள்.

சென்னை காவலர்கள் ஆற்றைக் கடக்கிறார்கள்.

சென்னை இராணுவப் பயிற்சி சாலை.

பழைய பெருமையை நிலை நாட்டும் படை.

இன்று செப்டெம்பர்மீ 23உ. முக்கியமான சம்பவம் ஒன்று இன்று நடைபெற்றது. இது பற்றி சென்னை வாசிகள் அக்கரை கொள்ளுவார்கள். 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு கலைக்கப் பட்ட சென்னை 3-வது படை, மீண்டும் இன்று அமைக்கப் படுகிறது. இதில் இன்னொரு விசேஷம். இந்தப் படை அஸ்ஸேயில் மகத்தான வெற்றி பெற்ற அதே தேதியில் 15 வருஷங்களுக்குப் பிறகு, இன்று மீண்டும் அமைக்கப் பெறுகிறது.

அந்தக் காலத்தில இந்தப் படை பெற்ற வெற்றிகள் அநேகம். இப்போது பயிற்சி சாலையில் வந்து சேர்ந் துள்ளவர்களைப் பார்த்தாலே, பழம் பெருமையை இவர்கள் நிலை நாட்டுவார்களா என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அநேகம் போர் முனைகளில் சென்னைப் படையினர் உயிர் கொடுத்துப் போராடி யிருக்கிறார்கள். அவற்றுள் ஒன்று தான் கினன்டைன் போர். இப்படிப் பட்ட கௌரவம் வேறெந்தப் படைக்கும் கிடைத்த தில்லை. இந்தச் சின்னங்களையும் கண்டோம். சீரங்கப் பட்டணத்தில் பெற்ற புகழையும் அங்கே கண்டோம்.

இன்று கவாத்து நடந்தது. மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அங்கே வந்திருந்தார். வயதான ஒரு இந்திய உத்தியோகஸ்தரை அவர் அப்போது கௌரவித்தார். அவருடைய பெயர் ஜமேதார் இஸ்மயில் கான். வயது 92. பழைய இந்தியப் படையைச் சேர்ந்த இந்திய உத்தியோகஸ்தர்கள் பலர், அப்போது வந்திருந்தார்கள். அப்போது 3-வது சென்னைப் படையைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர் புதிதாக அமைக்கப் பட்ட சென்னைப் படைக்கு, பழைய படைச் சின்னத்தைக் கொடுத்த காட்சியே காட்சி. அதைக் கொடுக்கும் போது, அவர் கூறியதாவது :—

"பழைய சென்னைப் படையின் பிரதிநிதி என்னும் முறையில், புதிய சென்னை 3-ம் படையினராகப் பயிற்சி பெறும் உங்களுக்கு எங்கள் படையின் சின்னத்தைக் கொடுக்கிறேன். அதை நீங்கள் காப்பாற்றுவீர்களாக !"

இந்தப் பழைய படை மிகவும் புகழ் வாய்ந்தது. இதிலிருந்து பிரிந்த பல பட்டாளங்கள் இப்போதிருக்கின்றன. அவை எத்தனை என்று இப்போது வெளியிடுவதற் கில்லை. என்றாலும் இந்தச் சொற்ப காலத்திற்குள் படையில் சேர வேண்டி எத்தனைச் சென்னை வாசிகள் முன் வந்திருக்கின்றனர் ! இது பற்றி அவர்கள் பெருமை யடைய வேண்டும்.

இன்று இராணுவப் பயிற்சி சாலை ஆரம்ப விழா. இதற்கு மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். சென்னை மாகாணப் பிரதிநிதிகள் பயிற்சி சாலையைப் பார்வை யிட்டார்கள். இங்கே பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் தான், எதிர் காலத்தில் போரின் முன்னணியில் நின்று போராடக் கூடியவர்கள். இந்தப் பயிற்சி சாலையிலேயே தான் அந்தப் படையினர் வசிக்கிறார்கள். தம் படைக்குக் கிடைத் துள்ள பழம் பெருமையைக் குறித்து அவர்களும் பெருமை கொள்ளுகிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் படை வீரர்களுக்கும் சிறந்த தோழமையை உண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள் ஆபிரிக்கப் பாலைவனங்களில் போராடி சாம்ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவார்களா? அல்லது வட மேற்கு எல்லைப் புரத்திலா, அல்லது இந்தியாவின் கீழக் கோடியிலா போராடுவார்கள் என்று இப்போது சொல்ல முடியாது. எங்கே எப்படிப் பட்ட வேலை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டாலும், தம் பழைய சென்னைப் பட்டாளத்தின் பெருமைக் கேற்ப வீரத்தோடும் உணர்ச்சியோடும் அவ்வேலைகளைச் செய்து முடிப்பார்கள்.

இன்று ஒரு மகத்தான நாள். தன் பழைய நம்பரோடும் சின்னத் தோடும் மீண்டும் சென்னைப் படை அமைந்திருக்கிறது. போர் முனையி லுள்ள மற்ற சென்னைப் படையின ரோடு சேர்ந்து நின்று போராட ஆயத்தமா யிருக்கிறது.

படையில் சேருவதின் அனுகூலங்கள்.

எதிர் கால வாழ்விற்கு உதவும்.

இந்தியாவில் படை திரட்டும் முறை.

"பட்டாளத்திற்குப் போனவர்கள் எங்கள் கிராமத்தில் ஒருவர் கூடக் கிடையாது. ஆகையால் பட்டாளத்தைப் பற்றி நான் ஏதவும் விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூட வில்லை. நான் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தால், எப்படி நான் இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியாது. அந்த வாழ்க்கை எனக்குப் பிடிக்குமா? சரியானபடி எனக்குச் சாப்பாடு போடுவார்களா? அல்லது நாள் தோறும் என்னை அடிப்பார்களா?"

சென்னை மாகாணத்தி லுள்ள நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் மனதில் இந்தக் கேள்விகளெல்லாம் தோன்றுகின்றன.

சில நாட்களுக்கு முன்பு நான் ஒரு பட்டாளத்தைப் பார்வை யிட்டேன். அதில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் மதராஸ் காரர்கள். அங்கே முதலில் நான் ஒருவரைக் கண்டேன். அவருடைய பெயர் பாஸ்கர். அவருடைய சொந்த ஊர் கடப்பை. இவருடைய சட்டைக் கையில் ஒரு வெள்ளைக் கோடிருந்தது. இவர் 80 பேர்களுக்குத் தலைவரா யிருந்தார். இவர்களெல்லாம் புதிதாகப் படையில் சேர்ந்தவர்கள். படைகளுக்கு ஆட்களைச் சேர்க்கும் உத்தியோகஸ்தரிட மிருந்து அப்போது தான் அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். இவர்கள் வந்து படையில் சேர்ந்த வுடனேயே, அவர்களுக்கு இராணுவ உடுப்புக்களும் அணிகலன்களும் கொடுக்கப் படுகின்றன. ஸ்டோரி லிருந்து இந்த 20 பேர்களுக்கும், அவற்றை, இவர் வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவற்றை அணிந்து கொள்ளும் விதத்தையும் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். ஏனென்றால். கிராமங்களில் இருக்கும் போது இப்படிப் பட்ட உடுப்புக்களை அவர்கள் போட்டுக் கொண்டதே கிடையாது. நான் பாஸ்கரோடு பேசினேன். அப்போது அவர், தான் 2 மாதங்களுக்கு முன்பு தான் இராணுவத்தில் சேர்ந்ததாகவும், மிகவும் சந்தோஷமாகக் காலங் கழித்து வருவதாகவும் சொன்னார். அவர் முகத்திலிருந்தே அது தெளிவாகத் தெரிந்தது. அல்லாமலும், நான் அவரைச் சந்தித்த வுடனேயே அவர் விரைப்பாக நின்று இராணுவ முறைப் படி எனக்குச் சலாம் செய்தார். அவருடைய பயிற்சி காலத்தில் ஒரு விநாடியைக் கூட அவர் வீணாக்க வில்லையென்றும், ஒருவர் முன்னேற்ற மடைய வழி எது வென்று அவர் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்றும் அவர் செய்த சலாம் எனக்கு அறிவித்தது.

அடுத்த அறை தான் உணவுச் சாலை. சற்று வயதான ஒரு படை வீரரை நான் அங்கே கண்டேன். அவருடைய சட்டை மார்பில், இரண்டு வரிசைப் பதக்கங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. எல்லோருக்கும் உணவு அளிக்க அவர் ஆயத்தமா யிருந்தார். அவருடைய பெயர் ஹவில்தார் ராமசாமி. இவர் பெங்களூரி லுள்ள மைசூர் போலிஸ் லைனி லிருந்தவர். சென்ற மகா யுத்தத்தில் போராடியவர். இப்போதும் அவர் படையில் சேர்ந்து விட்டார். அவருக்கு வயது சற்று அதிகமா யிருந்தாலும் கூட, சுறுசுறுப்பாக இராணுவ வேலைகளைச் செய்யக் கூடியவர். இராணுவ வேலைக்குத் தகுதியானவர் என்று வைத்தியர்களும் கூறி விட்டார்கள். எல்லா வகைகளிலும் இவர் இராணுவத்திற் குத் தகுதியானவர் தான்.

"நான் மீண்டும் போர்க் களத்திற்குப் போய் என் மன்னர் பிரானுக்காகப் போராடும் நாள் என்றோ என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று, அவர் என்னிடம் சொன்னார்.

அங்கிருந்து கவாத்து மைதானத்திற்குப் போனேன். அங்கே 214474-ம் நம்பர் ஹூஸ்ஸெய்ன் கானைச் சந்தித்தேன். திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த கோட்டார் பகுதி வடசேரி தான் இவருடைய சொந்த கிராமம். கவாத்து உபாத்தியாயராக ஆவதற் குரிய பாடங்களை அவர் படித்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் படையில் சேர்ந்து 5 வாரங்கள் தான் ஆயின. இவ்வளவு விரைவில் இவர் இந்தப் பதவிக்கு வந்தது சற்று ஆச்சரியந்தான். அவர் மிகவும் நல்லவர். பட்டாளத் திடம் மிக அழகாகக் கவாத்து வாங்கினார். கூடிய விரைவில் இன்னும் உயர்ந்த பதவிகளை அவர் அடைவார் என்பது நிச்சயம்.

புதிதாகப் படையில் சேர்ந்த ரிக்ரூட்டுகளில் பலர் நொண்டி யடித்தல் முதலிய ஆட்டங்களை, மேல் சட்டை யில்லாமல் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உடற் பயிற்சியில் இதுவும் ஒரு பகுதியாகும். அவர்கள் அனைவருடைய முகங்களும் மலர்ந் திருந்தன. இது அவர்களுடைய மன மகிழ்ச்சியைக் குறிக்கிறது. வேளா வேளைக்கு சாப்பாடும், அதிகப்படி சாப்பாடும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதனால், அவர்களுடைய உடலும் உறுதியாகி வளர்கிறது. இராணுவத்தில் சேருகிறவர்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்றும் எப்படி சாப்பாடு போடுகிறார்களென்றும் இதினின்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. நான் சென்ற மகா யுத்தத்தில் போராடியவன். என்றாலும், இவர்கள் விளையாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது அவர்களோடு நானும் சேர்ந்து விளையாட வேண்டும் என்னும் ஆசை எனக்கும் பிறந்தது. இப்படிப் பட்ட ஆசை யாருக்கும் உண்டாகத் தான் செய்யும்.

இவர்களில் சிலர் பல மாதங்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள். பர்மா, மலேயா முதலிய நாடுகளிலிருந்து வந்து சரண் புகுந்தவர்களும் அவர்களுள் இருந்தனர். சிலர் துப்பாக்கி சுடக் கற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். வேறு சிலர் லாரி ஓட்டப் பழகிக் கொண்டிருந்தனர். வேறு சிலர் ரோடுகள் போடவும், சைக்கில்கள் விடவும், வெடி மருந்துகளை உபயோகிக்கவும் கற்றுக் கொண்டிருந்தனர். மற்றொரு பகுதியில் தொழிலாளர்கள் தம் தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்த ஒவ்வொருவரும் ஒரு தேனீயைப் போல சுறுசுறுப்பாக இருந்தார்கள். ஒரு தற்காலப் போர் வீரனுக்கு வேண்டிய நூற்றுக் கணக்கான பொருள்கள் எவை என்பது பற்றியே அவர்கள் மிகுந்த அக்கரை கொண்டிருந்தார்கள்.

இவர்கள் தம் கடமைகளில் மிகவும் அக்கரையோடிருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி யோடு அவற்றை நிறை வேற்றுகிறார்கள். இவை என் மனதைக் கவர்ந்தன. சென்னைக் காரர்களின் இயல்புகள் இவை போலும். சென்னை வாசிகள் இப்போது படைகளில் ஏராளமாகச் சேருகிறார்கள். பரம்பரை இராணுவப் பெருமை இவர்களுக்கு உண்டு. அதை இவர்கள் நிலை நாட்டுவார்கள் என்று நான் முழுதும் நம்புகிறேன்.

சென்னைப் படை ஆரம்ப விழா.

மே. த. கவர்னர் பிரசங்கம்.

தென்னிந்தியப் படைத் தலைவர் லெப்டினெண்ட் ஜெனரல் சர் நோயல் பெரஸ்போர்ட் பியர்ஸூம், மே. த. சென்னை கவர்னரும்.

சென்னை 3-வது படை மீண்டும் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆரம்ப விழா மதுக்கரையில் சென்ற செப்டெம்பர் 23உ நடைபெற்றது. அப்போது மேன்மை தங்கிய சென்னை கவர்னர் சர். ஆர்தர் ஹோப் வந்திருந்தார். அவர் அப்போது கூறியதாவது :—

இப்போது சென்னை கவர்னர் என்ற முறையில் இங்கே வந்திருப்பது பற்றி நான் பெருமை யடைகிறேன். ஏனென்றால், இன்று சென்னை 3-ம் படை மீண்டும் அமைக்கப் படுகிறது. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு தென் இந்தியாவி லிருந்து படைக்கு ஆட் சேர்ப்ப தில்லை என்ற கொள்கை யிருந்தது, உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். இந்த இடைக் காலத்தில் இந்தக் கொள்கையால், படைகளுக்கு நேர்ந்த நஷ்டம் எவ்வள வென்று யுத்த நிலைமையால் தான் விளங்குகிறது.

தென் இந்தியர்கள் படை வீரர்களாகத் தக்கவர்கள் அல்ல வென்று சொன்னவர்களு முண்டு. அது சுத்தப் பொய். உலகில் மற்ற எந்தப் பகுதியி லிருந்து படை வீரர்கள் வந்திருந்தாலும், அவர்களுக்குச் சமமாகவே சென்னைப் படையினரும் போராடினார்கள். முன்பு நடைபெற்ற யுத்தத்திலும் இப்போது நடைபெறும் யுத்தத்திலும் அவர்களுடைய போர்த் திறமை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

நான் கவர்னர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டது முதல், ஒன்றல்ல, பல சென்னைப் படைகளை மீண்டும் அமைக்க வேண்டு மென்று என்னால் ஆன வரை மேல் அதிகாரிகளைத் தூண்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அப்படி மீண்டும் அமைக்கப் படும் விழாவை முன்னிட்டுத் தான், நாம் இங்கே கூடி யிருக்கிறோம். இந்தப் படைக்கு, அதன் பழைய சின்னங்கள் கொடுக்கப் படும். பழைய சென்னைப் படை உத்தியோகஸ்தர்களும், நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களும், படை வீரர்களும், இப்போது அமைக்கப் படும் சென்னைப் படையின ரோடு மீண்டும் சேருவார்கள்.

இந்தப் படை என்ன செய்ய வேண்டும் ? இந்த 10-வது பட்டாளம் வைசிராய் கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களையும் நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களையும், தயார் செய்யும். மற்ற பட்டாளங்களுக்கும் சென்னைப் படைகளுக்கும் அனுப்பும். இந்தப் பட்டாளத்தி லிருந்து கிளைத்து, பல பட்டாளங்கள் சென்னைப் படை என்னும் பெயரோடு கிளம்பும். பழைய உதவாக்கரைக் கொள்கை காரணமாக, வைசிராய் கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களும் நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களும் தென் இந்தியாவில் கிடைப்பது கஷ்டமா யிருக்கிறது. இப்போது இந்தப் பதவிகளி லுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. இந்த வைசிராய் கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களையும் நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களையும் மற்ற படைகளுக்கு மாற்றுவதும் மிகவும் கஷ்டமா யிருக்கிறது.

இந்தக் காலத்தில் படைகளுக்கு ஆட்களைச் சேர்ப்பது கஷ்டம் என்று சொல்லுகிறவர்களு முண்டு. இது சர்வ முட்டாள் தனம், முழுப் பொய். தம் நாட்டைக் காக்கவும், பொது நன்மைக்காகப் போராடவும் இந்தியாவின் எல்லாப் பாகங்களிலு மிருந்து ஏராளமான பேர்கள் படையில் வந்து சேருகிறார்கள். ஆனால், அவர்களை நடத்துவதற்கு உத்தியோகஸ்தர்களும் நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களும், கிடைப்பது தான் கஷ்டமா யிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் படைக்கு ஒரு முக்கியமான பொறுப்பு இருக்கிறது. அதாவது, நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல், சரியான தகுதி யுள்ளவர்களை வைசிராய் கமிஷனுக்கும் நான்கமிஷன் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் தயார் செய்ய வேண்டும். பிறகு, அவர்களை மற்ற சென்னைப் படைகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

படையி லுள்ள எல்லோரும், முன்னுக்கு வர, சம சந்தர்ப்ப முண்டு. நீங்கள் யாரா யிருந்தாலும், எந்த ஊர்க் காரரா யிருந்தாலும், எந்த மதத்தினரா யிருந்தாலும், எந்த இனத்தவரா யிருந்தாலும் பாதக மில்லை. நீங்கள் எல்லோரும் உயர்ந்த

பதவிகளை யடையலாம். இன்று இங்கே கூடி யிருக்கும் உங்களில் பலர், படையில் பெரும் புகழையும் சிறப்பையும் அடைவீர்கள் என்பது பற்றி எனக்குக் கொஞ்சங் கூடச் சந்தேகமே கிடையாது. இந்தப் பதவிகளில் நீங்கள் நெடு நாள் சுகிப்பீர்களாக ! எதிர் காலத்தில் என்ன நேரும் என்று இப்போது சொல்ல முடியாது. ஆனால் இந்தப் படை கூடுமான வரை நிரந்தரமானதாக இருக்கு மென்றே நான் நம்புகிறேன். உங்கள் படைக்குப் பழம் பெருமை மிகவும் உண்டு. அந்தப் பெருமையை நிலை நாட்டும் போக்கில் தான் நீங்களும் நடந்து வருகிறீர்கள். எதிர் காலத்தில் நீங்கள் எங்கே போக நேர்ந்தாலும், எப்படிப் பட்ட வேலை செய்யும்படி ஏற்பட்டாலும், எப்படிப் பட்ட ஆபத்துக்களையும் கஷ்டங்களையும் சகிக்கும்படி நேர்ந்தாலும், உங்கள் கடமைகளைத் தவறாது நீங்கள் நிறை வேற்ற வேண்டு மென்று கோருகிறேன். உங்கள் நன்மைக்காகவும், உங்கள் குடும்பத்தாரின் நன்மைக்காகவும், உங்கள் நாட்டின் நன்மைக்காகவும் 3-வது சென்னைப் படையாகிய உங்கள் படையின் பழம் பெருமையை நிலை நாட்டவும் நீங்கள் இப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். உங்கள் படையின் பழைய சரித்திரம் மிகவும் பெருமை யுடையது. அது போலவே பெருமை யுடையதாக உங்கள் (புதுப்) படையும் விளங்கு மென்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

சென்னைப் படைகளைக் குறித்து மிகுந்த அக்கரை யோடேயே நான் நெடு நாட்களாகக் கவனித்து வந்திருக்கிறேன். இந்தப் பட்டாளத்திற்குச் செய்யக் கூடிய உதவி ஏதேனும் இருந்தால் நான் கட்டாயம் செய்வேன். அப்படி ஏதேனு மிருந்தால், உங்கள் படைத் தலைவர் எனக்குத் தெரிவிப்பார்.

இந்த விழாவில் கலந்து கொள்ள எனக்குச் சந்தர்ப்பங் கிடைத்தது பற்றி நான் பெரிதும் நன்றி செலுத்துகிறேன். பெருமையும் அடைகிறேன். அல்லாமலும் இன்று, புகழ் வாய்ந்த அஸ்ஸே போரின் ஆண்டு விழா நாள். இந்தப் போராட்டத்தில் இந்தியப் படைகளில், சென்னைப் படைகள் மட்டுந் தான் போராடின. இது வரை நீங்கள் பெற்றுள்ள தேர்ச்சி பற்றி, நான் உங்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். மீண்டும் உங்களைச் சந்திக்கும் நாளை எதிர்பார்க்கிறேன். உங்கள் படைத் தலைவர் முதல், சமீபத்தில் வந்து படையில் சேர்ந்த ரிக்ரூட் வரை, அனைவரையும் வாழ்த்துகிறேன்.

(12-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

ஓயாது போய்க் கொண்டே யிருந்தன. படை வீரர்களையும் வெடி மருந்துகளையும் ஏற்றிக் கொண்டு போகும் வண்டிகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக வந்து கொண்டே யிருந்தன. படைவீரர்கள் சிலர் திறந்த வெளியில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். மற்றும் சிலர், விறகு சேகரித்துக் கொண்டிருந்தனர். இன்னும் சிலர் பல் துலக்குவதற்குக் குச்சியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். தம் க்ஷவரச் சாமான்களையும் ஒரு சிலர் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது மாலை மணி 5. இது தான் போர் முனை !

இப்படியாக இந்தப் போலிப் போராட்டத்தின் ஆரம்பத்தையும் வளர்ச்சியையும் முடிவையும் கண்டோம். இதுவரை படைவீரர்களுக்கு உட்காரவும் நேர மில்லை. பகல் முழுதும் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இரவில் புது முகாமுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தான் உண்மையான இராணுவ வாழ்க்கை. ஓயாத வேலை. உறக்கம் இல்லை ; ஓய்வு இல்லை. இத்தனையும் நீல நிற உடுப்புகளணிந்த படைகளை வெல்லும் வரை.

பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் உதவி டைரக்டரும் அவருடைய சிப்பந்திகளும் மிகவும் அன்போடு எங்களையும் மற்றவர்களையும் அங்கே உபசரித்தார்கள். எங்களை உபசரிப்பதில் அவர்களுக்கு மிகுந்த சந்தோஷம். இந்தப் போர்ப் பழக்கம் பற்றி, டைரக்ட் செய்யும் உத்தியோகஸ்தர் செய்த பிரசங்கமும் எங்களுக்கு இன்ப மளித்தது.

மூன்று நாட்கள் வரை நாங்கள் கூடாரங்களில் வசித்தோம். யுத்த காலத்தின் வாழ்க்கை எப்படிப் பட்டது என்று உணர்ந்து கொண்டோம். அரசாங்க ஆலோசகர்களும் எங்களைப் போல் கூடாரங்களில் தான் தங்கி யிருந்தார்கள். எங்களுடன் ஒரே மேசையில் தான் சாப்பிட்டார்கள். அப்போது எங்களுக்குள் சிறந்த தோழமை ஏற்பட்டது. நாங்கள் கண்டவை எல்லாம் எமக்கு மிகுந்த இன்பமும் நல்ல பலனும் தரக் கூடியவையா யிருக்க வேண்டு மென்று, அங்குள்ள எல்லோரும் முயன்றார்கள்.

எங்கள் மோட்டார் டிரைவர் படையில் சேரு முன்பு லண்டனில் பல சரக்கு மளிகை வைத்திருந்தவர். இவருக்கு ஒரு இளம் மனைவியும் ஒரு குழந்தையும் உண்டு. அவர்களை லண்டனிலேயே விட்டு விட்டு படையில் சேர்ந்தார். அவரையுங் கூட மிகவும் உயர்ந்த பதவிக்கு நாங்கள் உயர்த்த வேண்டும்.

பழைய படை வீரர்களோடு சென்னை கவர்னர்.

இராணுவ வீரர் வாழ்வின் உயர்வு.

அனுபவமும் அறிவும் அதிகப் படுகிறது.

எதிர்காலத்தில், இந்திய கிராமங்களின் நிலை.

பல நாடுகளில் இந்தியப் போர் வீரர் பிரயாணஞ் செய்வதனால், என்ன பலன் உண்டு என்பது பற்றி பொதுவாக யாரும் கவனிப்பது கிடையாது. பம்பாயிலும் கராச்சியிலும் இருந்து மத்திய கிழக்குப் போர்க் களத்திற்குப் புறப்பட்டுக் கப்பல் ஏறிய அநேக வீரர்களைக் கண்டு பேசி யிருக்கிறேன். அவர்கள் மிகவும் கூச்ச முள்ளவர்களாகவும் இளகிய மன முடையவர்களாகவும் காணப் பட்டார்கள். ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் திரும்பி வந்தார்கள். இவர்கள் கூச்ச மெல்லாம் பறந்தோடி விட்டது. உள்ளத்தில் உறுதி விளங்கியது. கடல் அலைகளைக் கண்டு அஞ்சியவர்கள், இப்போது கடல் பிரயாணத்தில் ஆசை கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது மிகுந்த தன்னம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். உடல் பலம் மிகுந்திருக்கிறது. ஏதேச்சை யுணர்ச்சி மிகுந்திருக்கிறது. தமது நல்ல வீரச் செயல்களைக் குறித்துப் பெருமித மடைகிறார்கள். தம் தலைவர்கள் அளிக்கும் புக ழுரைகளை மதிக்கிறார்கள். சுத்தமாக இருக்கிறார்கள். தம் உடலையும் நல்ல நிலையில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் மத்திய கிழக்குப் போர்முனைக்கும் மற்ற போர் முனைகளுக்கும் போய் இருக்கிறார்கள். இப்போது, அவர்கள் கற்கும் விஷயங்கள் எல்லாம் யுத்தத்திற்குப் பிறகு பெரிதும் பயன் தரும். இந்தியக் கிராம வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு இது மிகவும் உதவும். மேல் நாட்டு வாழ்க்கை முறையும் கீழ் நாட்டு வாழ்க்கை முறையும் இணைந் திருப்பதை கெய்ரோவிலும் அலெக்சாந்திரியாவிலும் இவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். பல நாடுகளி லுள்ள பல வகை மக்களைக் கொண்டு தற்கால நாகரிகம் படிப் படியாக எப்படி வளர்ந்தது என்று அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளக் கூடும். யூதர்கள் தொழில் திறமையும் விடா முயற்சியும் உடையவர்கள். இவர்கள் உழைப்பின் பயனாக பாலஸ்தீனம் தேனும் பாலும் கொழிக்கும் நாடாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. இதையும் அவர்கள் கண்டார்கள். தம் தாய் நாடாகிய இந்தியாவில், கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு எளிய நிலையி லிருக்கிறார்களோ, அதை விட எளிய நிலை யிலிருக்கும் ஈராக்குக் கிராமவாசிகளின் வாழ்க்கையையும் கண்டார்கள்.

பிரயாணத்தின் போது தம்மையும் அறியாமல் அநேக விஷயங்களை உணருகிறார்கள். புத்தகங்களைப் படிப்பதை விட, படங்களைப் பார்ப்பதை விட, நேரில் நடை பெறும் சம்பவங்கள் மனதில் நன்கு பதிகின்றன. போர்முனைகளில் நேரில் போரிடும் ஆயிரக் கணக்கான படையினர் உள்பட எல்லா வகைப் படையினரும், ஒரு இடத்தி லிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு மாற்றப் படுகிறார்கள். அப்போது பல நாடுகளிலு முள்ள வாழ்க்கை நிலையை நேரில் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். **தொழில் முயற்சியும், சிக்கனமும், நாளைக்கு வேண்டுமே என்னும் நினைவும், அவர்களுக்கு உண்டாகின்றன.**

நம் நாடு முழுதிலு மிருந்து, படைகளுக்கு ஆட்களைத் திரட்டி யிருக்கிறார்கள். சென்ற மகா யுத்த காலத்தில் இராணுவ வகுப்பினர்களைத் தான் வெகுவாகத் திரட்டினார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவி லிருந்தும் இப்போது திரட்டி யிருக்கிறார்கள். வடக்கே காஷ்மீரம், நேபாளம் முதல் தெற்கே கொச்சி, கன்னியாகுமரி வரையிலும், கிழக்கே வங்காளம் முதல், மேற்கே பெலுச்சி ஸ்தானம் வரையிலும், தக்காணத்திலும், மதராஸ் மாகாணத்திலும் திரட்டப் பட்டவர்கள் இப்போது போர் முனையில் ஒன்றுபட்டுப் போராடுகிறார்கள். இவர்கள் யுத்தத்திற்குப் பிறகு தம் கிராமங்களுக்கு வரத் தான் போகிறார்கள். அப்போது, இந்த அனுபவங்கள் எல்லாம் மிகவும் பயன் தரும்.

சைப்ரஸ் தீவு இந்தியாவிற்கு வெகு தூரத்தி லிருக்கிறது. ஆனால், யுத்த காலத்தில் தூரம் ஒரு பொருட்டா? அங்கே நான் ஒரு இளைஞரைச் சந்தித்தேன். அவருடைய சொந்த ஊர் பம்பாய் மாகாணத்தி லுள்ள சதாரா என்னும் கிராமம். அவர் பெயர் லட்சுமண பாஸ்லே. இவருடைய பெற்றோர்கள் பண்ணைக் காரர்கள். இவர் கொஞ்சங் கொஞ்சம் மராட்டி மட்டுந் தான் படித் திருந்தார். இவர் தன் கிராமத்திலேயே இருந் திருந்தால், காலை முதல் இரவு 10 மணி வரை உழைத்து விட்டு, கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்குக் காத்திருக்க வேண்டி யிருக்கும். ஒரு சிறு குடிசைக்குள் தன் முன்னோர்களைப் போலவே, தன் இளம் மனைவியுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந் திருப்பார். பூனாவிற்கோ, பம்பாயிக்கோ போக அவருக்கு சந்தர்ப்பங் கிடைத்தால், அது அவருடைய வாழ்க்கையிலேயே முக்கியமானதாக அவர் நினைத்திருப்பார்.

இவை எல்லாம் இப்போது மாறி விட்டன. லட்சுமணன் பம்பாயை மட்டு மல்ல, உலகிலுள்ள பல முக்கியமான நகரங்களைப் பார்த் திருக்கிறார். தன் குக்கிராமத்தி லிருந்து கெய்ரோ நகரத்திற்குப் போவதற்குள் மனித மனம் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று தெளிவாக அவருக்குத் தெரியாது. ஆனால், எகிப்திலும் சைப்ரஸிலும் அவர் சில மாதங்கள் தங்கி யிருந்த பிறகு, தன் கிராமத்தி லுள்ள பெரியோர்கள் எவ்வளவு கீழான நிலையில் வாழுகிறார்கள் என்று உணர்ந்து கொள்ளுகிறார்.

யுத்தம் முடிந்து அவர் திரும்ப தன் கிராமத்திற்கு வந்த பிறகு, இவரால் அந்தக் கிராமத்திற்கு நிச்சயமாக இலாப முண்டு. சைப்ரஸில் எப்படி சிக்கனமான முறையில் விவசாயஞ் செய்கிறார்கள் என்று தன் கிராம வாசிகளுக்குச் சொல்லுவார். மரங்களை எப்படி நடுகிறார்க ளென்றும், புது மாதிரி ஏர்களை எப்படிப் பயன் படுத்துவ தென்றும், அவற்றை எப்படி குதிரைகளைக் கொண்டோ மோட்டாரைக் கொண்டோ ஓட்டுவது என்றும் அறிவிப்பார். வெளி நாடுகளில் பிரயாணம் செய்ததனால், அவருடைய மனப் போக்கு விரி வடைகிறது. எனவே, புதிய திட்டங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் வர வேற்கிறார். தானாகவே எதையும் செய்ய வேண்டும் என்னும் ஊக்கத்தையும், தலைமை வகித்து நடத்தும் திறமையையும், இவர் பெற்ற இராணுவப் பயிற்சி, இவருக்கு அளிக்கிறது. இவர், இப்போது, சற்று உயர்ந்த வாழ்க்கை முறையில் பழகி விட்டார். ஆகையால், இவருடைய கிராம வாழ்க்கை நிலையை முன்னேற்ற அவர் நிச்சயமாக முயற்சிப்பார்.

இவரைப் போன்ற ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். நிறைந்த அனுபவத் தோடும் அறிவோடும் தம் கிராமங்களுக்குப் போவார்கள். இவர்கள் தம் இராணுவ வாழ்க்கையில் ஒழுங்கு முறை, வீரம், சகிப்புத் தன்மை ஆகிய துறைகளில் நன்றாகப் பழகித் தேறியவர்கள். ஆகவே, எதிர் காலத்தில் இந்தியக் கிராம வாழ்விற்கு இவர்கள் பெரும் மதிப்புக் கொடுப்பார்கள். யுத்தம் முடிந்த பிறகு, இந்தியாவைத் திருத்தி யமைப்பதற்கு, இவர்களுடைய அனுபவமும் அறிவும் பெரிதும் உதவும்.

மகாராஜாவும் வேலையாளும்

உண்மையான அன்பு

கேசவ பாஸ்லே.

கேசவன் 8-வயது பையன். அவன் தாய் இறந்து விட்டாள். தகப்பன் மறு மீணம் செய்து கொண்டான். மாற்றாந் தாயின் கொடுமை கேசவனுக்கு அதிகமானது. அவன் வசித்து வந்த ஊரில் ஒரு மகாராஜா இருந்தார். இச் சிறுவன் மேல் அவர் இரக்கப் பட்டார். தன் அரண்மனைக்கு அவனைத் தருவித்தார். அன்று முதல் கேசவன் அரண்மனையிலேயே வளர்ந்து வந்தான். வில் வித்தை, துப்பாக்கி குறி தவறுமல் சுடுதல், குதிரை ஏறுதல் முதலிய கலைகளைக் கற்றான். இவற்றில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றான். தன் நிலைமைககுக் காரணம் மகாராஜா தான் என்று நன்ருக உணர்ந்தான். அன்பும் நன்றியும் அவரிடம் கொண்டான். கேசவன் இளங்காளை. அவனுடைய வளர்ச்சியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் திறமையையும் மகாராஜா கண்டார். அவன் மீது அவர் கொண்டிருந்த அன்பு அதிகப் பட்டது. வேட்டைக்குப் போகும் போதெல்லாம் கேசவனையும் கூட அவர் அழைத்துப் போனார். நிழல் போல மகாராஜா வுடன் இருந்து அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்து வந்தான்.

இந்த யுத்தம் ஆரம்ப மானது. மகாராணி நல்ல திறனசாலி. தன் நாட்டின் நிர்வாகத்தை அவர் கையில் ஒப்புவித்தார் மகாராஜா. இந்தியப் படையின் உத்தியோகஸ்தராகப் பயிற்சி பெற அவர் கிளம்பி விட்டார். ஆரம்பப் பயிற்சி சாலை யொன்று இந்தூரில் உண்டு. அங்கே அவர் போனார். கூடவே போனன் கேசவனும். அங்கிருந்து மோவி லுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் பயிற்சி சாலைக்குப் போனார். அங்கேயுங் கூட கேசவன் போனன். இங்கே பரீட்சையில் தேறிய பிறகு மன்னர் பிரான் கமிஷன் உத்தியோகம் இவருக்கு அளிக்கப் பட்டது. அங்கிருந்து இராணுவப் பயிற்சி பெறப் போனார்.

கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு தன் படையுடன் போய்ச்சேர அவர் வெளி நாடுகளுக்குப் போக வேண்டி வந்தது. அவருடைய சமஸ்தானத்தி லிருந்து ஒரு வேலைக்காரனையும் அழைத்துப் போகும்படி அரசாங்கத்தார் அவரை அனுமதித்தார்கள். மகாராஜா சில நாட்கள் ரஜா வோடு திரும்பித் தன் சமஸ்தானத்திற்கு வந்தார். தன் அலுவல்களை எல்லாம் முடித்துக் கொண்டு ஒரு வேலைக்காரனிடம் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் அவருடைய நோக்கம். தன் மெய்காவல் படையைச் சேர்ந்த ஒரு ஹவில்தாரை அழைத்துப் போவ தென்று முடிவு செய்து விட்டார்.

இதைக் கேள்விப் பட்டான் கேசவன். நேரே மகாராஜா விடம் போனன். தன்னை அழைத்துக் கொண்டு போகும்படி வேண்டினன். கேசவன் போராடும் கலை எதுவும் அறியாதவன். இளைஞனும் கூட. இந்தக் காரணங்களால் அவனை அழைத்துப் போக முடியாது என்று மகாராஜா கூறினர். தன்னை அழைத்துத் தான் போக வேண்டு மென்று மீண்டும் மகாராஜாவைப் பணிவுடன் வேண்டினன். மகாராஜாவோ பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டார். கேசவன் மன முடைந்து, வாய் பேசாது, வெளியே போய் விட்டான்.

மறு நாள் காலை கேசவன் மகாராஜாவுக்கு முன்னே வந்து வணங்கி நின்றான்.

மகாராஜா—என்ன சமாசரம் கேசவா ?

கேசவன்—மகாராஜா ! சமூகத்தில் விடை பெற்றுப் போக வந்தேன்.

மகாராஜா—எங்கே போகப் போகிருய் ?

கேசவன்—நம் நாட்டை விட்டு மகாராஜா !

மகாராஜா—என் நீ போக வேண்டும் ?

கேசவன்—ஊரார் என் மீது சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சித் தான் மகாராஜா !

மகாராஜா—நீ என்ன செய்து விட்டாய், அப்படி ஊரார் உன் மேல் பழி சொல்ல ?

கேசவன் :—மகாராஜா வேட்டையாடும் போதும் சந்தோஷமாக இருக்கும் போதும், அவரோடு இருந்து அனுபவித்த இவன், ஆபத்துக் கிடமான யுத்த முனைக்குப் போகும் போது விலகி விட்டான் என்று ஊரார் என்னைத் தூற்றுவார்களே என்று கவலையா யிருக்கிறேன் மகாராஜா !

இதைக் கேட்ட மகாராஜாவின் மனம் இளகியது. கடைசியாக அவனையே அழைத்துப் போவ தென்று முடிவு செய்து கொண்டார். மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டான் கேசவன். வெளியே ஓடினன். புறப்படுவதற்கு ஆயத்த மானன். மகாராஜா வோடு பயிற்சி சாலைக்குத் திரும்பவும் வந்தான். படையில் சேர்ந்தான். மகாராஜாவின் வேலைக்காரனுகக் கப்பல் ஏறினன்.

மகாராஜாவும் கேசவனும் மேலப் பாலைவனத்திலுள்ள தம் படையுடன் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். மகாராஜாவிற்கு ஒரு பதுங்கும் இடமும் கேசவனுக்கு வேறொரு பதுங்கும் இடமும் அங்கே கொடுத்தார்கள். இப்படி நேரும் என்று கேசவன் எண்ணவில்லை. இந்த ஏற்பாட்டை வெகுவாக ஆட்சேபித்தான். எந்த குண்டாவது மகாராஜாவின் மேல் படுவதா யிருந்தால், அது தன் மேல் பாய்ந்த பிறகு தான் அவர் மேல் பட வேண்டும் என்று கூறினன். ஒரு உத்தியோகஸ்தர் உறங்கு மிடத்திலேயே வேலைக்காரனும் தூங்குவது என்பது இராணுவ வழக்கமே அல்ல இப்படிப் பட்ட சம்பவத்தைக் குறித்து இது வரை யாரும் கேள்விப் பட்டதே கிடையாது. தன்

மகாராஜா விடம் கேசவன் கொண்டிருந்த சிறந்த பற்றுதலைக் கண்ட இராணுவ அதிகாரிகள், மகாராஜா வுடனேயே வசிக்கும்படி அவனை அனுமதித்தார்கள். அது முதல், வெளி நாட்டில் மகாராஜா இருக்கும் போதெல்லாம் அவருடைய கால் மாட்டிலேயே கேசவன் தூங்கினான்.

இவர் இருந்த படை வீட்டிற்கு அப்பால் 8-வது மைலில் ஒரு கணவாய் இருக்கிறது. அதைக் கடந்து எதிரி படைகள் வரக் கூடும் என்று எதிர் பார்த்தனர். ஒரு டாங்கி எதிர்ப்புப் பீரங்கி யோடு, அந்தக் கணவாயைக் காவல் புரியும்படி மகாராஜாவிற்குக் கட்டளை வந்தது. இது மிகவும் கடினமான தோர் வேலை. ஆகவே கேச வனிடம் அவர் இதைப் பற்றிச் சொல்ல வில்லை. அவனை விட்டு விட்டுப் புறப்படுவ தென முடிவு செய்து கொண்டார்.

அன்று மாலை வரை கேசவன் எதிர் பார்த்தான் மகா ராஜாவை. அவர் காணப் பட வில்லை. அவன் மனம் பெரிதும் சஞ்சல மடைந்தது. அவரைப் பற்றி விசாரணைகள் செய்தான். புலன் ஒன்றும் தெரிய வில்லை. அவனுடைய சந்தேகம் அதிகப் பட்டது. தனக்கு எதுவும் அறிவிக்காதபடி ஏதோ ஆபத்தான வேலைக்குத் தான் மகாராஜா போய் இருக்க வேண்டு மென்று எண்ணினான். நேரே சுபேதார் மேஜரிடம் போனான். "மகாராஜா எங்கே?" என்று அவரைக் கேட்டான். இக்கேள்வி அவருக்குத் தமாஷா யிருந்தது. மகாராஜா இன்ன வேலைக்காக இன்ன இடத்திற்குப் போயிருக்கிறார் என்று பதில் கூறினார். உடனே மகாராஜா விடம் தன்னையும் அனுப்ப வேண்டு மென்று கோரினான் கேசவன். அது முடியா தென்று கூறி விட்டார் சுபேதார் மேஜர். கேசவன் அப்போது செய்த ஆர்ப்பாட்டத்தை அவர் கண்டு, இரவு 9-மணிக்கு அங்கே போன ஒரு மோட்டார் காரில் அவனை ஏற்றி விட்டார். அவன் வரும் போது தன் பையில் மகாராஜாவிற்கு உணவும் தாகத்திற்கும் கொண்டு வந்து கணவாய் வந்து சேர்ந்தான். மகா ராஜாவிற்கு எந்த வித ஆபத்தும் நேராதபடி அன்றிரவு முழுதும் அவர் பக்கத்தி லிருந்து காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தான்.

இந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு, மகாராஜா எங்கே போனாலும் கேசவனும் கூடவே போக வேண்டும் என்னும் முடிவு ஏற்பட்டது.

கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பிறகு, மகாராஜாவின் பட்டாளத்தை எதிரிப் படைகள் தாக்கின. யுத்தம் கடுமை யாக நடை பெற்றது. எந்தப் பக்கங்களி லிருந்து குண்டுகள் வந்தாலும் அங்கெல்லாம் கேசவன் நின்றுகொண்டு, குண்டு மகா ராஜாமேல் விழாதபடி தடுத்துக் கொண்டிருந்தான். இரண்டொரு முறை குண்டுகளுக்கு அவர்கள் தப்பினார்கள். பிறகு, கொஞ்சங் கூடக் காயப் படாமல் இளைப்பாறும் இடத்திற்கு இவ்விருவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். தன் சமஸ்தான விஷயமாக, ஏதோ அவசரமாக மகாராஜா விமானத்தில் திரும்ப இந்தியாவிற்குப் புறப்பட்டார். அதே விமானத்தில் கேசவனுக்கும் இடங் கிடைத்தது. இருவரும் சந்தோஷமாகத் தம் சொந்த ஊர் வந்து சேர்ந்தனர்.

இந்தக் கதையி னின்று, எஜமான விசுவாசமும் வீரமும் எவ்வளவு சிறந்த குணங்கள் என்று விளங்குகின்றன. மகாராஜா தன் இராஜரீகத்திற்குரிய போக வாழ்வை மறந்தார். படை உத்தியோகஸ்தர்களுக் குரிய கடுமையான பயிற்சிக்கும் உள்ளானார். போர்க் களத்தின் கஷ்டங்களையும் ஆபத்துக்களையும் அவர் பொருள் படுத்த வில்லை. சிவாஜியின் பரம்பரையைச் சார்ந்த அவருக்கு அச்சம் என்பதேது? இவர் தான் லெப்டினென்ட் சர் விக்ரமசிங்க ராவ் போவார், கே. சி. ஐ. இ. இவர் திவான் சீனியர் மகாராஜா. 5-வது மாராட்டிய லைட் காலாட் படையை இவர் சேர்ந்திருந்தார். இவரிடம் அந்தரங்க பக்தி யுள்ள சேவகன் நெ. 18630 கேசவ பாண்டு ரங்க போஸ்லே.

இந்தக் கதை முக்கியமாகக் கேசவனுடைய கதை தான். இதில் மற்றொரு படிப்பினையு முண்டு. தன் நாட்டிற்கு ஆபத்து வந்த போது மகாராஜா தன் சமஸ்தானத்தை விட்டுக் கிளம்பினார். சாதாரண ஒரு இளைஞனைப் போல இராணுவ ஆரம்பப் பயிற்சி பெற்றார். ஏனென்றால், உரம் மிகுந்த மராட்டியப் போர் வீரர்களுக்குத் தலைமை வகித்து நடத்தும் பொருட்டு தான் கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர் பதவியையும் மேற் கொண்டார். அதிலிருந்து அனுபவப் பட்டு உயர்ந்த இராணுவப் பதவிகளை அடைய வேண்டும் என்பது அவருடைய ஆசை.

சமாதான காலத்தில் அரசாங்கத்தை நிர்வகிப்பதற்கும், யுத்தத்தில் போர்வீரர்களை நடத்திச் செல்லுவதற்கும் மிகுந்த வேற்றுமை யுண்டு என்று அவர் கண்டார். மராட்டியப் போர் வீரர்களின் உயிர்களை அனுவசியமாகப் பலி யிடாதபடி அவர்களை நடத்திச் செல்ல வேண்டி, அத்தக் கலையை ஆரம்ப முதல் படிக்க வேண்டியது அவசியம் என்றும் உணர்ந்தார். இந்த உணர்ச்சி மராட்டியத் தலைவர்களுக்கு இருக்கும் வரையிலும் மகா சிவாஜி ஊட்டிய வீர உணர்ச்சி அற்றுப்போகும் என்னும் அச்சமே நமக்கு வேண்டிய தில்லை.

ஒரு அதிசயம்

லாமெதேர் ஒரு பிரஞ்சு டாக்டர். இவருடைய அறையில் ஒரு போர் வீரர் படுத்திருந்தார். அவருக்கு பெரிய காய மிருந்தது. சத்திர சிகிச்சை அவசியமா யிருந்தது. அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்தார்கள். அவருக்கு ரத்தக் கழிவு அதிகம். எனவே மிகவும் களைத்திருந்தார். முகம் வெளுத்திருந்தது. கண்களில் ஒளி யில்லை. உடல் குளிர்ந்திருந்தது. நிமிஷத்திற்கு 180 முறை அவருடைய நாடி இலேசாக அடித்தது. டாக்டர் இவருடைய நாடியைப் பார்த்தார். அந்தக் கையைத் தொப்பென்று போட்டார். கடுங் கோபங் கொண்டார். "மகா கோழை" என்று அப் போர் வீரரை வைதார். மிகக் கேவலமாக அவரை ஏசினார். பிறகு, உள்ளே மற்றொரு அறைக்குப் போய் விட்டார்.

பக்கத்திலிருந்த அவருடைய உதவியாளர் அசந்து போனார் இதைக் கண்டு. அவரும் டாக்டருக்குப் பின்னே போனார். சற்று தூரம் போன பிறகு "திரும்பிப் போய் அவருடைய நாடியைப் பார்த்து வந்து எனக்கு அறிவி" என்று டாக்டர் அவரிடம் கூறினார். உதவி டாக்டர் திரும்பி வந்தார். போர் வீரரும் கோபத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய நாடியைச் சோதித்த போது நிமிஷத்திற்கு 120 முறைகள் அடித்துக் கொண்டிருந்தன. அச்செய்தியை டாக்டர் கேள்விப்பட்டார். உள்ளே அவரைக் கொண்டு வரச் செய்தார். சத்திர சிகிச்சை நடந்தது. குணமடைந்தார். டாக்டரின் சிகிச்சை முறையைப் புகழாதார் யார்?

—கர்னல் பெய்லி கே. ஆஷ்போர்டு.

‘எல் ஆதம்’ கோட்டை யுத்த சம்பவங்கள்.

“ஜெர்மானியர்கள் கையா லாகாதவர்கள்”

வீரத்தால் வெற்றி பெற்ற பஞ்சாபியர்கள்.

‘எல் ஆதம்’ கோட்டையைச் சமீபத்தில் எதிரிகள் மிகக் கடுமையாகத் தாக்கினார்கள். என்றாலும், மகா பிடிவாதத்தோடு இந்தியப் படைகள் அதைப் பாது காத்து வந்தனர். இங்கே, இந்தியப் படைகள் காட்டிய வீரம் மறக்க முடியாதது.

எதேனும் ஆபத்துகள் நேருமானால் தற்காத்துக் கொள்ளும் திட்டத்தில், ‘எல் ஆதம்’ கோட்டையும் மிகவும் முக்கியமான தோர் கட்டம். டோப்ரூக்குக்குத் தெற்கே 30 மைல் தூரத்தில், டெர்னாவிற்குப் போகும் பாதையில் இக் கோட்டை யிருக்கிறது. நியூசிலந்தர்களும் இந்தியர்களும் அமைத்த பாலைவன ரயில் பாதை இங்கே தான் முடிகிறது. இங்கே ஒரு சிறந்த விமான நிலையம் இருக்கிறது. ‘எல் ஆதம்’ கோட்டைக்கும் இந்த விமான நிலையத்திற்கும் 3 மைல் தூரம். இந்தக் கோட்டை பலமாக இருக்கும் வரை டோப்ரூக்கைத் தாக்குவ தென்பது முடியாத காரியம். ஒரு செங்குத்தான உயரத்தின் மேல் மிகுந்த கவனத்தோடு இந்தக் கோட்டை கட்டப் பட்டது. படை முழுவதையும் இங்கேயே வைத்திருப்பது என்று முதலில் திட்ட மிட்டனர். ஆனால், ஜெர்மன் படைகள் முன்னேறித் தாக்கிய போது இரண்டே படைகள் தான் அங்கிருந்தன: (1) 5-வது மராட்டிய காலாட் படை, (2) 2-வது பஞ்சாப் படை.

மேமீ 27உ முதல் ஜூன்மீ 16உ வரை, 3 முறை இக்கோட்டையை ஜெர்மானியர்கள் முற்றுகை யிட்டனர். மேலும் மேலும் தாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போ தெல்லாம் விரட்டி யடிக்கப் பட்டனர். நாம் பின் வாங்குகிற வரையிலும், எதிரிகள் எந்தப் பகுதியிலும் உள்ளே புக முடிய வில்லை.

ஜெர்மானியர்கள் தம் டாங்கிகளைக் கொண்டு முதலில் தாக்கிய போதே, எட்டோ என்னும் ஊரையும், எல் ஆதம்—டோப்ரூக் ரஸ்தாவிலுள்ள பெல் ஹமீத் என்னும் ஊரையும் கைப் பற்றினார்கள் ; என்றாலும், உடனே விரட்டி யடிக்கப் பட்டனர். எல் ஆதமைத் தாக்கினார்கள் ; அதுவும் பலிக்க வில்லை.

பீர் ஹகீமைக் காலி செய்த பிறகு, எதிரியின் 90-வது லாரி காலாட் படையும், 21-வது பான்சர் டிவிஷன் படையும் டாங்கிகளைக் கொண்டு எல் ஆதம் என்னும் ஊரை வெகு கடுமையாகத் தாக்கின. அவைகளை நம் படைகள் திருப்பி யடித்தன. வடக்கே யிருந்து நம் கர்வாலிப் படைகள் திரும்ப எதிரிகளைத் தாக்கிய போது, எதிரி காலாட் படைகள் குழப்ப மடைந்து தப்பி யோடின. அப்போது, தாம் ஏற்கெனவே கைப்பற்றி யிருந்த பிரிட்டிஷ் யுத்தக் கைதிகளையும் இந்திய யுத்தக் கைதிகளையும் விட்டு விட்டு ஓடினார்கள்.

இங்கே தான் ஆயுத மில்லாத 10 கர்வாலிக் கைதிகள் ஆயுதந் தாங்கிய 11 ஜெர்மானியர்களை யுத்தக் கைதிகளாய்க் கொண்டு வந்தார்கள். அன்றியும் தம்மையும் யுத்தக் கைதிகளாகக் கொண்டு போகும்படி 12 ஜெர்மானிய வீரர்கள் ஒரு மராட்டிய லான்ஸ் நாயிக்கைக் கோரினார்கள் !

ஜூன் மாதம் 13-ம் தேதி ஒரு கடுமையான போர் நடந்தது. அப்போது நமது படைகள் தலை தூக்க ஒட்டாதபடி எதிரிகள் அடித்தார்கள். எனவே கஸாலா போர் முனையி லிருந்து, நம் படைகளை வாபீஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டி யிருந்தது. எதிரிகள் தம் முழு பலத்தையுங் கொண்டு எல் ஆதமைத் தாக்கினார்கள். கோட்டை துண்டிக்கப் பட்டு விட்டது. பெரிய பீரங்கிகள் இடை விடாது குண்டுகளைக் கக்கிக் கொண்டிருந்தன. விமானங்களும், மிஷின் பீரங்கிகளும் வெடிகுண்டுகளைக் கொண்டு ஓயாது தாக்கிக் கொண்டிருந்தன. எல் ஆதமைத் தகர்த்து விட்டதாகக் கருதிய ஜெர்மானியர்கள் மேலும் அதை நசுக்கி விட வேண்டு மென்னும் நோக்கத் தோடு, தம் டாங்கிப் படையை முன்னேற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

ஜூன் மாதம் 14-ம் தேதி மராட்டியப் படையினர் இருந்த பகுதியை இரு முறை தாக்கினார்கள். இந்தப் படையினர் மிகவும் குழப்பமும் பீதியும் அடைந்திருப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால், இந்தப் படையினர் சரியானபடி கொடுத்தார்கள் எதிரிகளுக்கு. ஜெர்மானியர் பின் வாங்கினார்கள். அடுத்த பகுதியி லிருந்த பஞ்சாபிப் படைகளிடம் தம் கைவரிசைகளைக் காட்டினார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு முன்னைய விட அதிகக் கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆகவே ஜெர்மன் படைகள் அங்கிருந்து பின்வாங்கிக் கொண்டு மேலும் என்ன செய்வ தென்று யோசிக்கலாயினர்.

எதிர்ப்புப் போர்த் திறம்.

இப்படிப் பட்ட நிலைமையிலுங் கூட, பாதுகாப்பின் நிமித்தம் மட்டும் போராட வில்லை. ஒரு மராட்டியப் படைப் பகுதி கிளம்பிப் போய், தமக்கு மிகவும் தொந்தரவு அளித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பீரங்கியை கண்டு பிடித்தனர். இந்தப் பகுதியைத் தலைமை வகித்து நடத்திச் சென்றவர் ஜமேதார் ராஜா ராம் நிகம். இவர் அங்கே காயப்பட்டா ரென்றாலும், தன் போர் வீரர்களைத் திரும்ப அழைத்து வந்து, உள்ள நிலைமையைத் தன் பீரங்கிப் படையினருக்குத் தெரிவித்தார். உடனே அந்த பீரங்கி யிருந்த பக்கமே நிர்மூலமாகி விட்டது.

இரவுகளில் ரோந்து போகும் நம் படைகள் நம் எல்லைக் கம்பியைக் கடந்து போயும் காவல் புரிந்து வந்தன. அப்போது சில சமயங்களில் எதிரிகளைத் தாக்கித் துன்பப் படுத்தியதும் உண்டு. பதுங்கி யிருந்து ஒரு எதிரி டாங்கியை நாசம் செய்த தோடு ஒரு கைதியையும் பிடித்து வந்தார்கள். அந்த பஞ்சாபிகள் இது மிகவும் அற்பமான வேலை என்று கருதினார்கள். ஏனென்றால், அந்த டாங்கியைச் சேர்ந்த லாரியும் ஆயுதம் தாங்கிய மோட்டார் காரும் தப்பிக் கொண்டு வெகு வேகமாக ஓடி விட்டன. இரவு வேளை யாதலால் இருட்டில் தாம் செம்மையாகப் பார்க்கக் கூட வில்லை யென்றும், அதனால் தான் அவை தப்பி யோடி விட்டன வென்றும் கூறி, தம் படைத் தலைவரிடம் மன்னிப்புக் கோரினர்.

மராட்டிய டாங்கி எதிர்ப்பு பீரங்கிகள் இரண்டு எதிரி டாங்கிகளை நிச்சயமாக நாசஞ் செய்தன. மற்றொன்றை நாசஞ் செய்திருக்க வேண்டும். இந்தப் பகுதியை நடத்திச் சென்றவர் ஹவில்தார் சக்கா ராம் சாவந்த். இவர் இதில் வெற்றி பெற்றா ராயினும், தன் உயிரையே இழக்கும்படி நேர்ந்தது. மறு நாள் இந்த இரண்டு பீரங்கிகளையும் எதிரிகள் தவிடு பொடியாக்கப் பார்த்தார்கள். இதில் ஒரு இரட்டைப் பவுண்டர் நாசமானது. ஆனால் இந்தப் பகுதியில் எதிரிகள் மேற் கொண்டு தாக்க வில்லை.

எதிரிப் படைகளை நம் படைகள் சூழ்ந்து கொண்ட போது, வெளியே இருந்த எதிரிப் படைகள் நம்மை வந்து தாக்கின. ஆனால், விரட்டி யடிக்கப் பட்டன. இதில் ஏராளமான சேதம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இதில் காயப் பட்டவர்களையும் இறந்து போனவர்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு போக, ஜெர்மன்–இத்தாலிய ‘ஆம்புலன்ஸ்’ மோட்டார் வண்டிகள் 6 முறை வந்தன.

ஜூன்மீ 16உ எல் ஆதமி லிருந்த நம் படைகளுக்கு, வாபீசாகும்படி கட்டளை பிறந்தது ; என்றாலும், உடனே அது ரத்தாகி விட்டது. என்ன நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் விடக் கூடா தென்று கூறினார் படைத் தலைவர். இதை உற்சாகத்தோடு நம் படையினர் வரவேற்றனர். இது வரை எதிரிகள் தாக்க வொட்டாதபடி தடுத்துக் கொண்டிருந்து, இப்போது ஓடிப் போவது என்னும், எண்ணமே அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அதே இரவு, இந்த இரண்டு வீரப் படைகளையும் பலி கொடுக்கக் கூடா தென்று முடிவானது. கூடிய சீக்கிரத்தில் பின் வாங்க வேண்டு மென்றும் கட்டளை பிறந்தது. தாம் எடுத்துக் கொண்டு போக முடியாதவை எல்லாவற்றையும் முறைப் படி நாசஞ் செய்தார்கள். 17உ இரவு 1 மணிக்கு எதிரி ஏராளமாக உள்ள வழியாகக் கிளம்பினார்கள். இவர்கள் பெட்டி வண்டிகளுக் குள்ளாகப் போனார்கள். இவர்கள் போகும் போது உண்டாகும் சத்தத்தை எதிரிகள் தெரிந்து கொள்ளா திருக்க வேண்டி, ஆகாயத்தி லிருந்து பிரிட்டிஷ் விமானப் படைகள் வெடிகுண்டுகளை எதிரிகள் மீது எறிந்து குழப்பத்தை யுண்டு பண்ண வேண்டு மென்று முதலில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். பிறகு இது நடை முறையில் சாத்தியமா யில்லை. எதிரிகள் இந்தப் பெட்டி வண்டிகளை விரைவில் கண்டு கொண்டார்கள். உடனே பெருந் தீயைக் கொட்டினார்கள் அவற்றின் மேல், வண்டிகள் சேதமாயின ; பல எரிந்து போயின. ஒரு சிலர் தான் அவற்றினின்று தப்பி வெளி யேறினார்கள்.

சுரங்க வெடிகள் விரவிக் கிடந்த நிலத்தில் அமைக்கப் பட்ட விசேஷப் பாதை வழியாக காலாட் படை கிளம்பியது. எதிரி படை வீடுகளை நோக்கி ஓடியது. எதிரிப் படைக ளோடு போரிட்டுக் கொண்டு 20 மைல்கள் தூரம் நடக்க வேண்டி நேர்ந்தது. இந்தப் போரில் பஞ்சாபியரில் ஒரு சிலர் தான் பலியானார்கள் ; ஆனால் மராட்டியர்களில் அநேகர் காணாமற் போனார்கள்.

மிகக் கடுமையான போர்.

அன்றிரவு பல சம்பவங்களும் ஆபத்துக்களும் நேர்ந்தன. கடவுள் தான் அவர்களை நடத்திச் சென்றார் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்தப் படையைப் பல சிறு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார்கள். அப்போது தான் பின்வாங்குகிறவர்களுக்கு இலகுவாகவும், எதிரிகளுக்குக் கஷ்டமாகவும் இருக்கும். இந்தச் சிறு பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏதாவதொரு சம்பவம் நேரத் தான் செய்தது. ஒரு பிரிவில் 30 பேர்கள் இருந்தார்கள். இவர்களின் தலைவர் சுபேதார் டேரா சிங், ஐ.ஓ.எம். இவர் தன் பெட்டியை விட்டு இறங்கிய வுடனே, எதிரிகளைச் சந்திக்க வேண்டிய தாயிற்று. தன் படையினரை ஒரு வட்டமாக நிறுத்தி, துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொண்டே முன்னேறும்படி கட்டளை யிட்டார். எதிரிகளின் முதல் கட்டத்தை மிகுந்த கஷ்ட மில்லாமல் கடந்து விட்டார்கள். பிறகு பலத்த எதிரிப் படையைக் கடக்க வேண்டி நேர்ந்தது. பஞ்சாபியர்கள் அதற்குள்ளும் புகுந்தார்கள். தம் சனியன்களில் இரத்தந் தோய்ந்தும் துப்பாக்கிப் பிடிகள் காயப் பட்டும், அந்தப் படைகளையும் கடந்தார்கள். இது மிக மிகக் கடுமையான வேலை தான். ஒரு லான்ஸ் நாயிக் இரண்டு ஜெர்மானியர்களைப் பிடித்து, தன்வச மிருந்த பிரென் பீரங்கியின் மருந்து போட்டு இடிக்கும் தடியால், அவர்களை அடக்கினார்.

ஜெர்மானியர்கள் ஆழ மில்லாத பள்ளங்களில் தான் இருந்தார்கள். இது அவர்கள் திறமை யற்றவர்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது என்று அந்த சுபேதார் குறிப்பிட்டார். இந்தப் பள்ளங்கள் ஒன்றில் ஒளிந் திருந்த ஒரு ஜெர்மானியன் மேல், காலை வைத்தார். மற்றொரு ஜெர்மானியன் இவருடைய கால்களைப் பற்றிக் கொண்டு கீழே இழுத்துப் போடப் பார்த்தான். அப்போது இவரைச் சுற்றிலும் இவருடைய வீரர்கள் இருந்தார்கள். தன் கைத் துப்பாக்கியைக் கொண்டு அவர் சுட ஆரம்பித்தால், ஒருக்கால் தன் வீரர்கள் மீதும் குண்டுகள் பாயக் கூடும். எனவே, அவர் சுட வில்லை. அந்த ஜெர்மானியன் கழுத்தின் மேல் காலை வைத்து தன் கையிலிருந்த தடியினால் ஓங்கி அவன் மண்டையில் அடித்தார். அவன் மயக்கப் பட்டுப் போனான். என்றாலும், அவன் மண்டை யோடு மிகவும் பலமானது. அவருடைய கைத்தடி முறிந்து போனது. இதனால் தனக்கு $2\frac{1}{4}$ ரூபாய் நஷ்டமான தென்றும் இது பற்றி தன்னை மன்னிக்க வேண்டு மென்றும் அதிகாரிகளைக் கோரினார். மற்றொரு ஜெர்மானிய னுக்கும் சனியன் குத்து கிடைத்தது.

அந்த சுபேதார் கூறியதாவது :—

> ஜெர்மானியர்கள் எழுந்து நின்று தம் கைகளை உயர்த்திக் கொண்டார்கள். அவர்களைக் கைதிகளாகப் பிடித்துத் தம்மோடு கொண்டு போக வேண்டு மென்று என் படை வீரர்கள் விரும்பினார்கள். ஆனால் நான் ஆட்சேபித்தேன். நாமோ கொஞ்சம் பேர்கள் ; இத்தனைக் கைதிகளை எப்படிக் காவலோடு கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது என்றும், அப்படிக் கொண்டு போனால், நம் முன்னேற்றம் தடைப் படும் என்றும் எடுத்து விளக்கிக் கூறினேன். முடிவாக, அரை மனதோடு நான் கூறியதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

அப்பிரிவினரில் சிலர் காயப் பட்டனர். என்றாலும், அவர்களும் கூடச் சுட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் மிகவும் காயப் பட்டுப் போனார். இவரை சுபேதார் தன் முதுகில் தூக்கிக் கொண்டு சுமார் 200 கஜம் போனார். ஆனால், காயப்பட்டவர் தன்னை அங்கேயே விட்டு விடும்படி வற்புறுத்தினார்.

> **“ என் பொருட்டாக நீங்கள் பிடி பட நேர்ந்தால், என் வாழ் நாள் முழுதும் என்னைச் சபித்துக் கொண்டிருப்பேன் ”**

என்று அவர் சுபேதாரிடம் கூறினார். இந்தத் தீர்மானத்தின்படியே அவர் அங்கேயே தங்கி விட்டார்.

கூச்சலிடுவது ஒரு தந்திரம்.

தாம் பெருந் தொகையினராக இருப்பதாக எதிரி நினைக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத் தோடு, பெருங் கூச்சல்கள் கிளப்ப வேண்டு மென்று பஞ்சாபிப் படைகளுக்குக் கட்டளை. இதன்படியே, இந்தப் பகுதியினரும் கூச்ச லிட்டனர். இதன் பயனாக, அருகி லிருந்த ஜெர்மன் படைக ளெல்லாம் வெகுவாகத் திரண்டு வந்தன. படைகளும், டாங்கிகளும் வேகமாக வந்து இந்த படைப் பிரிவை விரட்டின. இருள் சூழ்ந் திருந்தது. எனவே, டேரா சிங் படையினரை எதிரிகள் கண்டு கொள்ளக் கூட வில்லை. ஆனால் இவர்கள் முன்னேறிப் போகும் சத்தத்தால், அருகி லிருந்த எதிரிப் படைகள் உணர்ந்து கொண்டு, வெளிச்சங்க ளோடு டாங்கிகளைத் தருவித்து விட்டார்கள்.

இரவு முழுதும் கண்ணாம்பூச்சி ஆட்டந் தான். பஞ்சாபியர்கள் கொஞ்ச தூரம் முன்னேறி, பிறகு அசையா திருந்தார்கள். அவர்களைப் பின் பற்றி தம் டாங்கிகளைக் கொண்டு போக எதிரிப் படைகள் முயன்றன. மறு நாட் காலை மணி 4. அப்போது தான் முதல் முறையாகப் பஞ்சாபியர்கள் கவலைப் பட ஆரம்பித்தார்கள்.

இந்த ஆட்டத்தில் அவர்கள் கடைசியில் களைப் படைந்தார்கள். என்ன ஆபத் தேற்பட்டாலும் கடைசி முறையாக முழு மூச்சாக முன்னேறிப் போவது என்று முடிவு கட்டினார்கள். எந்த வித எச்சரிக்கையுமின்றி மிகுந்த வேகத் தோடு கிளம்பினார்கள். அவர்கள் வீரம் நல்ல பலன் அளித்தது. எதிரிகளை விட 2 மைல்கள் முன்னேறினார்கள். அங்கிருந்த நம் மோட்டார் படைகளோடு போய்ச் சேர்ந்து விட்டனர்.

பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை.

அந்நிய நாடுகளில் தம் படை வீரர்கள் இருக்கும் போது அவர்களுடைய மனோபாவங்களும் நடவடிக்கைகளும் எப்படி யிருக்கின்றன வென்று பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர்கள் உணர்ந்து கொள்ளுவதனால் பல முக்கியமான நன்மைகள் உண்டு என்று இந்த கட்டுரையி லின்று தெளிவாகிறது.

இது வரை தன் சொந்த நாட்டை விட்டே வெளியேறி யறியாத பிரிட்டிஷ் படை வீரர் இந்தியாவிற்கு வந்திறங்கினால், ஒரு புது உலகில் புகுந்தது போலத் தான்.

அவர் மன நிலை அப்போது எப்படி இருக்கிறதோ அதே அளவிற்குத் தான் அவன் சந்தோஷப் படக் கூடும். தன் வீடு வாசலை, மனைவி மக்களை விட்டு வந்தது பற்றி வருந்தக் கூடும். அல்லது உள்ளதைக் கொண்டு எந்த அளவிற்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்றும் நினைக்கலாம். இதைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது அவருடைய சந்தோஷமும் துயரமும்.

ஒரு படை வீரர் சரியான மனோபாவத் தோடிருக்க வேண்டும். இல்லையானால், தான் எதோ ஒரு பெரிய வீரச் செய்கை செய்யக் கிளம்பி யிருப்பதாக அவர் நினைப்பார். அவர் இந்நாட்டைக் குறித்து நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுவாரானால், அவருக்கு அக்கரை அதிகப் படும்.

முதலில் இந்தியாவி லுள்ள மக்களைக் குறித்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புவார்கள். பிரிட்டிஷ் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்க ளல்ல இந்தியர்கள். அதனால் பிரிட்டிஷ் இனத்தாருக்குத் தாழ்ந்த இனத்தவரு மல்ல. நமது வழக்க பழக்கங்களுக்கும் அவர்களுடைய வழக்க பழக்கங்களுக்கும் மிகுத்த வேற்றுமை யுண்டு. **உலகத்தி லுள்ள எல்லா வகை மக்களிலும் இவர்கள் தான் மிகுந்த மரியாதை யுள்ளவர்கள்.** இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எல்லா இனத்தவர்க ளிடத்திலும் நல்ல பழக்கங்களுண்டு, கெட்ட பழக்கங்களு முண்டு. மரியாதையாகவும் அன்போடும் ஒரு இந்தியர் எப்போதும் நடந்து கொள்கிறார். அவர்கள் உணர்ச்சி மேன்மையானது. அவர்களை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா இல்லையா வென்று வெகு எளிதில் தெரித்து கொள்ளுகிறார்கள். தம் வழக்க முறைகளைக் குறித்து உங்களுக்கு அறிவிக்கிறார்கள். தம் குடும்ப விஷயங்களைக் குறித்துச் சொல்ல அவர்கள் ஆசைப் படுவதில்லை. பேசும் மொழி தெரியாதே! இதற் கென்ன செய்வது? சென்னை மகாகாணத்தில் அநேக இந்தியர்கள் இங்லீஷ் பேசுகிறார்கள். ஆனால் பம்பாய் மாகாணத்தில் தம் கருத்துக்களை அம்மாகாணத்தவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், கொஞ்சம் உருது கற்றிருக்க வேண்டும்.

இந்தியர்களோடு பிரிட்டிஷார் மிகுந்த நெருங்கிய நேசத் தோடிருக்கலாம். தம படை வீரர்க ளோடு சொந்த முறையில் பல பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர்கள் நண்பர்களாகி விடுகிறார்கள்.

வெளி நாட்டி லுள்ள ஒவ்வொருவரும், தன் நாட்டின் தூதர். இதனால் நாம் இந்தியர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறோமோ அதைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது நம் நாட்டவருக் குள்ள மதிப்பு. நாம் அவர்களிடம் முரட்டுத் தனமாக நடந்து கொண்டால், யுத்த முயற்சிக்குக் குந்தகமாகும்; மரியாதையாக நடந்தால் நாட்டிற்கு நன்மை யுண்டு.

பிரிட்டிஷ் படை வீரர்களுக்கு எல்லா வகைகளிலும் உதவி செய்ய இராணுவத்தார் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். தென்னிந்தியாவைப் பற்றிய எல்லாத் தகவல்களும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், "தன் கையே தனக் குதவி" என்னும் பழமொழியை நீங்கள் மறந்து விடக் கூடாது. இந்தப் பழமொழிப் படி நடந்தால் நல்ல பலனுண்டு. இங்குள்ள நகரங்களில் பல சிறந்த அழகான கட்டிடங்களிருக்கின்றன. நாட்டுப் புரங்களில் இங்கிலாந்தி லுள்ள இயற்கை யழகு தாண்டவ மாடுகிறது. இந்த அழகிலும் இங்கிலாந்திற்கு இந்தியா தாழ்ந்த தல்ல, ஆனால் வேறு வகையில் அழகாய் அமைந் திருக்கிறது.

கடைசி வார்த்தை. அரசியல் விஷயங்களைப் பேச வேண்டாம். எந்த இந்தியராவது பேச விரும்புவார்களானால், "நான் ஒரு படை வீரனே யொழிய, அரசியல் வாதி யல்ல" வென்று அவரிடம் சொல்லுங்கள். இப்படிப் பட்டவர் தான், அச்சு அரசாங்கங்களை நேசநாடுகள் வென்ற பிறகு, இந்தியா எதேச்சையோடு முன்னேற்ற மடையும் பொருட்டு, உழைத்தவ ராவார்.

பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்தியப் படையினரும் நீந்துகின்றனர்.

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF WAR PUBLICITY, "VICTORY HOUSE", MOUNT ROAD, MADRAS.